

AZ UTOLSÓ NAPOK SZENTJEINEK JÉZUS KRISZTUS EGYHÁZA • 2019. JANUÁR

Liahóna

**János: apostol,
kinyilatkoztató és
szemtanú, 18**

Mária tanítványságának története, 12

Hit a próbálkozáshoz vagy hit a megtételhez, 24

Joseph Smith: Isten és az emberek törvényeinek tanulmányozója, 28

ÚJDONSGÁG EBBEN
A HÓNAPBAN

OSZD MEG AZ ÚJ,
JÓBARÁT CÍMŰ
GYERMEKEKNEK
SZÓLÓ ÖNÁLLÓ
FOLYÓIRATOT
EGY GYERMEKKEL.

ITT
VAN AZ
EGYHÁZ

Japán

Tokió

Egy utolsó napi szent család, Szaitóék látogatják a családi síremléket a tokiói Janaka temetőben. Számukra ez az emlékezés helye, amely azért is szent, mert rendelkeznek azzal az evangéliumi tudással, miszerint a családok örökké együtt lehetnek.

A család és az ősök tisztelete mélyen gyökerezik a japán kultúrában, és a japán utolsó napi szentek számára öröndetes, hogy az országuk három templommal is megáldott: Tokió (ez volt az első ázsiai templom; 1980-ban szentelték fel, jelenleg felújítás alatt áll), Fukuoka (felszentelve 2000-ben) és Szapporo (felszentelve 2016-ban). Japán egyúttal 64 utolsó napi szent családtörténeti központnak is otthont ad.

Első alkalommal 1901-ben érkeztek misszionáriusok Japánba, Heber J. Grant elder (1856–1945) vezetésével, aki akkor a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja volt, később pedig az egyház hetedik elnöke lett. Ma Japán közel 130 000 egyháztagot számlál 261 egységben.

- A Mormon könyve első japán fordítása öt évbe telt, és 1909-ben fejeződött be. 1957-ben adták ki az átdolgozott fordítást.
- Az egyház első ázsiai gyülekezeti házát 1964-ben, Japánban szentelték fel.
- Japán ősökkel rendelkező általános felhatalmazott többek között a Hawaiiin született Adney Y. Komatsu (1923–2011); a Hawaiiin született Sam K. Shimabukuro (1925–2015); Kikucsi Josihiko (nyugalmazott); Koichi Aoyagi (nyugalmazott); Takashi Wada és Jamasita Kazuhiko.

Tanítványság

Úgy tűnik, mintha a világ, amelyben élünk, arra lenne kitalálva, hogy próbára tegye a tanítványság iránti elkötelezettségünket. Amikor az idén az Újszövetséget tanulmányozzuk, megihlehetnek minket Jézus Krisztus tanításai és példája, ahogy a tanítványaié is, akik egyaránt igyekeztek tanulni is a Mesterüktől, és hasonlónak is válni Őhöz.

Mint az Újszövetség oktatói a Brigham Young Egyetemen, Gaye Strathearn kollégámmal megosztunk néhány gondolatot ebben a lapszámban arról, hogy milyen tanítványi mintákat tanulhatunk Máriától, az Úr anyjától (12. oldal), valamint a szeretett Jánostól (18. oldal). E két személy Jézus Krisztus legnagyobb tanúi közé tartozott. Magát az Atyaistent kivéve senki sem tudta jobban Jézus édesanyjánál, hogy a fia valóban Isten Fia; János pedig az eredeti Tizenkettek közé tartozott, és úgy tűnik, hogy egyike volt az Úr legközelebbi barátainak.

Ezen és más tanítványok odaadásából megtanulhatjuk, miként válhatunk mi magunk is Jézus Krisztus szeretett tanítványává, és őrizhetjük meg a tanítványságunkat a világ kihívásai ellenére is.

Miközben imádságosan tanulmányozzuk az Újszövetséget, nemcsak hogy *megtudunk* még többet Jézusról, de jobban meg is *ismerjük* Őt (lásd János 17:3).

Őszinte tisztelettel:

Eric D. Huntsman

Joseph Smith
prófeta csodálatos
küldetése

Dallin H. Oaks elnök

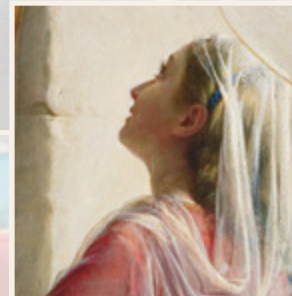
28

János, Jézus
szeretett tanítványa

Eric D. Huntsman

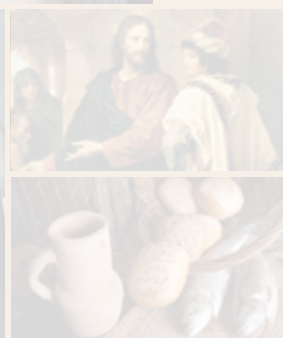
18

Mária,
Jézus anyja

Gaye Strathearn

12

Szolgálattételi
tantételek:
A szolgálattéte-
lünkben beálló
változások célja

8

5 Jelképek az Újszövetségben ☪

Az Újszövetségben a tárgyaknak, a kultúrának, a történelemnek és a helyszíneknek is megtalálható a maguk jelentése.

6 A hit képmásai: ☪

Pon Pán – Kambodzsa, Phnompen

A tűz másnapján letérdeltünk imádkozni, és arra kértük az Urat, hogy mutasson utat, és segítsen nekünk új otthonra lelni.

8 Szolgálattételi tantételek:

A szolgálattételünkben beálló változások célja

Számos dolgot tehetünk annak érdekében, hogy a szolgálattétel során segítsünk Krisztushoz hozni az embereket.

12 Mária, Jézus anyja

Írta: *Gaye Strathearn*

Sokat tanulhatunk a hit és az elhivatottság máriai példájából.

18 János, Jézus szeretett tanítványa

Írta: *Eric D. Huntsman*

János apostolhoz hasonlóan mi is Jézus Krisztus szeretett tanítványaivá válhatunk.

24 A hit két szintje

Írta: *Wilford W. Andersen elder*

A hit nemcsak cselekvés, hanem az akaratunk Isten akaratához való igazítása.

28 Joseph Smith próféta csodálatos küldetése

Írta: *Dallin H. Oaks elnök*

Szemtanúk és hivatalos iratok segítenek nekünk megismerni Joseph jellemét és azt, hogy mit tudott véghezvinni az élete során.

38 Utolsó napi szentek története: ☪

Érdeklődők potyognak a fáról; kitartó lakmározás Isten szaván; talált pénz; hittel táplált kazán.

☪ Rövid olvasmányok

A borítón:

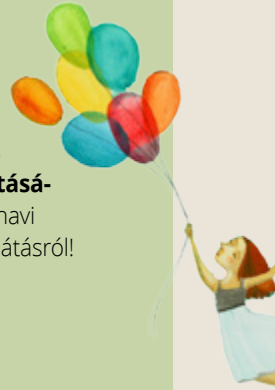
Az *utolsó vacsora*. Készítette: Carl Heinrich Bloch

Rovatok

Fiatal felnőtteknek

42

A mentális és érzelmi egészségünk karbantartása létfontosságú **a kiegyensúlyozott és örömteli élet fenntartásához**. Olvassátok el az e havi cikkeket az érzelmi önellátásról!

Fiataloknak

50

Tudd meg, hogyan lásd át saját értékedet és **fejlődj a Szabaddítóhoz hasonlóan négy fontos területen. Ismerd meg alaposan a 2019. évi Közös tevékenység motóját**, és közben tudd meg, hogyan tesz téged boldoggá az, ha kimutatod a Mennyei Atyánk iránti szereteted.

Gyermekeknek

A gyermekeknek szóló rovat önálló folyóirattá vált, **Jóbarát** címmel.

Reméljük, hogy ezáltal a gyermekek jobban hozzáférnek majd a kifejezetten nekik szóló, hitüket építő történetekhez. Ha nincsenek otthon gyermekeitek, akkor kérjük, adjátok oda az új *Jóbarátot* egy gyermeknek az egyházközségetekben, gyülekezetekben vagy szomszédságotokban.

BŐVEBBEN

Az Evangéliumi könyvtár alkalmazásban, valamint a liahona.lds.org oldalon a következőkre van lehetőségetek:

- Megtaláljátok a legfrissebb lapszámot.
- Találtok nyomtatásban nem elérhető cikkeket.
- Visszakereshettek korábbi lapszámokat.
- Beküldhetitek a történeteiteket és írhattok visszajelzést.
- Előfizethettek magatoknak vagy ajándékként másnak.
- Digitális eszközök segítségével jobbá tehetitek a tanulmányozásotokat.
- Megoszthatjátok a kedvenc cikkeiteket és rövidfilmjeiteket.
- Letölthetitek, meghallgathatjátok vagy kinyomtathatjátok a kedvenc cikkeiteket.

LEJÁRÓ KAPCSOLATBA VELÜNK

A kérdéseiteket vagy visszajelzéseiteket küldjétek el ímélnél a liahona@ldschurch.org címre.

Küldjétek be hitet tápláló történeteket a liahona.lds.org oldalon vagy a következő levelezési címre:

Liahona, floor 23

50 E. North Temple Street

Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

KIEMELT, CSAK DIGITÁLISAN ELÉRHETŐ CIKKEK

14 mód arra, hogy helyreállítsátok az érzelmi egészségeteket

Írta: Heather J. Johnson

Ezek a tippek segíthetnek abban, hogy ismét jól éreztétek magatokat a bőrötökben.

Megtalálni a nektek megfelelő mentálhigiénés szakembert

Írta: Kevin Theriot

Ha azon gondolkodtok, hogy felkerestek egy mentálhigiénés szakembert, itt segítséget találhattok az induláshoz!

2019. JANUÁR XXVII. ÉVFOLYAM 1. SZÁM LIAHONA 18601 135

Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza nemzetközi folyóirata

Az Első Előköszög: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

A Tizenkét Apostol Kvóruma: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Főszerkesztő: Hugo E. Martinez
Tanácsadók: Brian K. Ashton, Randall K. Bennett, Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Randy D. Funk, Donald L. Hallstrom, Erick W. Kopicshke, Lynn G. Robbins

Ügyvezető igazgató: Richard I. Heaton

Egyházi folyóiratok igazgatója:

Allan R. Loyborg

Gazdasági vezető: Garff Cannon

Vezető szerkesztő: Adam C. Olson

Vezetőszerkesztő-helyettes: Ryan Carr

Kiadásért felelős asszisztens:

Francisca Olson

Alkotói és szerkesztői csoport:

Maryssa Dennis, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Művészeti ügyvezető igazgató:

J. Scott Knudsen

Művészeti igazgató: Tadd R. Peterson

Arculat: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnson, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Szellemi tulajdonjogi koordinátor:

Collette Nebeker Aune

Gyártási vezető: Jane Ann Peters

Gyártási csoport: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G. Cronin, Bryan W.

Gygi, Ginny J. Nilson, Derek Richardson, Marrissa M. Smith

Nyomdai előkészítő: Joshua Dennis,

Ammon Harris

Nyomtatási igazgató:

Steven T. Lewis

Terjesztési igazgató: Troy R. Barker

Fordítás: Mecser Olivér

Terjesztés:

Corporation of the Presiding Bishop of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg v.d.H., Germany

Előfizetési tudnivalók:

Előfizetés vagy címváltozás bejelentése az

Ugyfélszolgálaton keresztül lehetséges.

Ingyenes telefonszám (USA és Kanada):

00800 2950 2950

Telefonszám: +49 6172 4928 33/34

Ímél: orderseu@ldschurch.org

Online Store internetes áruház: store.lds.org

Az előfizetés éves díja: 4,60 euró

Kéziratok és kérdések a liahona.lds.org

oldalon küldhetők be, vagy postai úton

a következő címre: Liahona, Rm. 2420,

50 E. North Temple St., Salt Lake City,

UT 84150-0024, USA; vagy ímélben:

liahona@ldschurch.org.

A *Liahóna* (a kifejezés a Mormon könyvben

szerepel és „iránytűt” vagy „iránymutatót”

jelent) a következő nyelveken jelenik meg:

albán, angol, bizslama, bolgár, cseh, dán,

ész, fidzsi, finn, francia, görög, holland, horvát, indonéz, izlandi, japán, khmer, kínai, kiribati, koreai, lengyel, lett, litván, magyar, malgas, marshall-szigeteki, mongol, német, norvég, olasz, orosz, ormény, portugál, román, spanyol, svéd, szamoai, zebuano, szlovén, szuahéli, tagalog, tahiti, thai, tongai, ukrán, urdu és vietnami. (A megjelenés gyakorisága országonként változik.)

© Intellectual Reserve, Inc., 2019.

All rights reserved.

Printed in the United States of America.

Szerzői jogok: Természetes személyek

másolatot készíthetnek a *Liahónában*

megjelent anyagokról személyes, nem

kereskedelmi használatra (beleértve az

egyházi elhívásokhoz való felhasználást

is), kivéve, ahol ez másként van

feltüntetve. Ez a jogosultság bármikor

visszavonható. Nem lehet azonban

másolatokat készíteni azokról a képekről,

amelyek forrásmegjelölésénél ez fel lett

tüntetve! Szerzői jogi kérdések az alábbi

címekre küldhetők: Intellectual Property

Office, 50 E. North Temple St., FL 13,

Salt Lake City, UT 84150, USA; ímélben:

cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

January 2019 Vol. 27 No. 1. Liahona (USPS 311-480) Hungarian (ISSN 1085-3847) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store. lds.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, PO. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

JELKÉPEK AZ ÚJSZÖVETSÉGBEN

AZ ÚJSZÖVETSÉGBEN A
TANÍTÁSOKON TÚLMENŐEN A
TÁRGYAKNAK, A KULTÚRÁNAK,
A TÖRTÉNELEMNEK ÉS
A HELYSZÍNEKNEK IS
MEGTALÁLHATÓ A MAGUK
JELENTÉSE.

Hegyek: „A hegyekre nem könnyű felkapaszkodni. Kihangsúlyozandó az erőfeszítés és az engedelmesség hatásosságát, az Úr akkor is – ahogy ma is – arra kérte a tanítványait, hogy hegyekre kapaszkodjanak fel. Átvitt értelemben – és lehet, hogy szó szerint is – ugyanezt fogja kérni tőletek.”

Olajfák: „Jézus azért ment az Olajfák hegyének lábához, hogy megvalósítsa az engesztelés első alkotóelemét. Ezt a Gecsemáné kertjében tette meg. A *Gecsemáné* szó két héber szótőre vezethető vissza: a *gat* jelentése prés, a *semen* jelentése olaj, különösen olívaolaj.

Azon a helyen nagy malomkövek súlya alatt préselődött ki az értékes olaj az olajbogyókból. Ekképpen Krisztus is szó szerint a világ bűneinek súlya alatt préselődött a Gecsemáné kertjében. Hatalmas vércseppeket

verítékezett – életének »olaját« –, amely minden pórusából fakadt. (Lásd Lukács 22:44; T&Sz 19:18.)”

Víz: „A Jordán folyó volt az a helyszín, melyet Jézus a János által végzett kereszteléséhez választott, hogy »minden igazságot betölt[sön]« [Máté 3:15]. Mi a jelentősége annak, hogy ezt a szent szertartást gyakorlatilag a bolygó legalacsonyabban fekvő folyóvizében végezték el? Választhatott-e volna jobb helyszínt azon mélységes mélységek jelképéül, ahová távozott, hogy aztán onnan támadjon fel?”

Koponya: „A keresztre feszítés egy Golgota (héber) vagy Kálvária (latin) nevű dombnál zajlott, melynek neve annyit tesz: »a koponya«. A koponya a halált jelképezte. Egy ilyen helyen teljeseedett be az engesztelő áldozat. A világ Szabadítóját a kereszten a halál fölé emelték, ami a lehető legfontosabb jelentést hordozza: az Úr halál feletti hatalmának megvalósulását és valóságosságát.”

*Az idézetek forrása:
Russell M. Nelson,
"In This Holy Land,"
Tambuli, Feb. 1991,
13, 17, 18.*

Pon Pán

Kambodzsa, Phnompen

Amikor kigyulladt az otthona, Pán csak a három unokáját tudta megmenteni. Minden más porig égett. Pán dühös volt a tüzet okozó szomszédjára. Amikor aztán ez a harag megfertőzte a családtagjait és a többi szomszédot is, Pán tudta, hogy meg kell bocsátania.

LESLIE NILSSON, FÉNYKÉPÉSZ

Rájöttem, hogy a szomszédom is olyan szegény, mint én magam. Nem szándékosan okozta a tüzet. Ha kifizettetem vele, akkor ő nagy bajban lesz, én pedig továbbra is gyűlöletet fogok érezni. Eszembe jutott az Ur azon ígéje, hogy szeressük a felebarátainkat. Úgy éreztem, hogy meg kell bocsátanom.

Amikor eldöntöttem, hogy megbocsátok, békességet éreztem.

A szomszédom boldog volt, amiért megbocsátottam neki. A családom is boldogabb. Ennek láttán pedig én is boldog vagyok.

Az egyháztagok és a szomszédok összeadtak, amit tudtak, hogy segítsenek a családunkon. Rengeteg rizst kaptam, és másoknak is adtam belőle. Megkérdezték, hogy miért adakozom, amikor magam is rossz helyzetben vagyok. Elmondtam nekik, hogy amikor másokat szolgálom, akkor az Urat szolgálom. Szeretnék Neki visszaadni valamit, hiszen oly sok csodát vitt véghez az életemben. Van egy gyönyörű otthonunk is – jobb annál, amelyik leégett.

BŐVEBBEN

Larry J. Echo Hawk elder arról tanít, hogy miként segíthet nektek a megbocsátás továbblépni, és miként hozhat békességet az éleetekbe. Olvassátok el üzenetét az lds.org/go/1196 oldalon.

A hit képmásaiból továbbiakat az lds.org/go/18 oldalon találtok.

Szolgálattételi tantételek

A SZOLGÁLATTÉTELÜNKBEN BEÁLLÓ VÁLTOZÁSOK CÉLJA

Bár a szolgálattételnek sok célja van, erőfeszítéseinket vezérelje az arra irányuló vágyunk, hogy segítsünk másoknak mélyebb személyes megtérésre szert tenni és hasonlóbba válni a Szabadítóhoz.

Ha úgy szeretünk másokat, ahogyan a Szabadító, akkor úgy akarunk segíteni nekik, ahogyan azt Ő tette. Jó Pásztorként Ő a jelentőségteljes szolgálattétel legfőbb példája.

Ha Őröla mintázzuk a szolgálattételünket, akkor fontos szem előtt tartanunk azt, hogy az Ő szeretetre, felemelésre, szolgálatra és megáldásra irányuló erőfeszítései magasabb célt szolgáltak, nem csupán az azonnali szükséglet kielégítését. Igaz, hogy ismerte az emberek mindennapi szükségleteit és megkönyörült a jelen szenvedéseiken, ezért gyógyított, ételt adott, megbocsátott és tanított. Azonban többet akart tenni az aznapi szomjúság kielégítésénél (lásd János 4:13–14). Szerette volna, hogy a körülötte lévők kövessék Őt (lásd Lukács 18:22; János 21:22), ismerjék Őt (lásd János 10:14; Tan és szövetségek 132:22–24), és ériék el az isteni lehetőségeiket (lásd Máté 5:48). Ez ma is így van (lásd Tan és szövetségek 67:13).

Számtalan módon segíthetünk megáldani másokat, azonban ha a szolgálattételünk végcélja az, hogy segítsünk másoknak megismerni a Szabadítót és hasonlóbba válni Őhöz, akkor azon nap eljövetelén fogunk fáradni, amikor nem kell majd az Úr ismeretére tanítani a felebarátunkat, mert mindannyian ismerni fogjuk Őt (lásd Jeremiás 31:34).

A Szabadító nem csupán az azonnali szükségletekre összpontosított

- Többen is rendkívüli erőfeszítéseket tettek annak érdekében, hogy gyógyulása reményében Jézushoz vigyék a gutaütött barátjukat. Végül a Szabadító meggyógyította az illetőt, de jobban érdekelt az, hogy megbocsássa neki a bűneit (lásd Lukács 5:18–26).
 - Amikor az emberek a Szabadító elé vitték a paráznaságon ért asszonyt, Ő megmentette a halandó életét azzal, hogy nem ítélte el őt. Azonban Ő lelkileg is meg akarta menteni, ezért így szólt hozzá: „eredj el és többé ne vétkezzél” (lásd János 8:2–11).
 - Mária és Mártha üzent Jézusnak, arra kérve Őt, hogy jöjjön és gyógyítsa meg a barátját, Lázárt. Jézus, aki már számos alkalommal gyógyított, egészen Lázár halála utánig késleltette az érkezését. Tudta, hogy mit szeretne a családja, de azzal, hogy a halálból támasztotta fel Lázárt, megerősítette az Őbelé vetett biztonyságukat (lásd János 11:21–27).

Milyen további példákat tudnátok hozzátenni ehhez a felsoroláshoz?

Mit tehetünk mi?

Ha az a célunk, hogy segítsünk másoknak hasonlóbbá válni a Szabadítóhoz, akkor az meg fogja változtatni azt, ahogyan szolgálattételt végzünk. Ennek megértése például az alábbi módokon szabhat irányt a szolgálattételi erőfeszítéseinknek.

1. ötlet: Kapcsoljátok a szolgálatot a Szabadítóhoz!

Minden jóra irányuló erőfeszítésünk ér valamit, de kereshetünk lehetőségeket a szolgálatunk fokozására azzal, hogy a Szabadítóhoz kapcsoljuk azt. Például ha beteg a család, akinek szolgálattételt végeztek, akkor segítséget jelenthet egy étel, de a szeretet egyszerű kifejezését megsokszorozhatja a Szabadító irántuk érzett szeretetéről tett biztonyságokat. Méltányolni fogják a kerti munkában nyújtott segítségeket, de talán még jelentőségtelegebbé tehető azzal, ha papsági áldást is felajánlotok.

Neil L. Andersen elder a Tizenkét Apostol Kvórumából azt tanította: „A jószívű ember segíthet valakinek megjavítani egy gumit, orvoshoz vihet egy szobatársat, ebédelhet valakivel, aki szomorú, és mosolyoghat és köszönhet, hogy felvidítsa valaki napját.

Azonban aki követi az első parancsolatot, az természetes módon hozzátesz valamit ezekhez a szolgálatot jelentő fontos cselekedetekhez.”¹

A „Szolgálattételi tantételek” cikkek célja, hogy segítsenek megtanulnunk, miként törődünk egymással – ezek nem látogatás során megosztandó üzenetek. Ahogy jobban megismerjük azokat, akiket szolgálunk, a Szentlélek készítése révén majd tudni fogjuk, hogy a törődésünkön és együttérzésünkön túl milyen üzenetre lehet szükségük.

2. ötlet: Összpontosítsatok a szövetség ösvényére!

Amikor először beszélt az egyháztagokhoz az egyház elnökéként, Russell M. Nelson elnök azt mondta: „Maradjatok meg a szövetség ösvényén!” A szövetségek megkötése és betartása „minden elérhető lelki áldás és kiváltság előtt megnyitja majd az ajtót”.²

Utolsó napi szentek vagyunk – megkereszteltek és konfirmáltak minket, és elnyertük a Szentlélek ajándékát. Az érdemes férfi egyháztagokra ráruházzák a papságot. Elmegyünk a templomba a saját felruházásunkért, valamint hogy családként örökre egymáshoz pecsételjenek minket. Ezek a szabadító szertartások és a hozzájuk kapcsolódó szövetségek elengedhetetlenek számunkra ahhoz, hogy olyanokká váljunk, mint Ő, és így Ővele lehessünk.

Fontos szerepet játszhatunk abban, hogy segítsünk másoknak ezen az ösvényen, ha segítünk nekik betartani a szövetségeiket és felkészülni jövőbeli szövetségek megkötésére.³ Miként segíthettek az általatok szolgáló egyéneknek vagy családoknak részesülni a következő olyan szertartásban, amelyre szükségük van? Ez jelentheti azt, hogy segítetek egy apának felkészülni a lánya megkeresztelésére, hogy elmagyarázzátok a következő megkötendő szövetség áldásait, vagy hogy elmondjátok, hogyan lehet még jelentősebb élmény a szövetségeink megújítása az úrvacsoravételkor.

3. ötlet: Hívjatok és buzdítsatok!

Ha helyénvaló, akkor tanácskozzatok a megtérésükről és a krisztusibbá válásra irányuló erőfeszítéseikről azokkal, akikkel törődtek. Tudassátok velük, hogy milyen erősségeket vesztek észre és csodáltak bennük. Tudjátok meg, szerintük milyen területen tudnának fejlődni, és beszéljetez arról, hogy miként segíthetnétek nekik. (Bővebben az azokkal történő tanácskozásról, akiknek szolgálatot végeztek, lásd „Tanácskozz a szükségleteikről!” *Liahóna*, 2018. szept. 6–9.)

Ne féljetez arra kérni őket, hogy kövessék a Szabadítót, és engedjék meg Neki, hogy segítsen megvalósítani az isteni lehetőségeiket. Ez a felkérés megváltoztathatja az életüket, ha annak kifejezésre juttatásával társul, hogy bíztok bennük és hisztek Őbenne.

1. Beszéljétek róla! Legyetek hitelesek és merészek, amikor elmondjátok, nektek hogyan segített a Szabadító, amikor az akadályok ellenére megpróbáltatok az evangéliumi tanítékek szerinti élettel közelebb kerülni Őhozzá.

2. Ígérjétek áldásokat! Az embereknek az kell a változtatáshoz, hogy meggyőzőbb érvek szóljanak mellette, mint a változatlanság mellett. Az adott cselekedethez kapcsolódó áldások kifejtése hathatós ösztönzőnek bizonyulhat (lásd Tan és szövetségek 130:20–21).

3. Intézzetek hozzájuk felhívást! Az adott evangéliumi tanítél szerinti élet elhozza magával a bizonyosságot annak igaz voltáról (lásd János 7:17), és ez mélyebb megtéréshez vezet.⁴ Majdnem minden beszélgetés tartalmazhat egy egyszerű felhívást valaminek a megtételére, ami segíteni fog nekik a fejlődésben.

4. Tervezzetek együtt! Minek kell megtörténnie ahhoz, hogy sikeresen betartsák a változtatásra irányuló kötelezettségvállalásukat? Ti hogyan segíthettek? Van ennek egy időkerete?

5. Támogassátok őket! Ha ez segítséget jelent, akkor alakítsatok ki támogatói hálózatot olyan emberekből, akik segíthetnek abban, hogy az illető lelkes maradjon és sikerrel járjon. Mindannyiunknak szükségünk van valakire, aki szurkol nekünk.

6. Végezzetek utókövetést! Rendszeresen nézzétek meg, hol tartotok. Tartsátok szem előtt a tervet, de ha szükséges, akkor finomítsatok rajta. Legyetek türelmesek, kitaróak és bátorítóak. A változtatás időbe telhet.

Hat mód arra, miként segíthettek másoknak Krisztus felé haladni

Íme néhány arra vonatkozó javaslat, hogy miként támogathatjátok másokat az életük jobbá tételében és a szövetség ösvényén való haladásban. (További ötletekért lásd *Prédikáljátok evangéliumomat!*, 11. fejezet.)

Felkérés a cselekvésre

Gondoljátok át, hogy a szolgálattételre irányuló – kis és nagy – erőfeszítéseitek hogyan segíthetnek másoknak elmélyíteni a megtérésüket és hasonlóbba válni a Szabadítóhoz.

Osszátok meg az élményeiteket!

Küldjétek el nekünk a másoknak végzett szolgálattételrel vagy azzal kapcsolatos élményeiteket, amikor nektek végzett valaki szolgálattételt. A liahona.lds.org oldalon kattints ide: Submit an Article or Feedback. ■

JEGYZETEK

1. Neil L. Andersen, "A Holier Approach to Ministering" (Brigham Young University devotional, Apr. 10, 2018), 3, speeches.byu.edu.
2. Russell M. Nelson: Amint közösen haladunk előre. *Liahóna*, 2018. ápr. 7.
3. Lásd Henry B. Eyring: Leányok a szövetségben. *Liahóna*, 2014. máj. 125–128.
4. Lásd David A. Bednar: Megtérni az Úrhoz. *Liahóna*, 2012. nov., 106–109.

MÁRIA MINDEZ IGEKET MEGTARTJA VALA. KÉSZÍTETTE: HOWARD LYON

Mária

Jézus anyja

Mária története időtlen emlékeztető
a tanítványság árát és áldásait illetően.

Írta: Gaye Strathearn

egyetemi docens, Brigham Young Egyetem, Ősi Szentírások Tanszék

Mária, Jézus édesanyja, egyike annak a kevés nőnek, akit a szentírások név szerint említanak, és az egyetlen, akinek az életét és szolgálattételét évszázadokkal a születése előtt megjövendölték (lásd 1 Nefi 11:15, 18; Móziás 3:8; Alma 7:10).¹ Az olyan újszövetségi krónikások, mint Máté, Márk, Lukács és János csupán egy-egy pillanatra villantják fel előttünk Mária életét és szolgálattételét, hiszen az ő figyelmük – helyesen – a Szabadítóra összpontosul. Az ókeresztény egyház azonban a *teotokosz*, vagyis „istenszülő”² elnevezést adta Máriának, arra emlékeztetve ezzel, hogy ő is milyen fontos szerepet tölt be az Atya tervében.

Bruce R. McConkie elder (1915–1985) a Tizenkét Apostol Kvórumából a következőket írta: „Eltúlozhatjuk-e a dicséretét annak az asszonynak, akit az Úr minden asszonyok felett megáldott? Csak egyetlen Krisztus volt, és csak egyetlen Mária van. Mindkettőjük nemes és nagy volt [a halandóság előtti létben], és mindkettőjüket előre elrendelték arra a szolgálattételre, amelyet elvégeztek. Nem gondolhatunk másra, mint hogy az Atya a legnagyobb női lelket választotta a Fia anyjának, mint ahogy Szabadítónak is egy Őhöz hasonló férfi lelket választott. [...] Azzal a helyénvaló megbecsüléssel kell viszonyulnunk Máriához, amely megilleti őt.”³

Lukács beszámolója az angyali üdvözléről, amelyben Máriának része volt (lásd Lukács 1:26–56), ablakot nyit

számunkra, melyen keresztülnézve jobban tudjuk értékelni ezt a figyelemre méltó fiatal nőt. A Gábriellel és Erzsébettel való érintkezéseiből egy olyan fiatal nő képe rajzolódik ki, aki azon igyekszik, hogy átlássa és megértse az Istentől kapott egyedi elhívását. Ezen elhívás nagysága minden bizonnyal súlyos teherként nehezedett egy ennyire fiatal személyre, ő mégis készségesen alávetette az Atya akaratának a sajátját. Mária története arra emlékeztet minket, hogy Isten minden gyermekét figyelemmel követi, és hogy hétköznapi férfiakat és nőket hív el arra, hogy nem mindennapi módokon vegyenek részt az Ő királyságának felépítésében. Mária lett Jézus első tanítványa, ezáltal pedig példa mindenki számára, aki Jézus követését választja.

Názáret: Mária otthona

Az Újszövetség sajnálatos módon semmit nem mond el nekünk Mária szüleiről, a születéséről vagy bármiről a názareti éveivel kapcsolatban. Lukács a *polisz* szót használja Názáret leírására, ami városnak fordítható, ennek ellenére mégsem tűnik úgy, hogy ez a település fontos hely lett volna. A Kr. u. II. század végéig nem is említi Názáretet egyetlen fennmaradt szöveg sem az Újszövetségen kívül.

Tudjuk, hogy Názáret Jeruzsálemtől 105 kilométerre északra, Alsó-Galileának a termékeny Jezréel-völgyre néző egyik dombján feküdt. A régészeti leletek szerint az első századi Názáret a maga 400-500 lakosával inkább falu volt, mint kisváros – nagyvárosról nem is beszélve.⁴ Kiszámú kivételtől eltekintve

Galilea lakosságának zöme állattenyésztéssel, halászattal és földműveléssel foglalkozó őstermelő volt, akik a családjuk napi megélhetéséért és a befizetendő adójuk megtermeléséért dolgoztak. A település nem volt erődített; nem utal semmi arra, hogy kövezett utcái vagy kiemelkedő épületei lettek volna, ahogy az olyan fényűzés sem jellemezte, mint a márvány, a mozaikok vagy a freskók használata, és a háztartásokban sem voltak jelen máshonnan behozott minőségi áruk.⁵ Az eddig feltárt két első századi ház szerény, egyszintes, kétszobás lakhelynek tűnik, tapasztott szalmatetővel és aprócska udvarral.⁶ A temetkezési szokásokból és bizonyos mészkeőedénydarabokból arra lehet következtetni, hogy a lakói zsidók voltak, és nem a térség nem-zsidó népességéhez tartoztak.

Bár e felfedezések egyike sem köthető közvetlenül Máriához és a családjához, ezek alapján mégis képet alkothatunk arról, hogy milyen lehetett az élete Názáretben: egy eldugott faluban élő parasztlány volt, távol a jeruzsálemi vallási központtól, annak templomával, papi vezető rétegével és gazdagságával. Valószínűleg már kislánként is az édesanyja és a többi falusi asszony mellett dolgozott: ruhát szőtt, ételt készített, tűzifát gyűjtött, vizet hozott a házhoz tartozó tározókból vagy a falu kútjairól, és a földeken dolgozott – mindezt azért, hogy a családját segítse a mindennapi túlélésben.

Mária elhívása

Mária története Lukácsnál rögtön Gábiel angyal megjelenésével indul; ő volt az az angyal, aki korábban Zakariásnak is megjelent a templomban (lásd Lukács 1:11, 19, 26). Gábiel megjelenésekor Mária már egy Józsefnek eljegyzett fiatal nő (lásd Lukács 1:27). Bár nem tudjuk, hogy mennyi idős volt ekkor Mária, az ókorban már a serdülőkor előtt is megállapodás született egy-egy házassági szerződésről. Gábiel megjelenése és azon kijelentései, miszerint Mária „kegyelembe fogadott”, „az Úr vel[e] van”, „áldott... az asszonyok között”, és az, hogy a Lukács 1:28 szerint – ahogy az a Joseph Smith fordításban szerepel – Mária „kiválasztott” volt (lásd még Alma 7:10), minden bizonytalanságot akár félelemmel vegyes zavarodottságot is kiválthatott Máriából. Csupán találgathatunk, hogy milyen gondolatok futottak át az elméjén abban a pillanatban, de lehettek köztük ehhez hasonló kérdések is: „Miért tekint engem Isten áldottnak az asszonyok között?” „Miért fogadott kegyelembe Isten, és mit

jelent ez egyáltalán?” „Miért küldte Isten Gábielt pont hozzám, miért nem egy másik názáreti vagy jeruzsálemi lányhoz?” Igen, Mária Dávid házából származott (lásd Lukács 1:32; Rómabeliek 1:3), de ez vajmi keveset jelentett a római megszállás idején. Végül is csupán egy paraszti sorba született, jelentéktelen faluban élő fiatal nő volt. Ahogy Nátánael később meg is kérdezte: „Názáretből támadhat-e valami jó?” (János 1:46).

Gábiel nem ad választ a Mária elméjét és szívét esetlegesen betöltő kérdésekre, ehelyett a következő üzenettel folytatja: Máriának gyermeke fog foganni, de nem ám egy akármilyen gyermek! Mária gyermekét „a Magasságos Fíának” fogják hívni, aki meg fogja kapni „Dávidnak, az ő atyjának, királyi székét” (lásd Lukács 1:32–33). Más szavakkal szólva Gábiel azt közölte Máriával, hogy a fia egyszerre lesz Isten Fia és a megígért Messiás. Ha a bejelentés előtt Mária zavart és ijedt volt, akkor képzelhetjük, milyen felfokozott állapotba került utána.

Gondoljunk el az egyik olyan tantételen, amelyet Mária történetének ez a részlete tanít nekünk a tanítványságról. Az Isten által Máriának szánt terv egyáltalán nem olyasmi volt, amit Mária kért! Zakariásnak azért jelent meg Gábiel, mert a férfi a feleségével, Erzsébettel, csodás gyermekáldásért imádkozott. Máriához azonban nagyon más körülmények között érkezett: nem egy könyörgést jött teljesíteni, hanem hogy közölje vele Isten órá vonatkozó akaratát. A küszöbön álló esküvője okán Máriának valószínűleg már megfordult a fejében, hogy valamikor gyermekei is születnek majd. Ám azzal együtt is, hogy az első évszázad judaizmusát messiásvárás hullám jellemezte, vajon megfordult-e Mária fejében, hogy pont ő, egy fiatal názáreti parasztlány lesz majd a Messiás anyja? Valószínűleg nem. Amiből jól látszik, hogy a tanítványsággal járó elhívások gyakran követelik meg az életünkre vonatkozó személyes terveink megváltoztatását.

Lukács a beszámolójában Gábiel kijelentéseire, majd pedig Erzsébetre összpontosít. Van azonban három olyan alkalom, amikor Mária is kifejezésre juttatja a gondolatait és az érzéseit.

Egy sugalmazott kérdés

Az első alkalom az, amikor megkérdezi Gábielt: „Mimódon lesz ez, holott én férfiat nem ismerek?” (Lukács 1:34). A körülményeket tekintve Mária kérdése észszerű. Az olvasónak eszébe

Gábrriel angyal megjelent Máriának, és azt a megdöbbentő üzenetet hozta, hogy Mária „áldott... az asszonyok között”, és hogy ő fogja világra hozni Isten Fiát

juthat róla Zakariás kérdése: „Miről tudhatom én ezt meg? [ti. azt, hogy Erzsébetnek fia lesz]” (18. vers). Míg azonban ez utóbbi kérdés kétséget fejez ki Gábrriel válaszával kapcsolatban arra az imára, melyet maga Zakariás intézett Istenhez, addig Mária kérdése arra irányul, hogy jobban megértse Isten rá vonatkozóan kinyilvánított akaratát. Elkerülhetetlenül adódnak kérdések olyankor, amikor az Istentől jövő felkérések azt adják feladatul a tanítványoknak, hogy emeljék magasabbra a léccet és lépjenek ki a kényelmi körükből; a sugalmazott kérdések pedig kinyilatkoztatáshoz vezetnek.

Gábrriel három részletben válaszolta meg Mária kérdését:

1. Először is ezt mondta neki: „A Szent Lélek száll te reád” (35. vers). A Szentlélek jelenti azt az erőt, amely minden korban segít a tanítványoknak felmagasztaltatni az elhívásukban. „Ne feledjétek, hogy ez a munka nem egyedül a tiétek és az enyém – tanította Thomas S. Monson elnök (1927–2018). – Ez az Úr munkája, és mi az Úr

megbízottjaiként jogosultak vagyunk az Úr segítségére. Ne feledjétek, hogy akit az Úr elhív, azt alkalmassá is teszi.”⁷ Ezt követően Gábrriel részletesebben is tájékoztatja Máriát a helyzetéről: „...és a Magasságosnak ereje árnyékoz meg téged;⁸ azért a mi születik is szentnek hivatik, Isten Fiának” (35. vers).

2. Másodszor, Gábrriel beszél Máriának Erzsébetéről, aki éppen akkor hasonlóan – habár nem azonos módon – csodálatos várandósságot él át (lásd 36. vers). Erzsébet várandóssága jel Mária számára, hogy nincs egyedül; hogy van legalább még egy ember, aki valamilyen szinten megérti azt, amin ő keresztülmegy.
3. Harmadszor, Gábrriel egyértelműen kijelenti: „Mert az Istennél semmi sem lehetetlen” (37. vers). Isten a lehetetlent cselekedte meg, amikor Erzsébet teherbe esett.⁹ Gábrriel kijelentése minden korban emlékeztetőül szolgál a tanítványok számára, hogy amikor válaszolunk Isten hívásaira, csodák történhetnek.

Mária és Erzsébet története összefonódik azon szeretetük és támogatásuk által, melyet a szükség idején tanúsítottak egymás iránt

Tanítványi hajlandóság

Máriának a történetben elhangzó második válasza a tanítványi elkötelezettséget és szemléletmódot testesíti meg a szememben: „Imhol az Úrnak szolgálója; legyen nékem a te beszéded szerint” (Lukács 1:38). Mária „szolgálónak” nevezi magát, arra

utalva, hogy úgy döntött, elfogadja a felkérést, melyet Isten intézett hozzá. Ez a kijelentés Mária szavaival üzeni azt, amit később a Fia így fogalmaz majd meg a Gecsemánéban: „Ne az én akaratom, hanem a tiéd legyen!” (Lukács 22:42). Habár egyértelműnek tűnik, hogy életének ezen a pontján Máriának fogalma sem lehet mindarról, amivel ez rá nézve járnai fog – Simeon később azt jövendöli számára, hogy „a te lelkedet is általhatja az éles tőr” (Lukács 2:35) –, ennek ellenére úgy dönt, hogy hittel halad előre.

„És elméne ő tőle az angyal” (Lukács 1:38). Amikor Gábrriel távozik, Mária egyedül marad. Az egy dolog, hogy egy tanítvány egy isteni küldött jelenlétében olyan kijelentéseket tesz, amelyeket Mária is – de vajon mihez kezd most, hogy az angyal már nincs ott? Hogyan magyarázza el ezt az élményt a szüleinek? És Józsefnek? Mivel jár majd rá nézve, ha ők vagy a többi názáreti nem hisz neki? Názáreti életének behatárolt keretei inntől akár szűkösnek is bizonyulhatnak számára.

Felidézi hát a kérdésére adott gábrieli válasz második részét, és elutazik, hogy meglátogassa Erzsébetet. Itt ismét összefonódik Lukács két nyitótörténete. Amint Mária üdvözli Erzsébetet, „a magzat repese az ő méhében; és betelék Erzsébet Szent Lélekkal; És fennszóval kiálta, mondván: Áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a te méhednek gyümölcse” (Lukács 1:41–42). Erzsébet Lélektől vezérelt üdvözlése megerősítette azt, amit Gábrriel korábban már kijelentett Máriának az asszonyok közt elfoglalt áldott helyzetéről. Mária immár rendelkezett egy második tanúval is az elhívását illetően, de ez csak azt követően történt, hogy készségesen elfogadta ezt az elhívást.

Mária és Erzsébet beszámolója az újkori tanítványok életének két nagyszerű vonatkozására is emlékeztetőül szolgál. Emlékeztet a világszerte található Segítőegyletek alapját jelentő nagyszerű életközösségi értékre: különböző korú, az életük különböző szakaszában lévő nők találkoznak, hogy megtartsák és támogassák egymást a szükség idején. Emlékeztet arra is, hogy Isten nem hagyja magukra a szükség idején azokat, akiket elhív, hanem gyakran azzal reagál, hogy más – általa szintén elhívott – emberek karjaival öleli át őket.

A Magnificat

Mária utolsó – Magnificat néven is ismert – megszólalása annak az örömnak a kifejezése, amely Erzsébet kijelentése

nyomán töltötte el. Hangot ad annak, amit az élete történéseivel kapcsolatban érez, és tükrözi azt, hogy végre megértette a saját szerepét Isten tervében. Elsősorban és leginkább azt érzi, hogy magasztalni, dicsérni és dicsőíteni szeretné az Istenét, akiben mint Szabadítójában örvendezik (lásd Lukács 1:46–47). Az átélteket Isten folyamatos irgalmának tekinti – azért is, mert egy olyan „alázatos állapotú” személyt választott, mint ő (lásd 48–50. versek), és azért is, mert az ábrahामी szövetség beteljesítésével kapcsolatos egyik központi szerepre szemelte ki őt (lásd 54–55. versek).

„Marada pedig Mária Erzsébettel mintegy három hónapig; azután haza tére” (56. vers). Mária immár felkészültebb volt az isteni elhívása betöltésére.

Mária példája számunkra

Napjaink tanítványait az eltérő kultúra és az eltelt 2000 év is elválasztja Mária történetétől, ám az mégis időtlen emlékeztető a tanítványság árát illetően. Isten azt várja a követőitől, hogy tegyenek eleget az Ő hozzájuk intézett felkéréseinek. Russell M. Nelson elnök arra emlékeztet minket, hogy „Isten mindig is nehéz dolgok megtételére kérte az Ő szövetséges gyermekeit.”¹⁰ Ez alól Mária sem volt kivétel, ahogy mi sem vagyunk azok. A mi kihívásunk az, hogy legyen hitünk alávetni az akaratunkat az Ő akaratának; hogy azzal a hittel fogadjuk a hívásait, hogy az Ő Lelke fel fog magasztalni minket az Ő szolgálatában. Bonnie H. Cordon, a Fiala Nők általános elnöke arra is emlékeztet minket, hogy „nehéz dolgokat is meg tudunk tenni”, majd hozzáteszi: „de ezeket örömmel is tehetjük”¹¹.

Újkori tanítványokként mi lesz a mi Magnificatunk? Hogyan fogjuk kifejezni az Istenünkben való örvendezésünket? Hogyan fogjuk kifejezni irgalmának nagyszerűségét az életünkben? Hogyan fogjuk megünnepelni azt a szerepünket, melyet az ábrahामी szövetség napjainkban való betöltésében játszottunk? Ez valószínűleg csupán néhány példa arra, hogy mit is tanulhatunk Mária tanítványságának figyelemre méltó történetéből. ■

JEGYZETEK

1. Máté is úgy tekint Máriára, mint aki Ésaías azon jövendölését tölti be, hogy lesz egy szűz, akinek születik egy Immánuel nevű fia (lásd Ésaías 7:14). A szűzről szóló idézetének forrása Ésaías könyvének egy, a Kr. e. II.

században készült görög fordítása, amelyet a korai keresztények is használtak, és amelyet a Biblia Jakab király-féle változatában is felhasználtak az Ésaías 7:14-hez.

2. A Mormon könyve 1830-as kiadásában az 1 Nefi 11:18 is úgy utal Máriára, mint aki „Isten anyja”.
3. Bruce R. McConkie, *Mortal Messiah*, 4 vols. (1981), 1:326–27, footnote 4.
4. Lásd James E. Strange, “Nazareth,” *Anchor Bible Dictionary*, 4:1050; Jonathan L. Reed, *Archaeology and the Galilean Jesus: A Re-examination of the Evidence* (2002), 131.
5. Lásd Reed, *Archaeology and the Galilean Jesus*, 131.
6. Lásd Ken Dark, “Has Jesus’ Nazareth House Been Found?” *Biblical Archaeology Review*, vol. 41, no. 2 (March/April 2015), 54–63; lásd még Ken Dark, “Early Roman-Period Nazareth and the Sisters of Nazareth Convent,” *The Antiquities Journal*, vol. 92 (2012), 37–64.
7. Thomas S. Monson, “Duty Calls,” *Ensign*, May 1996, 44.
8. Az „árnyékoz” értelemben fordított görög *episkiazó* ugyanaz az ige, amely az Ószövetség görög fordításában is szerepel, arra utalva, amikor a felhő szállt az elkészült szent hajlékra. Az Úr dicsőségének leírására alkalmazták ezt a szót.
9. Az Úr hasonló értelemben szölt Ábrahámmal is, amikor Ábrahám és Sára megtudta, hogy idős korukra gyermekük fog születni (lásd 1 Mózes 18:14; Rómabeliek 4:19–21).
10. Russell M. Nelson: Álljatok igazi millenárisokként! *Liahóna*, 2016. okt. 49.
11. Bonnie H. Cordon, a Fiala Nők általános elnöke. *Liahóna*, 2018. máj. 129.

János

Jézus szeretett tanítványa

A szeretett Jánosra vonatkozó újszövetségi írások tanítóként és a saját tanítványságunk követendő példajaként mutatják be őt.

Írta: Eric D. Huntsman

a Brigham Young Egyetem ősi szentírások professzora

Jézus első tizenkét apostola közül Péter után talán János a legismertebb. A fivérével, Jakabbal, ott volt Péter oldalán a Szabadító halandó szolgálatátételének néhány legfontosabb eseménye során, és a hagyomány az Újszövetség öt különböző könyvével hozza őt kapcsolatba.¹ Az Úrral való személyes közelségére utal a János 13:23 is: „Egy pedig az ő tanítványai közül a Jézus kebelén nyugszik vala, a kit szeret vala Jézus.” A különböző korok keresztény művészete is ezt a képet tükrözi, amikor is Jánost fiatalemberként, gyakran a Szabadító karjaiban pihelve ábrázolják. Innen ered továbbá János egyedi elnevezése – a szeretett tanítvány – is, tanúsága és küldetése azonban a tanítványság olyan részleteire világítanak rá, amelyekben mi is osztozhatunk.

János, Zebedeus fia

A János héber alakja, a *Johanán* annyit jelent, hogy „Isten megkegyelmezett”. Amit tudunk róla, azt legfőképpen az első három evangéliumból tudjuk, amelyek nagyjából azonos szemszögből mesélik el a Szabadító halandó szolgálatátételének történetét. Mind egyetértenek abban, hogy János apja egy tehetős galileai halász, egy bizonyos Zebedeus volt, aki saját bárkával rendelkezett, és fel tudott venni napszámosokat, akik segítették őt és a fiait a munkában. János és a fivére, Jakab, Péterrel és Andrással is társult, és mind a négyen otthagyták a halászat nyújtotta megélhetést, amikor Jézus elhívta őket, hogy teljes idejű tanítványként kövessék Őt.²

Jézus hívására válaszolva János és Jakab „atyjukat, Zebedeust a napszamosokkal a hajóban hagyva, utána menének” (Márk 1:20)

Zebedeust később már nem említik az evangéliumok, viszont Jakab és János édesanyja Jézus követője lett, aki közbenjárt Jézusnál a fiaiért, és a keresztre feszítésnél is jelen volt.³ Általában Saloméként azonosítják, és az is lehetséges, hogy egyúttal Jézus édesanyjának, Máriának a testvére volt; ebben az esetben Jakab és János Jézus első unokatestvérei, valamint Keresztelő János rokonai voltak.⁴

Kezdeti elhívását követően János hamarosan az Úr számos korai csodájának és tanításának lett szemtanúja.⁵ Az, hogy János látta e csodákat, valamint hallotta a hegyi beszédet és hasonló tanításokat, kétségkívül felkészítette őt arra a pillanatra, amikor Jézus elhívta, hogy egyike legyen a tizenkét apostolának.⁶ E különleges tanúk közül Péter, Jakab és János a közel álló tanítványok egyfajta belső körét alkotta, akik jelen voltak Jézus földi szolgálattételének jelentős eseményeinél:

- Jairus lányának feltámasztásánál, amikor is első kézből láthatták az Úr hatalmát a halál felett.⁷
- A Színeváltozás hegyén, ahol látták Jézust megnyilvánulni a maga dicsőségében, és

hallották az Atya hangját, amint bizonyágot tesz arról, hogy Jézus az Ő Fia, akiben gyönyörködik.⁸

- Az Olajfák hegyén, az utolsó napokra vonatkozó, végső prófécijája elhangzásakor.⁹
- A Gecsemáné kertjében, ahol is a Szabadító közelében voltak, amikor elkezdte az engesztelés nagy munkáját.¹⁰

Ahogy Jézus Krisztus Simonnak is adott még egy nevet – ez volt a kőszikla jelentésű *Kéfas*, avagy Péter –, úgy Jakabot és Jánost a *Boanergés*, vagyis a „mennydörgés fiai” névvel illette.¹¹ Tekintve, hogy azt kérdezték Jézustól, hogy hívjanak-e le tüzet az égből arra a szamaritánus falura, amely nem fogadta be Őt (lásd Lukács 9:51–56), ez a becenevük talán arra utal, hogy indulatosak, de legalábbis akaratosak lehettek. Ugyanakkor éppen ennyire lehetséges az is, hogy a nevük azt vetítette előre, hogy milyen erőteljes tanúkká válhatnak – nagyjából úgy, ahogy valószínűleg Péter neve sem annyira a korábbi elkötelezett, ám lobbanékony természetét tükrözte, mint

inkább a Jézus feltámadása után tanúsított szilárd-
ságot és erejét.¹²

Amikor csak János megjelenik az Apostolok
cselekedeteiben, mindig Péter erős, állhatatos
társaként ábrázolják. János Péterrel volt, amikor
az meggyógyította a sántát a templomban, és
Jeruzsálem zsidó főemberei előtt is bátran együtt
prédikáltak. A két apostol együtt ment Samári-
ába, hogy a Szentlélek ajándékát ruházzák azok-
ra a szamaritánusokra, akiket Filep tanított és
megkeresztelt.¹³

Legjobban azonban a Jánoshoz köthető írások-
ból tűnik ki, hogy milyen erőteljes tanúja is volt a
mestere és barátja, Jézus Krisztus isteni voltának.
Ezek az újszövetségi könyvek tanítóként
és a saját tanítványságunk követendő
példájaként mutatják be őt.

Szeretett tanítvány

Érdekes, hogy János neve egyszer sem
olvasható abban az evangéliumban, ame-
lyet hagyományosan neki tulajdonítanak.
János evangéliuma mindössze egyszer,
az utolsó fejezetben említi Zebedeus két
fiát, amikor mindketten ott vannak azon
hét tanítvány között, akik találkoznak a
feltámadt Úrral a Galileai-tenger partján.
Azonban még ott sem név szerint kerül-
nek említésre. Ehelyett a hagyomány és
a visszaállítás szentírásaiban található, ezt
alátámasztó utalások¹⁴ nevesítik Jánost mint azt a
névtelen tanítványt, „a kit szeret vala Jézus”, és aki
ott volt az utolsó vacsorán, a keresztre feszítésnél,
az üres sírkamránál, és amikor Jézus utoljára jelent
meg a Galileai-tenger partján.¹⁵

Talán ő volt az „a másik tanítvány” is, aki
Andrással Keresztelő János követői közé tartozott,
és aki hallotta ez utóbbit bizonyosságot tenni arról,
hogy Jézus Isten Báránya (lásd János 1:35–40);
valószínű továbbá, hogy ő volt az a tanítvány is,
aki Jézus letartóztatását követően elkísérte Pétert,
és segítette neki bejutni a főpap udvarába (lásd
János 18:15–16).

János evangéliumából kitűnik, hogy a szeretett
tanítvány az Úr közeli, személyes barátja volt. Ez

az evangélium négy ember – Mártha, Lázár, Mária és János – esetében
kifejezetten kiemeli azt, hogy Jézus szerette őket (lásd János 11:3, 5). János
asztalnál elfoglalt helye az utolsó vacsora során nemcsak a megtiszteltetés,
de a bensőséges kapcsolat kifejezése is.

Azontúl, hogy barátságban volt a Szabadítóval, más szentírásrészek-
ből az is kiderül róla, hogy hathatós tanúja volt a Jézus küldetése során
történt fontos eseményeknek is: ott állt a kereszttövénben, hogy tanúja
legyen az Úr bűnengesztelő halálának; a feltámadás után a sírhoz futott,
hogy megerősítse: üres; és látta a feltámadt Szabadítót is.

János evangéliuma kétszer is említést tesz arról, hogy az a szeretett
tanítvány szemtanúságán alapul, és kihangsúlyozza, hogy az ő tanúsága
igaz,¹⁶ ami abban is megnyilvánult, hogy Joseph Smith új címet adott
ennek az evangéliumnak: János bizonyosságtétele¹⁷.

Bár a kutatók továbbra sincsenek egységes állásponton a szeretett

tanítvány kiletétét illetően, ha
azonban mégis János apostol
volt, akkor az adott evangé-
liumban található anyagnak
legalábbis a forrása, de még
inkább a szerzője volt.¹⁸
Akkor viszont miért maradt
névtelen, közvetlenül soha
nem azonosította magát János
apostolként? A válasz rész-
ben talán az lehet, hogy
a saját élményeit korokon
átívelő mintának szánta a
hívók és tanítványok számá-
ra. Névtelenségben maradvá
lehetővé tette, hogy az ő

*„Ez az a tanítvány, a ki
bizonyosságot tesz ezekről, és
a ki megírta ezeket, és tud-
juk, hogy az ő bizonyosságté-
tele igaz” (János 21:24).*

élményeibe helyezzük magunkat, megtanulva, hogy miként szeressük az
Urát, és miként legyünk szeretve Óáltala, majd pedig saját tanúbizony-
ságot szerezzünk, amelyet aztán a felkérés szerint megosztunk másokkal.

János 1., 2. és 3. levele

János evangéliumához hasonlatosan a Jánosnak tulajdonított levelek
között sincs olyan, amely bármikor is közvetlenül említené őt. Mindazon-
által az 1 János – amely inkább tanbéli értekezés, semmint tényleges levél
– jellegében is szorosan kapcsolódik János evangéliumához, amiképpen a
témáiban is, amelyek között szerepel például a szeretet és az engedelmes-
ség fontossága, amely témákról az Szabadító az utolsó vacsorán is tanított,
amint azt Jánosnál olvashatjuk.

Az 1 János, amely az evangéliumát követően íródott, azzal a kijelen-
téssel kezdődik, miszerint a szerző maga is tanúja volt az Úr Jézus Krisz-
tusnak: „A mi kezdetől fogva vala, a mit hallottunk, a mit szemekkel

láttunk, a mit szemléltünk, és kezeinkkel illettünk, az életnek Ígétéről” (1 János 1:1; kiemelés hozzáadva). Amellett, hogy lényegében elismétli János evangéliumának kezdő sorait, a szerző kihangsúlyozza a saját erőteljes, személyes szemtanúságát Jézus Krisztussal kapcsolatosan, aki Istennek a szó szerint testté lett Igéje volt.

Kitűnik, hogy a korai keresztények, akik a könyv eredeti célközönsége voltak, belső megosztottságtól szenvedtek egy csoport miatt, amely olyan téves nézeteket vallott, miszerint Jézus magára hagyta az egyházat.¹⁹ Az 1 Jánosban a szerző nem csupán tanú: felhatalmazott szaktekinély ő, akit felkérnek, hogy igazítson ki egy tévtant, és szálljon szembe a hitet az antikrisztusok és gonosz lelkek részéről érő fenyegetésekkel (lásd 1 János 2:18–27; 4:1–6). Az is a küldetése részét képezte, hogy bátorítsa azokat, akik hűek maradtak, mégpedig azáltal, hogy jelentőségteljes igazságokat tudat velük Istenről és Krisztusról, valamint a hit és az igazlelkűség megtartásának fontosságáról.

A 2 János és a 3 János szerzője egyszerűen a „presbiter” („idősebb” vagy „egyházi előljáró” jelentésű) szóval utal magára, és továbbra is a szeretet és az engedelmesség fontosságát, továbbá a hamis tanítók és a megfelelő egyházi felhatalmazást elutasítók jelentette veszélyt hangsúlyozza.²⁰

Mindhárom könyv arra tanít minket, hogy mennyire fontos a kinyilatkoztatott Jézus Krisztus iránti kitartó odaadás.

A kinyilatkoztató

A neki tulajdonított öt könyv közül egyedül a Jelenések említi ténylegesen a János nevet, amikor a nyitó versekben háromszor is megnevezi a szerzőt (lásd Jelenések 1:1, 4, 9), aki azonban nem utal semmivel a saját tisztségére vagy elhívására, csupán Isten szolgájaként hivatkozik önmagára. Mindazonáltal a legtöbb korai keresztény szaktekinély meggyőződése szerint János, Zebedeus fia volt a szerző.

A Mormon könyve és a Tan és szövetségek megerősítik, hogy János apostol különleges megbízást kapott arra, hogy látomásokban legyen része, és lejegyezze azokat.²¹ A Jelenések könyve összetett és jelképekkel telített írás, amely azért íródott, hogy vigaszul és megnyugtatólag szolgáljon azoknak a keresztényeknek, akik bármely korban üldöztetésről vagy próbatételektől szenvednek, kinyilatkoztatva egyúttal Jézus Krisztusnak a történelem során betöltött szerepét.

Két eltérő elmélet létezik arra nézve, hogy mikor írta János a Jelenések könyvét: egy korábbi, a Kr. u. 60-as évekre, Nero (Néró) császár uralkodásának idejére, valamint egy későbbi, a Kr. u. 90-es évekre, Domitianus császár uralkodásának idejére tehető keltezés. Azonban mindkettő Péter vértanúsága utánra esik, így ekkor már János volt a rangidős élő apostol.

Az elhívása azonban nemcsak arra vonatkozott, hogy a könyvben olvasható látomásokban részesüljön, és lejegyezze azokat. Az egyik látomásában egy angyal arra utasította Kinyilatkoztató Jánost, hogy fogjon egy bizonyos könyvecskét (vagy tekercset), és egye meg. Ez először édes volt

a szájában, de a gyomra megkeseredett tőle, amit Joseph Smith úgy értelmezett, hogy az János azon küldetését jelképezi, hogy minden dolog visszaállításának részeként Izrael összegyűjtésében segítkezzen (lásd Jelenések 10:9–11; Tan és szövetségek 77:14). Ez a küldetés azért vált lehetségessé, mert János az átváltoztatását követően is folytathatta a szolgálattételt. Míg az ősi és újkori magyarázatok megoszlanak azt illetően, hogy mit is jelent az, amit Jézus János sorsára vonatkozóan mondott Péternek János evangéliuma végén (lásd János 21:20–23), Joseph Smith kinyilatkoztatásban részesült, amely megerősítette, hogy János a Szabadító visszatéréséig átváltozott lényként fogja folytatni a küldetését

„Abból ismerjük meg, hogy szeretjük az Isten gyermekeit, hogy ha az Istent szeretjük, és az ő parancsolatait megtartjuk” (1 János 5:2).

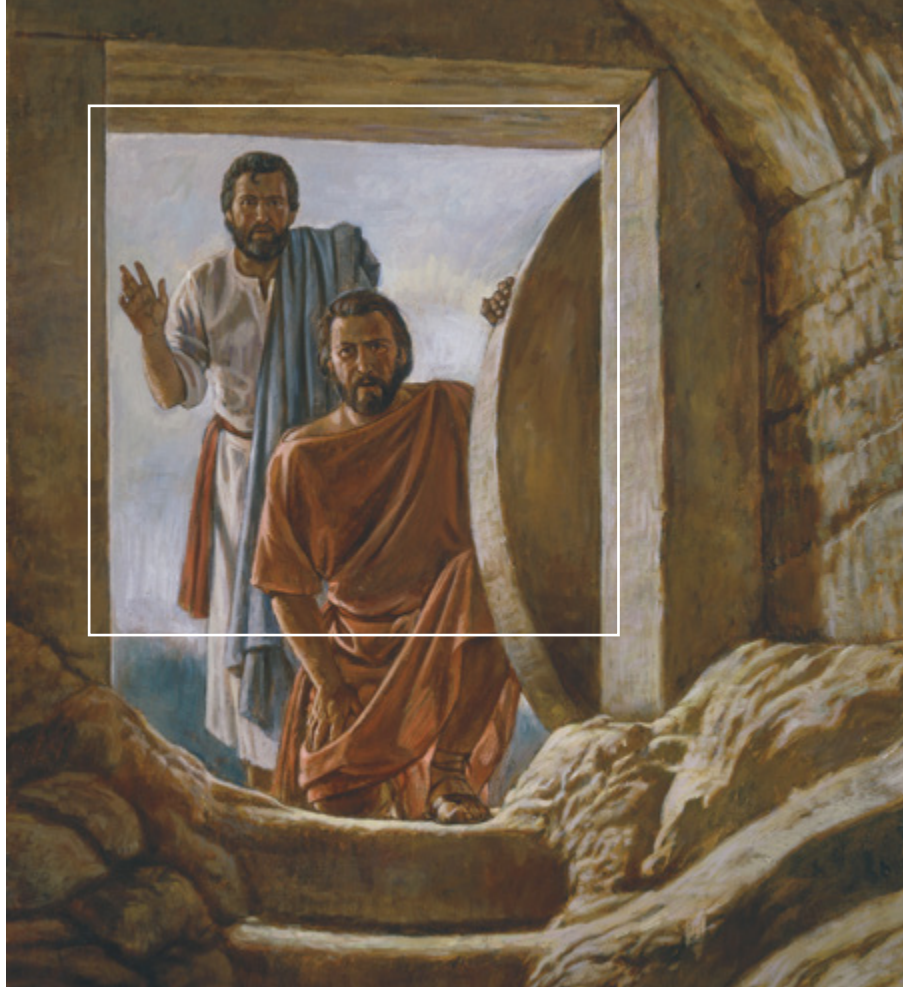
(lásd Tan és szövetségek 7:1–6). Más szavakkal szólva, János nemcsak jövendölt az idők végezetéről, hanem az is a küldetése részét alkotja, hogy segítsen beteljesíteni ezeket a jövendöléseket, illetve hogy tanúja legyen azon dolgok beteljesedésének, amelyek kinyilatkoztattak számára.

Bár a saját küldetésünk talán nem ilyen nagyívűek, János példája azt tanítja nekünk, hogy a Jézus Krisztus iránti szeretetünkből fakadóan mi is fogadjuk el az életünk saját elhívásait és kihívásait, bármennyire keserűnek tűnjenek is időnként.

Szeretett tanítványokká válni

János olyasvalakiként emelkedett ki Jézus első tizenkét apostola közül, aki szoros és személyes

kapcsolatot ápolit a Szabadítóval, továbbá fontos szerepet töltött be az Ő tanújaként, az egyház egyik vezetőjeként, valamint kinyilatkoztatóként. Ahogy azonban bemutatkozik a nevét viselő evangéliumban – mint szeretett tanítvány –, lehetővé teszi azt, hogy mindannyiunk számára mintaként szolgáljon a saját tanítványságunk során. Megtanuljuk tőle, hogy Jézus Krisztus követőiként mindannyian megpihenhetünk az Ő szeretetének karjában, amely szeretet a legteljesebben olyan szertartásokon keresztül válik valósággá számunkra, mint amelyet például az utolsó vacsora során vezetett be. Jelképesen mi is ott állhatunk a kereszt tövében, biznyságot téve arról, hogy Jézus értünk halt meg, és mi is reménnyel telve futhatunk, hogy a saját magunk számára is meggyőződünk róla: az Úr él. Jánoshoz hasonlóan szeretett tanítványokként az az elhívásunk, hogy ezt a tanúságot megosszuk másokkal, biznyságot téve az igazságról, és betöltve az utunkba kerülő minden elhívást, mígnem ismét eljön az Úr. ■

JEGYZETEK

1. Érdekes módon egyedül a Jelenések könyve jelenti ki közvetlenül, hogy János a szerzője (lásd Jelenések 1:1, 4). János evangéliuma nem nevezi meg a szerzőjét, ahogy a négy evangélium egyike sem. Az ókeresztény hagyomány azonban a János evangéliumában szereplő szeretett tanítványt az ilyen nevű apostollal azonosítja. A biznysítékok, a tudományos közbeszéd és a visszaállítás kori adalékok áttekintéséért lásd a 17. lábjegyzetet. János első levele szintén nem nevezi meg az íróját, de az írásmódja és a témaválasztása szorosan János evangéliumához köti. A 2 János szerzőjéről – ahogy a 3 János szerzőjéről is – csupán annyit tudni, hogy „egyházi előljáró”, de az ókeresztény hagyomány azonos személynek tartja őket a János evangéliumának és János első levelének szerzőjével.
2. Lásd Márk 1:19–20; lásd még Máté 4:21–22; Lukács 5:10–11. A legtöbb kutató egyetért abban, hogy először Márk evangéliuma íródott, valamikor a Kr. u. 60-as évek közepe táján, majd ezt követte Máté és Lukács, valamikor a Kr. u. 70-es években vagy a 80-as évek elején. Ebből kifolyólag, ha elsőként Márknál olvassuk a történetekről, láthatjuk, hogyan egészítette ki vagy fogalmazta át Máté és Lukács a legkorábbi beszámolót.
3. Míg a Márk 10:35–37-ben azt olvassuk, hogy Jakab és János kérte azt Jézustól, hogy a királyságában a jobbján és a balján ülhessenek, a Máté 20:20–21 hozzáfűzi, hogy ez a kérés valószínűleg az édesanyjuktól jött. Ami a keresztre feszítésnél és az üres sírnál való jelenlétét illeti, lásd Márk 15:40; 16:1–8; lásd még Máté 27:55–56; Lukács 23:49, 55; 24:1–10; és János 19:25.
4. Ami Salomé és az események lehetséges kapcsolatát, valamint Zebedeus családját és halásztevékenységét illeti, lásd R. Alan Culpepper, *John, the Son of Zebedee: The Life of a Legend* (2000), 7–23.
5. Lásd Márk 1:21–31, 40–45; 2:1–12; 3:1–6; lásd még Máté 8:1–4; 9:1–8; 12:9–14; Lukács 4:33–39; 5:12–15, 17–26; 6:6–11.
6. A hegyi beszédet lásd a Máté 5–7-ben. János és a többi korai apostol elhívásához lásd Márk 3:13–19; lásd még Máté 10:2–4; Lukács 6:13–16.
7. Lásd Márk 5:37; lásd még Máté 9:23–26; Lukács 8:51, bár Máté nem tesz említést Péterről, Jakabról és Jánosról.
8. Lásd Márk 9:2–10; lásd még Máté 17:1–8; Lukács 9:28–36.
9. Lásd Márk 13:3–37.
10. Lásd Márk 14:32–34; lásd még Máté 26:36–38.
11. Lásd Márk 3:17. Elképzelhető, hogy a *Boanergész* elnevezés a „háborgás fiai” vagy „mennydörgés fiai” jelentésű arámi *b'ne r'ges* vagy *b'ne ra'am* szavak eltorzított görög átírása.
12. Lásd Culpepper, *John, the Son of Zebedee*, 38–40, 50.
13. Lásd Apostolok cselekedetei 3:1–11; 4:1–21; 8:14–17.
14. Lásd Tan és szövetségek 7; 77; 88:141.
15. Lásd János 13:23; 19:26, 34–35; 20:2–10; 21:1–14, 20–25; lásd még Culpepper, *John, the Son of Zebedee*, 57–69.
16. Lásd János 19:35; 21:24–25; lásd még János 20:30–31.
17. Lásd *Joseph Smith's New Translation of the Bible: Original Manuscripts*, edited by Scott H. Faulring, Kent P. Jackson, and Robert J. Matthews (2004), 234.
18. A szeretett tanítvány kilétét illető kutatói elméletekre vonatkozóan lásd Culpepper, *John, the Son of Zebedee*, 72–85, és Raymond E. Brown, *An Introduction to the Gospel of John*, edited by Francis J. Moloney (2003), 189–99. János apostolra mint János evangéliumának forrására vagy szerzőjére vonatkozóan lásd Richard Neitzel Holzapfel, Eric D. Huntsman, and Thomas A. Wayment, *Jesus Christ and the World of the New Testament* (2006), 126–27, és a saját értekezésemet itt: “The Gospel of John” in *New Testament History, Culture, and Society* (2018), ed. Lincoln Blumell.
19. Lásd Raymond E. Brown, *The Epistles of John* (The Anchor Bible, vol. 30 [1982]), 49–55, 71.
20. Lásd Culpepper, *John, the Son of Zebedee*, 90–95, és Holzapfel, Huntsman, and Wayment, *Jesus Christ and the World of the New Testament*, 274–77.
21. Lásd Holzapfel, Huntsman, and Wayment, *Jesus Christ and the World of the New Testament*, 281–82, különösképpen pedig 1 Nefi 14:18–27; Ether 4:16; valamint Tan és szövetségek 7:1–3; 77.

János erőteljes tanúja volt a Jézus küldetése során történt fontos eseményeknek: ott állt a kereszt tövében, hogy tanúja legyen az Úr halálának; a feltámadás után a sírhoz futott, hogy megerősítse: üres; és látta a feltámadt Szabadítót is

ARANSZÍN ARATÁS. KÉSZÍTETTE: DAVID MERRILL. AZ EGYHÁZTÖRTÉNETI MÚZEUM JÓVOLTÁBÓL.

A Jézus Krisztusba és az
Ő engesztelésébe vetett hit:
hit az aratáshoz. Ez az Ő
erejébe, nem pedig a saját
erőtökbe vetett hit

Írta: Wilford W. Andersen elder
a Hetvenektől

A hit két szintje

Lehi és a családja csupán néhány napja volt a pusztában, amikor az Úr azt mondta neki, hogy küldje vissza a fiait Jeruzsálembe, és hozzák el Lábántól a rézlemezeket. Nem gyakran szoktuk dicsérni Lehi két lázadó fiát, Lámánt és Lemuelt, de el kell ismerni, hogy ők is hajlandóak voltak visszamenni. Elég hitük volt ahhoz, hogy megpróbálják.

Először Lámán, majd a fivérével együtt Lemuel is kérte Lábántól a lemezeket. Ez a próbálkozás a testvéreknek a család vagyonába és majdnem a saját életükbe is került. Ekkor Lámánt és Lemuelt elhagyta a hite, és készen álltak feladni. Nefi ugyanakkor felülemelkedett a veszélyen és a csüggedésen:

„Ahogy él az Úr, és ahogy élünk mi, addig nem megyünk le atyánkhoz a vadonba, amíg végre nem hajtottuk azt a dolgot, amit az Úr megparancsolt nekünk.

Legyünk tehát hűek az Úr parancsolatainak megtartásában” (1 Nefi 3:15–16).

Ezután Nefi a nagy hitére támaszkodva megszerezte Lábán lemezeit, majd a fivérével együtt visszatért a pusztába az apjukhoz.

Úgy tűnik, hogy két különböző szintje van a hitnek. Az első szint a próbálkozáshoz való hit: a hit ahhoz, hogy belevágjuk a sarlónkat.

A második szint a megtételhez való hit. Több ez, mint a sarló belevágásához való hit: ez már az aratáshoz való hit.

Lámánnak és Lemuelnek volt hite megpróbálni, de Nefinek volt hite megtenni. Lámánnak és Lemuelnek elegendő hite volt ahhoz, hogy belevágják a sarlójukat, de csak Nefinek volt elegendő hite ahhoz, hogy arasson is.

A sarlótok belevágásához való hit és az aratáshoz való hit közti árnyalatnyi különbségnek döntő szerepe lesz az életetekben. Ahhoz, hogy ismét Mennyei Atyánkkal éljünk, továbbá hogy eredményes és örömteli életet éljünk a földön, ki kell alakítanunk az aratáshoz való hitet.

Csodás ígéreteket kaptunk az Úrtól – a boldogság és öröm ígéretét ebben az életben, és a felmagasztosulását az eljövendőben. A mindennapi életünk nehézségei és gondjai azonban hajlamosak lerombolni a reményünket. Oly távolinak, oly valószínűtlennek tűnik a megígért földünk, hogy kételkedni kezdünk.

„Lehetetlenség elérnem azt a célt vagy elnyernem azt az áldást – gondoljuk. – Nyilván valaki másra gondolt az Úr, amikor azokat az ígéreteket tette.”

Nem. Ő *tényleg* rátok és rám gondolt. Csupán elégséges hittel kell rendelkezünk ahhoz, hogy elnyerjük az áldásainkat – oly erős hittel, hogy az a jövőbeni ígéreteinket a jelen valóságává alakíthassa át. Aratáshoz való hitre van szükségünk.

Pontosan mi is ez a hit, és hogyan fejleszthetjük ki?

Imádkozzatok
mindennap, hogy
Mennyei Atya arra
irányuló igazlelkű
vágyakkal áldjon
meg titeket, hogy
az akaratotokat
az Ő akaratához
igazítsátok

Legyen hitetek Jézus Krisztusban!

Először is, a sarlótok belevágásához való hittel ellentétben az aratáshoz való hit nem a saját magatokba vetett hitet jelenti. Nem azonos az önbizalommal vagy a pozitív mentális hozzáállással. Még csak nem is a családotokba vagy a barátaitokba vetett hit – ami mind szép és jó. Az aratáshoz való hit a Jézus Krisztusba és az Ő engesztelésébe vetett hit. Ez az Ő erejébe, nem pedig a saját erőtokbe vetett hit.

Elhívásom a Mesa Arizona Maricopa Cövek elnökeként úgy zajlott, hogy Larry W. Mack elder, aki akkor általános felhatalmazott hetvenes volt, behívott a feleségemmel a cövekelnöki irodába, és ott átadta az elhívást. Én kötelességtudóan elfogadtam. Aztán áthívott minket a főtanács termébe, hogy ott imádságosan gondoljam át, kik azok a férfiak, akiket tanácsosaimnak fogok javasolni. Amint beléptem a terembe, rápillantottam a cövek megalapítása óta ott szolgált cövekelnökök fényképeire, és összeszorult a szívem. Nagyszerű vezetők voltak, mind az egyházban, mind a közösségükben.

A feleségemre néztem, és ezt mondtam: „Kathleen, nem hiszem, hogy meg tudom csinálni. Nem vagyok egy súlycsoportban velük.”

Mire így felelt: „Hát, ezt ne nekem mondd! Beszélj inkább Lawrence elderrel.”

Amikor közöltem Lawrence elderrel, hogy szerintem nem leszek képes betölteni ezt az elhívást, meglepetésemre így válaszolt: „Igen, valószínűleg igazad van.”

Majd hozzátette: „Te nem tudod megcsinálni, Andersen fivér, de az Úr igen. Neki hatalmában áll elvégezni a munkáját, és ha érdemes leszel és keményen dolgozol, akkor meg is fogja tenni. Majd meglátod.”

És meg is tette.

A sarló belevágásához való hit: a hit ahhoz, hogy megpróbáld. Ez az ember önmagába vetett hite, és azonnal el is párolog, amint a dolgok nehézzé fordulnak. Aztán pedig elkezdzünk kételkedni. Az aratáshoz való hit azonban az Úr Jézus Krisztusba vetett hit. Az soha nem hajlik meg.

Igazítsátok a saját akaratotokat Isten akaratához!

Az aratáshoz való hit gyakorlásához biztosnak kell lennünk abban, hogy a vágyaink és a céljaink megfelelnek Isten akaratának. Soha nem gyakorolhatjuk az aratáshoz való hitet, ha Isten nem szeretné, hogy arassunk. Ahhoz, hogy segítsen nekünk, az akaratunkat az Ő akaratához kell igazítanunk.

Mivel a Hélamán könyvében szereplő Nefi próféta igazlelkű és hithű ember volt, az Úr ezt mondta neki: „[Ö]rökre megáldalak téged; és hatalmassá teszlek téged szóban és tettben, hitben és cselekedetekben; igen, olyannyira, hogy minden dolog szavad szerint lesz majd néked”. Nem semmi ez az ígéret! Majd az Úr hozzát teszi: „[M]ert nem fogsz olyat kérni, mely ellentétben van az akaratommal” (Hélamán 10:5).

Moróni pedig ezt mondja nekünk: „És Krisztus ezt mondta: Ha hisztek énbennem, hatalmatokban lesz mindazt

megtenni, amit én jónak látok” (Moróni 7:33).

Az aratáshoz való hit előfeltétele, hogy Isten akaratához igazítsuk a vágyainkat.

Fiatalabb korukban a fiam játszottak a gimnázium kosárlabdacsapatában. Akkoriban még a csapatok minden mérkőzés előtt elmondtak egy imát. Miközben a nézőtérről figyeltem, azon tűnődtem, hogy vajon mit kérnek az imájukban. Ha azért imádkoztak, hogy megnyerjék a mérkőzést, akkor az imáikból hiányzott az aratáshoz való hit. Ezt az elvesztett mérkőzések száma világosan bizonyította. Az Úr láthatóan nem osztott azon vágyukban, hogy minden mérkőzést szükségszerűen ők nyerjenek meg.

Más szavakkal, Isten csak azoknak a céloknak az elérésében fog segíteni nekünk, amelyek a javunkat szolgálják. Azért van ez így, mert szeret bennünket, és jobban tudja nálunk, hogy mi fogja a javunkat szolgálni. Hála és köszönet érte, nem igaz? Azért kellene imádkoznunk mindennap, hogy Mennyei Atya az arra irányuló igazlelkű vágyakkal áldjon meg minket, hogy az akaratunkat az Ő akaratához igazítsuk. Muszáj megtanulnunk akképpen imádkozni, ahogy az Úr tette a Gecsemáné kertjében: Isten akarata legyen meg, ne pedig a sajátunk (lásd Lukács 22:42). Csak ekkor tudunk aratáshoz való hitet gyakorolni.

Látsatok munkához!

Az aratáshoz való hit harmadik előfeltétele a munka. Jakab apostol világossá teszi, hogy a hit cselekedetek nélkül halott. A sarló belevágásához szükséges hithez muszáj elhinnünk dolgokat, ám az aratáshoz szükséges hithez ez már nem elég. Hiszen hinni még az ördögök is hisznek – és rettegnek is –, írja Jakab (lásd Jakab 2:17, 19).

Hallottam egy történetet egy édesapáról, aki észrevette, hogy a kislánya az ágy mellett térdelve azért imádkozik, hogy Mennyei Atya védje meg a kismadarakat attól, hogy belesétáljanak a bátyja által készített és a hátsó kertbe kihelyezett csapdába. A nap folyamán aztán az édesapa aggódni kezdett. Tudta, hogy a csapda jól működik: ő segített a fiának az elkészítésében.

„Hallottam, ahogy reggel azért imádkoztál, hogy Mennyei Atya védje meg a kismadarakat a bátyád csapdjától – mondta a lányának. – De néha történnek szomorú dolgok, még akkor is, ha az ellenkezőjéért imádkozunk.”

A kislány így válaszolt: „Apu, én akkor is tudom, hogy egyetlen madarat sem fog csapdába ejteni.”

„Csodálom a hitedet, drágám – mondta az apa. – Remélem, hogy ha mégis elfog pár madarat, az nem gyengíti majd a hitedet.”

„Á, nem ejt csapdába egyet sem, Apu – mondta a lánya. – Tudom, hogy nem.”

„Hogy lehet ilyen nagy hited?” – kérdezte az apja.

„Mert miután imádkoztam, kimentem az udvarra, és darabokra tapostam a csapdát” – felelte a lánya.

Jó dolog Mennyei Atya áldásaiért imádkozni. De miután kimondtuk az áment, munkához kell látnunk. Nem várhatjuk el az Úrtól, hogy vezérelje a lépteinket, ha nem vagyunk hajlandóak elindulni. Ahogy azt sem kérhetjük Tőle, hogy megtegye helyettünk azt, amit magunknak kellene megtennünk.

Dolgoznunk kell az igaz céljaink elérésén, és keményen kell dolgoznunk a parancsolatok betartásán is. A szövetségeinkben rejlő valódi erő, ahogy az aratáshoz való hitben rejlő valódi erő is, nem akkor válik valósággá, amikor arra a határozott következtetésre jutunk, hogy Isten betartja az ígéreteit, hanem amikor arra a határozott következtetésre jutunk, hogy mi be fogjuk tartani a sajátjainkat. Ez a nagyszerű igazság változtatja a jövő ígéreteit a jelen valóságává. Dolgoznunk kell.

Ne csüggedjete el a kudarcaitok vagy hibáitok nyomán, hanem legyetek kitartóak az erőfeszítéseitekben, és legyetek eltökéltek! Az aratáshoz való hit nem követel tökéletességet, de igenis megköveteli a kitartást.

Arra kérlek benneteket, hogy fejlesszétek ki az aratáshoz való hitet! Vessétek a hiteteket szilárdan a Szabadítónkba, Jézus Krisztusba és az Ő engesztelésébe. Ügyeljete rá, hogy a vágyaitok az Ő akaratához igazodjanak és idomuljanak. Majd pedig menjete, és dolgozzatok teljes szívetekkel, lelketekkel, elmétekkel és erőtökkel, kifogyhatatlan eltökéltséggel és kitartással. Nincs az a kihívás, az a probléma, az az akadály amely ne adná meg magát az aratáshoz való hit előtt. ■

Elhangzott a The Faith to Reap [Az aratáshoz való hit] című áhítati beszéd részeként, 2015. március 17-én a Brigham Young Egyetem, Idahón.

MUTASSÁTK MEG A HITETEKET!

„Csak Egyetlen Lény létezik, akiben a hitetek mindig biztonságban van, méghozzá az Úr Jézus Krisztus. És arra is szükség van, hogy megmutatkozzon a hitetek!”

Russell M. Nelson elnök: Engedjétek, hogy megmutatkozzon a hitetek! *Liahóna*, 2014. máj. 29.

*Joseph
Smith*

PRÓFÉTA CSODÁLATOS
KÜLDETÉSE

Úgy döntöttem, hogy Joseph Smithről, a prófétáról és az emberről fogok szólni. A beszédemmel reményeim szerint hozzájárulok ahhoz, hogy megértsétek, milyen különleges és csodálatos dolgokat ért el eme adományozási korszak alapító prófétája.

A Joseph Smithről való bizonyágunk és ismereteink létfontosságú szerepet játszanak a misszionáriusi munkában. Mindannyian tudjuk, hogy néhány érdeklődő elfogadja az evangélium alapvető tanításait, de egyszerűen nem tudja elfogadni a tényt, hogy az Atya és a Fiú megjelent egy 14 évesnek, aki később lefordította a Mormon könyvét, és azzá a prófétává vált, akinek ma ismerjük őt. Azok, akiknek kétségeik vannak Joseph Smith prófétával kapcsolatban, tanuljanak Russell M. Nelson elnök következő tanításából:

„Joseph halandóságban végzendő küldetése előre el volt rendelve. Az ő fogékony és romlatlan elméje nyitott volt az Úr útmutatására. A világ mércéje szerint azonban Joseph igencsak valószínűtlen választás volt. És a feladata, hogy ennek az utolsó adományozási korszaknak a Próféta legyen, lehetetlennek tűnt. Ez a példa jól szemlélteti azt a tanítást, mely gyakran jól jellemzi az Úr munkáját: a valószínűtlen használja fel a lehetetlen elvégzésére.”¹

Nagyon fontos, hogy a misszionáriusaink rendelkezzenek bizonyossággal Joseph Smith próféta isteni elhívásáról és csodálatos munkájáról.

65 éve tanulmányozom Joseph Smith életét. 1932-ben

Írta: Dallin H. Oaks elnök

Első tanácsos az Első Elnökségben

Joseph Smith többet ért el életében, mint amire bármely más halandó képes lett volna ilyen rövid idő alatt. Az egyetlen lehetséges magyarázat erre az, hogy mennyei segítséget kapott.

Halála idején Joseph Smith Nauvoo város polgármestereként és a Nauvoo-i Légió főparancsnokaként szolgált.

WILLIAM WHITAKER: IFJ. JOSEPH SMITH: KÖNYVTÁR AZ EGYHÁZTÖRTÉNETI KÖNYVTÁR JÓVOLTÁBÓL

születtem. Az egyház alig 100 éves volt akkoriban. Úgy hiszem, én erre a második évszázadra jellemző hithű utolsó napi szent vagyok. Mi nem találkoztunk Joseph Smithszel, de úgy érezzük, ismerjük őt, és szeretjük őt mindazon keresztül, amit kinyilatkoztatott és tanított. Tanúsítjuk a költői jóslatban rejlő igazságot, mely szerint „milliók ismerik majd Joseph testvért”.²

I. Joseph Smith, a próféta

Mindannyian úgy ismerjük Joseph Smitht, mint ezen adományozási korszak első prófétáját, az Úr esz-közét a visszaállításhoz. De mit is állított vissza az Úr ezen a Prófétán keresztül? Nem minden utolsó napi szent (és csupán néhány nem egyháztag) ismeri azokat a világosságot hozó és tetemes kiegészítéseket, amelyeket Joseph Smith az Úr által sugalmazva adott hozzá a keresztény tanhoz. Íme egy rövid felsorolás:

- az Atya, a Fiú és a Szentlélek természete;
- az Istenség ezen három tagjának egymáshoz kapcsolódó szerepe, és a kapcsolatuk a halandó lényekkel;
- az ember bukásának természete;
- a földi élet szerepe az Atya azon tervének előmozdításában, melyet a gyermekei örökkévaló rendeltetésének elnyerésére készített;
- Jézus Krisztus engesztelésének szerepe a halhatatlanság, illetve az örök élet lehetőségének biztosításában;
- a földi és az örökkévaló házasság szerepe az Atya tervében;
- a papság és a szertartások elengedhetetlen szerepe az Atya tervében;
- a templomok és a helyettes általi szertartások elengedhetetlen szerepe az Atya tervében;
- az a tudás, mely szerint Isten vágya az, hogy megmentse minden gyermekét, és hogy minden embernek, aki valaha élt ezen a földön – akár megismerte közben Jézus Krisztust, akár nem –, odaát lehetőség legyen elnyerni a menny legmagasabb dicsőségét;
- a világmindenségre és az emberre vonatkozó igazság három forrásának – tudomány, szentírások és folyamatos kinyilatkoztatás – kapcsolata.

Bárki – hívó vagy sem –, aki csak egy kis részét is tanulmányozza ennek a felsorolásnak, el kell hogy ismerje azt, hogy Joseph Smith merész és új és becses

vallási eszmék roppant áradatának kútforrásán áll. Ahogy a *Prédikáljátok evangéliumomat!* kézikönyvben olvashatjuk, az evangélium teljessége Joseph Smithen keresztül lett visszaállítva a földre.³

Talán észrevettétek, hogy a felsorolásban nem említettem külön a Mormon könyve – egy új szentíráskötet – Joseph általi előhozatalát, amely természetesen ezen vallási eszmék közül soknak a forrása. Az a könyv különleges figyelmet érdemel. A címe kinyilvánítja legfőbb rendeltetését: „Egy másik tanúbizonyosság Jézus Krisztusról.” Ám ezen az alapvető szerepkörön kívül többről van szó. Nézzük, mit mondott az egyik, a témában legelismertebb tudós a könyvről:

„A *Mormon könyve* egy új szerepet helyez kilátásba Amerika számára: nem a szabadság birodalma, hanem az igazlelkűség királysága. A növekvő gazdagság és egyenlőtlenség ellenében a *Mormon könyve* a szegények ügyét támogatja. [...] A köztársasági kormányzás ellenében igazságos, Isten törvénye szerinti, kormányzást javasol bírák és királyok által. A zárt kánon és a csodák nélküli vallás ellenében a *Mormon könyve* a folyamatos kinyilatkoztatást, csodákat és a minden nemzet számára elérhető kinyilatkoztatást képviseli. A kételkedés ellenében a hitet, a nacionalizmus ellenében pedig azt tanítja, hogy mindannyian Izráel házába tartozunk. Nemzetet sújtó szerencsétlenség bekövetkeztét vetíti elő az, ha a gazdagság szeretete, a kinyilatkoztatások megtagadása és a nemzsidó öntudat felülkerekedik az igazlelkűségen, a kinyilatkoztatáson és Izráel házában.”⁴

Ennél még fontosabb az, amit Nelson elnök nem olyan régen a Mormon könyvről mondott: a Mormon könyve „az eszköz, amely által Izráel

Joseph Smith
1805. december
23-án született a
Vermont állambeli
Sharonban, az
Amerikai Egyesült
Államokban.

Joseph Smith merész és új és becses vallási eszmék roppant áradatának kútfejénél áll.

megígért összegyűjtése megvalósul.”⁵

Ahogy a *Prédikáljátok evangéliumomat!*-ban olvas-

hatjuk, Joseph Smith próféta a Mormon könyvére „vallásunk záróköve[ként]” tekintett.⁶

A nem utolsó napi szentek többsége nem ismeri Joseph Smith számottevő, vallási gondolkodásra gyakorolt hatását. Egy figyelemre méltó országos kutatásban, Gary Lawrence közvélemény-kutató a munkája során úgy találta, hogy az általa megkérdezett emberek majd fele úgy gondolta, hogy az utolsó napi szentek elkülönülnek, rejtélyesek és „fura dolgokban hisznek”.⁷ Amikor az interjúalanyoknak feltette a következő kérdést: „Mi a Mormonizmus fő állítása?”, hétből csupán egy ember válaszában jelent meg a visszaállítás, vagyis az eredeti keresztény hit helyreállításának gondolata. Hasonlóképpen amikor egy másik országos közvélemény-kutatásban megkérték

a válaszadókat arra, hogy osszák meg benyomásaikat a vallásunkról, egyikük sem említette az eredeti vagy a visszaállított kereszténység gondolatát.⁸

Ezek a kutatások emlékeztetnek minket arra, hogy nem engedhetjük meg misszionáriusainknak, hogy túl sokat feltételezzenek az emberek hitünkkel kapcsolatos tudásáról. Azok, akiket tanítanak talán már hallották azt a szót, hogy *Mormon*, de a misszionáriusaink nem feltételezhetik, hogy legtöbbjük rendelkezik akár csak a legalapvetőbb tudással is a hitünk tantétéleivel kapcsolatban.

II. Joseph Smith, az ember

Szeretnék megosztani veletek párat az én személyes, Joseph Smith

figyelemre méltó életével kapcsolatos gondolataim közül.⁹ Az a Joseph Smith, akit a személyes kutatásom során megismertem – leginkább az Amerikai Egyesült Államokbeli Illinois-ban –, egy igazi határvidéki ember volt: fiatal, érzelmes, tetterős, a népével pedig olyan közvetlen, hogy gyakran csak „Joseph testvérnek” szólították. Viszonylagos fiatalsága különleges szemszögbe helyezi prófétai szolgálattételét. 14 éves volt az első látomás idején; 21 volt, amikor megkapta az aranylemezeket; és csak 23, amikor végzett a Mormon könyve fordításával (kevesebb mint 60 napnyi munka után).

A Tan és szövetségekben található kinyilatkoztatások több mint a felét akkor kaptuk e prófétán keresztül, amikor 25 éves vagy annál fiatalabb volt. 26 éves volt az Első Elnökség megszervezése idején, és alig 33, amikor kiszabadult a Missouri állambeli fogságból, és folytatta a szentek vezetését. Csupán 38 és fél éves volt akkor, amikor meggyilkolták.

Rövid életének ideje alatt Joseph Smith a neki kijáró földi megpróbáltatások sokszorosát szenvedte el. 7 éves korában egy gyötrelmesen fájdalmas lábműtéten esett át. Családja szegénysége miatt iskolai oktatásban alig részesült, és már fiatalon hosszú órákon keresztül kellett dolgoznia a betevő falatért a családja számára. Többször is rátámadtak. Miközben próbált eleget tenni mérhetetlen súlyú szent feladatai ellátásának, földművesként vagy kereskedőként dolgozott, hogy a családja megélhetését biztosíthassa. Ezt pedig azok nélkül a rendkívüli lelki ajándékok nélkül tette, amelyek a prófétai elhívása során megőrizték és támogatták őt. Az Úr azt mondta neki, hogy „világi munkákban nem lesz erőd, mert nem ez a te elhívásod” (Tan és szövetségek 24:9).

A lelki dolgokban Joseph Smithnek nem volt kire felnéznie, nem volt olyan példaképe, akitől megtanulhatta volna, hogyan kell prófétának és vezetőnek lenni. Tapasztalatlan társaira kellett bízni magát. Együtt küszködtek és tanultak. Joseph elképesztő módon gyors volt a tudás és érettség elsajátítása terén. Kétségtelenül rendelkezett páratlan ajándékokkal. Ahogy ma mondanánk: „jó esze volt”. Azt mondta, mennyei hírnökök által és más, Istentől kapott kinyilatkoztatások által tett szert a tudására, és én hiszek neki.

Az egyik személyes ajándékra bizonyíték az a szeretet és hűség, amellyel az őt követő figyelemre méltó emberek voltak iránta. Amikor Joseph arra kérte a követőit, hogy emelkedjenek felül halandó tökéletlenségeiken, ő nem tett úgy, mintha több lenne náluk, és ezért szerették. A halála előtt alig egy hónappal elmondott prédikációjában Joseph kijelentette: „Soha nem mondtam azt nektek, hogy tökéletes vagyok; a kinyilatkoztatásokban azonban, [amelyeket] tanítottam nektek, semmilyen tévedés nincsen”.¹⁰ Joseph Smithnek „természetesen vidám természete” volt (Joseph Smith története 1:28), amely miatt szinte mindenki, aki ismerte, kedvelte is. Az egyik ismerőse így írt erről: „A szeretet, amellyel a szentek vannak iránta, leírhatatlan”.¹¹ A barátai társasága nagy örömmel töltötte el Josephet, aki úgy vélte, az evangéliumnak fontos célja a társadalmi és közösségi kapcsolatok erősítése.

Egyszer ezt mondtam: „Joseph Smith egész életét a határvidéken élte le, ahol az embereknek a teljes erejüket be kellett vetniük a természet és néha egymás ellen. Hatalmas, erős és fizikailag tevékeny ember volt. Kedvelte a versengő sportokat, beleértve a rúdhúzást is, vagyis a fizikai erőpróbát (lásd *History of the Church*, 5:302). Az irataink között sok visszaemlékezés található a barátokkal és ismerősökkel való birkózásairól. Egy sabbaton ő és Brigham Young a ramusi szentek előtt prédikált Illinois államban, körülbelül egy napi útra Nauvoo-tól. Hétfőn, mielőtt elhagyták Ramust, Joseph összemérte birkózó tudását egy emberrel, akit a »ramus-i fenegyerekként« emlegettek (lásd Joseph Smith Journal, 13 March 1843, recorded by Willard Richards, Joseph Smith Collection, LDS Church Archives). Joseph könnyűszerrel legyűrte. Örülök neki, hogy napjainkban a konferenciák menetrendje nem ad időt a helyi egyháztagokkal való hasonló összecsapásokra egy-egy felhatalmazott látogatása alkalmával.”¹²

Kevés embert ért annyi támadás, mint Joseph Smitht, akinek küldetését és emlékezetét egyaránt megkérdőjelezték. Az eredeti iratokkal kapcsolatos személyes kutatásom során Illinois-ban – ahol Joseph élete utolsó 5 évében élt – ezen vádak közül párat én magam is kivizsgáltam. Az egyik ilyen vád akkor merült fel, amikor Joseph Smith, Nauvoo akkori polgármestere, és a városi tanács betiltotta a *Nauvoo*

Joseph Smith 21 éves volt, amikor megkapta a Kumóródombon elásott aranylemezeket, és még csak 23, amikor végzett a Mormon könyve fordításával.

Expositor című helyi ellenzéki hírlapot. A lap betiltásával felerősödtek az egyház elleni gyűlölködő hangok, és közvetlenül hozzájárultak Joseph meggyilkolásához.

Korai utolsó napi szent történések, például B. H. Roberts elder, elfogadták, hogy a lap betiltása törvénytelen volt. Azonban amikor fiatal jogászprofesszorként utánanéztam az ügynek, meglepve láttam, hogy az Illinois állambeli, 1844-ben hatályban lévő törvényi szabályozás szerint volt jogalapja az eljárásnak. A polgárháború előtti időkben a határvidéken többször előfordult, hogy betiltottak újságokat. Az Amerikai Egyesült Államok alkotmányának sajtószabadságról szóló cikkelye egészen 1931-ig nem vonatkozott az egyes városi vagy állami kormányzatok által indított eljárásokra, amikor is a legfelsőbb bíróság ilyen értelmű döntést hozott, öt a négyhez arányban, egy 1868-ban elfogadott alkotmánymódosítás alapján.¹³ Amikor Joseph Smith cselekedeteit vizsgáljuk, nem mai szemmel, hanem a korabeli törvények és körülmények fényében kell ezt tennünk.

A Chicagói Egyetem hallgatóiként Marvin S. Hill történész és jómagam érdeklődését is felkeltette az a kevesek által ismert tény, hogy öt embert bíróság elé állítottak Illinois-ban Joseph Smith meggyilkolásáért. Több mint 10 évbe telt, amíg könyvtárakban és levéltárakban végzett alapos kutatómunka árán egybegyűjtöttük a fellelhető információmorzsákat az 1845-ös tárgyalásról és azokról, akiknek valamilyen részük volt benne. A könyvünkben bemutatunk azon illinois-i állampolgárok szavait és tetteit, akik személyesen ismerték Joseph Smitht – olyanokét, akik szerették őt és kockára tették érte az életüket, és olyanokét, akik gyűlölték őt és a meggyilkolását tervezték. Kutatásunk során sem az eredeti bírósági feljegyzésekben, sem a hosszú per során tett

tanúvallomásban nem találtunk semmit, ami kétségbe vonná e meggyilkolt ember becsületét.¹⁴

Az illinois-i bírósági feljegyzések hozzáférhetősége elvezetett minket egy korábban szintén érintetlen kutatási területre Joseph Smith életével kapcsolatban. Joseph I. Bentley, aki akkoriban jogot tanult a Chicagói Egyetemen és jómagam számos Joseph Smith üzleti tevékenységével kapcsolatos feljegyzést találtunk. 1976-ban a *Brigham Young University Law Review* lapban megjelent egy közösen írt cikkünk a témában.¹⁵ Az 1840-es évek az országos pénzügyi pánik és váltság időszakára volt. Az Illinois-hoz

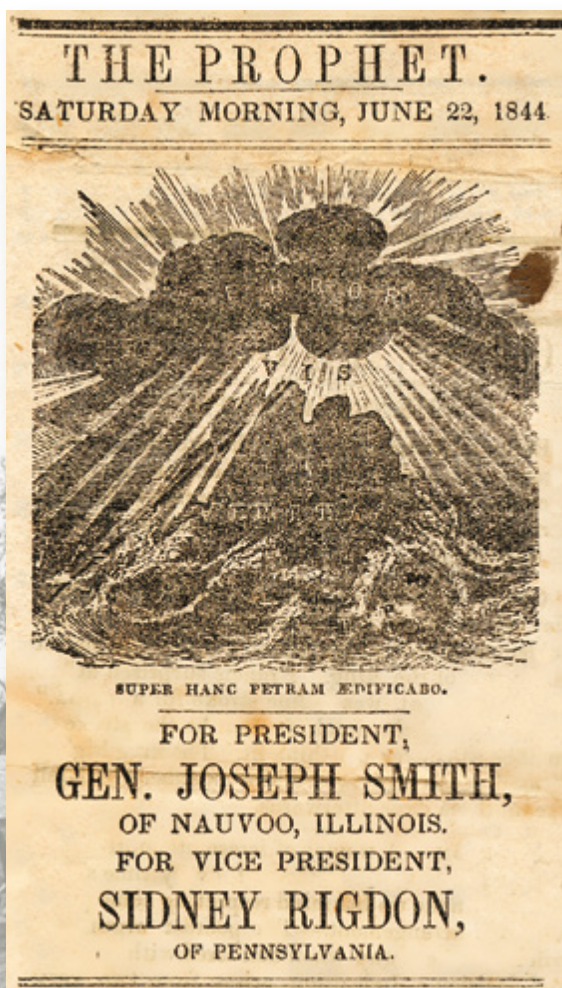
Életkor: **Esemény:**

14	Az első látomás
21	Megkapta az aranylemezeket
23	Befejezte a Mormon könyve fordítását
25	Megkapta a Tan és szövetségeken található kinyilatkoztatások felét
26	Megszervezte az Első Elnökséget
33	Megszökött a fogházból Missouri-ban, folytatta az egyház vezetését
38	Vértanúságot szenvedett

hasonló határvidéki államok gazdasági helyzete kétségbeejtő volt. Abraham Lincoln életrajzírói például számot adtak a kínos anyagi helyzetéről ebben az évtizedben, amikor az üzlet bizonytalan volt, több tartozás kifizetetlen maradt, a perek pedig mindennaposak voltak.¹⁶

Joseph Smith ellenlábasai többször is csalással vádolták őt olyan vagyonszerzések miatt, melyek nagy része az egyház nevében történt. A közel tíz éven át tartó bírósági eljárások sorozata és az azokról készült jegyzőkönyvek részletesen leírják ezeket a vádakat. Végül 1852-ben, jóval a szentek Illinois-ból való kivonulása után (így nem volt olyan elképzelhető politikai vagy más erő, amely a szentek vagy vezetőjük irányában elfogult lett volna), egy szövetségi bíró lezárta a pereskedéseket egy olyan végzéssel, amely kimondta, hogy nem talált csalást vagy egyéb erkölcsi kivetnivalót Joseph Smithre vonatkozóan.¹⁷

Joseph Smith indult az Amerikai Egyesült Államok elnökségért 1844-ben. Ezen a szórólapon látható annak a beszédnek a bejelentése, amelyet éppen 5 nappal azelőtt tartott volna, mielőtt vértanúhalált halt.

Kutatók, akik ismerték az időszak közügyeit, ezeket írták Joseph Smith kampányáról, melyet az Egyesült Államok elnöki posztjáért folytatott:

„Habár nem volt komoly esélye arra, hogy megnyerje az 1844-es országos választást, ravaszul a két nagy párttól függetlenül indult, és komolyan támogatta az Egyesült Államok jogi reformjainak ügyét. Reménykedett benne és dolgozott azon, hogy megváltozzon a közvélemény olyan nagy horderejű témákban, mint a börtönök, az állami földek, a rab-szolgatartás és a vallásszabadság ügye. Ő és Robert F. Kennedy voltak az egyedüli amerikaiak, akiket az Egyesült Államok elnöki posztjáért való jelöltségük időszakában gyilkoltak meg.”¹⁸

Joseph Smith jellemét talán leginkább azok értették meg, akik a legjobban ismerték és legközelebb álltak hozzá az egyház vezetésében. Csodálták és támogatták őt, mint prófétát. „Fivére, Hyrum, úgy döntött, hogy az oldalán hal meg. John Taylor, aki szintén ott volt vele, amikor meggyilkolták, azt mondta:

»...tanúságomat teszem Isten, az angyalok és az emberek előtt, hogy ő jó, becsületes és erényes ember volt – ...az ő magán- és nyilvános élete kifogástalan volt; és Isten embereként élt és halt meg« (*The Gospel Kingdom* [1987], 355; lásd még T&Sz 135:3). Brigham Young kijelentette: »Nem hiszem, hogy él még egy olyan ember a földön, aki jobban ismerte volna őt, mint én; és bátran kijelentem, hogy Jézus Krisztuson kívül nem élt vagy él nála jobb ember ezen a földön« [“Remarks,” *Deseret News*, Aug. 27, 1862, 65].”¹⁹

III. Joseph Smith és a törvény

Az előbb felhozott példákban már nyilvánvalóvá válhatott mennyire érdeklődöm a jogtörténet iránt, ezen belül pedig különösen Joseph Smith és az akkori amerikai jogrendszer kapcsolata iránt. Történészek korábban úgy gondolták, hogy Joseph Smith nem több mint 40 jogi eljárásban volt a peres felek egyike. Napjainkban, a *The Joseph Smith Papers* [Joseph Smith iratok]-ba belefektett munkának köszönhetően tudjuk, hogy ez a szám meghaladja a 220-at. Ezek a jogi eljárások különböző formát öltöttek „egyszerű végrehajtási eljárásoktól egészen az összetett jogi elméleteket magába foglaló perekig.[...] Joseph jogi

képviselők segítségét kérte... büntető és polgári jogi kérdések bíróság elé terjesztésében vagy bíróság előtt való védelmében.”²⁰

A próféta életéről rendelkezésünkre álló bőséges tudásból merítve egy utolsó napi szent tudós, Jeffrey N. Walker ezt írta: „Joseph tagadhatatlanul személyesen, tevékenyen és visszatérően részt vett az amerikai jogrendszerben. Ha figyelmen kívül hagyjuk ezeket az igen fontos tevékenységeket, nem látjuk igazán, mire kellett fordítania az idejét és energiáját – oly hathatósan és leleményesen, hogy Daniel H. Wells, aki maga is ügyvéd, bíró és főügyész volt és jó ismeretségben volt Smithtel így vélekedett: »Több jogászt is ismertem életem során. Joseph Smith volt a legjobb ügyvéd, akivel valaha találkoztam« [az idézet forrása: *The Journal of Jesse Nathaniel Smith: Six Decades in the Early West: Diaries and Papers of a Mormon Pioneer, 1834–1906* (1953), 456].”²¹

Három utolsó napi szent szerző így foglalta össze: „A jogrendszerben való mindennapos részvétele által Smith gyorsan megtanulta a játékszabályokat. Ezeket a szabályokat pedig törvényesen, jogi értelemben fel is használta, igyekezett teljes mértékben kihasználni az adódó lehetőségeket és jogi védelmet, amelyeket a fiatal nemzet törvényei biztosítottak. A jogi kérdésekben hozott döntései és tanúsított viselkedése világossá teszi azt, hogy jól tájékozott volt jogi kérdésekben, és céltudatos lépéseket tett annak érdekében, hogy teljes mértékben kihasználja a törvények adta lehetőségeket, legyen szó akár a Mormon Könyve szerzői jogainak megszerzéséről a szövetségi jog alapján, házasságkötések levezetéséről Ohio állam törvényei alapján, a nauvoo-i városi rendeletek kialakításáról, a vallásszabadság nyújtotta védelem teljes kihasználásáról, a szövetségi földek eladását szabályozó új törvények eredményes kihasználásáról; a habeas corpus jogához való ragaszkodásról, a megfelelő bíróság előtti eljárásokhoz való ragaszkodásról, vagy amikor adósságok jóváírását kérvényezte az újonnan hatályba lépő szövetségi csődtörvény alapján. Szabadidejében jogi könyveket tanulmányozott. Tökéletesen ismerte az Alkotmányban leírtakat és az adott állam törvényeinek megfogalmazásait. Élete során kétségkívül jól tájékozott volt a korabeli törvényi változások jól

részét illetően állami és szövetségi szinten.”²²

A három író ezt a jelentős kijelentést szintén megfogalmazza: „Vádlottként soha nem ítélték el büntetőjogi eljárás során. Amikor csak tisztességes meghallgatáson vett részt, mindig törvénytisztelő és őszinte állampolgárnak találták.”²³

A Próféta peres ügyeinek részletes összefoglalói, amelyek azon az általam idézett könyvben vannak szemlélve és elemezve, amely J. Reuben Clark jogi kar számos hallgatójának munkáján alapszik, akik egyetemi tanulmányaik során a témában végzett munkájukkal segítették a három szerzőt a könyv megírásában. Lenyűgözött az, ahogyan leírták ezen joghallgatók véleményét:

„Azon joghallgatók véleménye Josephről, akik e könyv korábbi változatait tankönyvként használták, visszatérően így hangzott: Joseph (a saját szavaikkal élve) megbízható, felelősségteljes, hűséges, elővigyázatos, könyörületes, körültekintő, alapos, törvénytisztelő, türelmes, magabiztos, leleményes, éleselméjű, hozzáértő és jó emberismerő volt, ráadásul kiváló

„Joseph Smith volt a legjobb ügyvéd, akivel valaha találkoztam.”

– Daniel H. Wells
elder, Utah területi
főügyész

jogérzékkel rendelkezett, különösképpen akkor, amikor mások vallási és polgári jogainak védelméért vagy a rábízott feladatok elvégzéséről volt szó. [...] Joseph Smith soha nem vesztette el az Alkotmányba vetett hitét, és igyekezett annak szárnyai alatt munkálkodni, még akkor is, ha gyakran feszültté, csalódottá vagy bizalmatlanná tették azok az emberek, akik a jogszolgáltatásban álltak.”²⁴

IV. Zárszó

Joseph Smith többet ért el életében, mint amire bármely más halandó képes lett volna ilyen rövid idő alatt. Az egyetlen lehetséges magyarázat erre az, hogy mennyei segítsége volt. Tetszik ez az összefoglalás:

„Lefordította és kiadta a Mormon könyvét New York államban; megalapította az egyházat New York államban, majd újjáépítette Ohióban, Missouriban és Illinois-ban; városokat alapított, köztük Kirtlandet, Far Westet és Nauvoot; egyházi vezetők százait hívta el és képezte; tanulmányozta a héber nyelvet és a Bibliát; megalapította a Nauvoo-i Segítőegyletet; vállalkozásokat vezetett egyedül vagy társakkal; foglalkozott ingatlanfejlesztéssel, és templomokat épített; cikkeket és vezércikket írt és jelentetett meg; nagy családja volt és kiterjedt baráti köre; különböző köztisztviségeket töltött be, többek között egy nagy létszámú nemzetőrség főparancsnoki tisztjét, továbbá Nauvoo város polgármesteri és főbírói hivatalát. Rendszeresen beszélt heti istentiszteletek, felszentelések és a sajnos

Az akkor 38 éves Joseph Smith próféta és testvére, Hyrum 1844. június 27-én vértanúhalált halt Carthage fogházában.

túl gyakori temetések alkalmával; tízezrek követték őt, és emberek tömegei döntöttek úgy a felhívására, hogy kivándorolnak az Egyesült Államokba.”²⁵

Egy 22 évvel ezelőtt tartott általános konferenciái beszédemben ezt mondtam:

„Más hithű utolsó napi szentekhez hasonlóan én magam is Joseph Smith próféta bizonyosságára és küldetésére építettem az életemet. Az olvasással és személyes kutatással eltöltött hosszú évek alatt, soha nem ingott meg a bizonyágom az ő próféta elhívásában, valamint az evangéliumnak és a papságnak az Úr irányításával történt, rajta keresztül elkezdett visszaállításában. Ünnepelesen megerősítem azt a bizonyágot, amelyet Joseph Smith a híres 1842-es Wentworth-levélben fogalmazott meg:

»[A]z igazság lobogója felállítatott; nincs az a szentségtelen kéz, amely megállíthatná a munka haladását; tombolhat az üldöztetés, összefoghat a csőcselék, gyülekezhetnek hadseregek, és rágalmazhatnak hamis vádakkal, Isten igazsága azonban bátran, nemesen és függetlenül fog előrehaladni, míg minden földrész át nem jár, minden égövet meg nem látogat, minden országon végig nem söpör, és minden fülben el nem hangzik, míg Isten céljai meg nem valósulnak, és a nagy Jehova azt nem mondja: a munka elvégeztetett« (*Times and Seasons*, 1 March 1842, 709; quoted in Daniel H. Ludlow, ed., *Encyclopedia of Mormonism*, 5 vols. [1992], 4:1754).”²⁶

Fivérek és nővérek, bizonyágomat teszem Jézus Krisztusról, a Szabadítónkról, aki megjelent az Atyával a prófétafiúnak, és akiről az Atya ezt mondta: „Ez az én Szeretett Fiam. Őt hallgasd!” (Joseph Smith története 1:17). És már azóta is szólt hozzánk kinyilatkoztatások által az Úr Jézus Krisztus. Ez az Ő egyháza. Mi rendelkezünk az Ő szent papságának felhatalmazásával. Az Ő megbízásából haladunk előre Bizonyágomat teszem Joseph Smith próféta elhívásáról, és azon prófétákéről, akik őt követték ebben a nagyszerű munkában, amelynek ti is a részesei vagytok. ■

A Missziós vezetőiségi képzésen 2018. június 25-én elhangzott, „Joseph Smith: The Prophet and the Man” [Joseph Smith: A próféta és az ember] című beszéd alapján.

„Isten igazsága
 azonban bá-
 ran, nemesen
 és függetlenül
 fog előrehalad-
 ni; míg minden
 földrészt át
 nem jár, min-
 den égvét meg
 nem látogat,
 minden ország-
 ban végig nem
 söpör, és min-
 den fülben el
 nem hangzik;
 míg Isten cél-
 jai meg nem
 valósulnak, és
 a nagy Jehova
 azt nem mond-
 ja: a munka
 elvégeztetett”
 – *Joseph Smith*
a Wentworth-
levélben, 1842.
március 1.

JEGYZETEK

1. Russell M. Nelson, *Accomplishing the Impossible* (2015), 1–2.
2. Dicsérd a férfit. *Himmuszok*, 17.
3. Lásd *Prédikáljátok evangéliumomat! Útmutató a misszionáriusi szolgálathoz* (2006). 37.
4. Richard Lyman Bushman, *Joseph Smith: Rough Stone Rolling*, (2005), 105.
5. Russell M. Nelson in Sarah Jane Weaver, “President Nelson Shares the ‘Hopes of My Heart’ with New Mission Leaders,” *Church News*, June 26, 2018, news.lds.org.
6. *Prédikáljátok evangéliumomat!* 103.; lásd még a Mormon könyve bevezetését.
7. Gary C. Lawrence, *How Americans View Mormonism: Seven Steps to Improve Our Image* (2008), 32.
8. Lásd Gary C. Lawrence, *How Americans View Mormonism*, 42.
9. A szöveg ezen részének alapja, a 10-es jegyzet szövegéig bezárólag: Dallin H. Oaks, “Joseph Smith in a Personal World,” in John W. Welch, ed., *The Worlds of Joseph Smith: A Bicentennial Conference at the Library of Congress* (2006), 159.
10. *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith* (2007). 546.
11. Mary Alice Cannon Lambert, in “Joseph Smith, the Prophet,” *Young Woman’s Journal*, Dec. 1905, 554.
12. Dallin H. Oaks, “Joseph, the Man and the Prophet,” *Ensign*, May 1996, 72.
13. Lásd Dallin H. Oaks, “The Suppression of the *Nauvoo Expositor*,” *Utah Law Review*, vol. 9, no. 4 (1965), 862–903.
14. Lásd Dallin H. Oaks and Marvin S. Hill, *Carthage Conspiracy: The Trial of the Accused Assassins of Joseph Smith* (1975).
15. Lásd Dallin H. Oaks and Joseph I. Bentley, “Joseph Smith and Legal Process: In the Wake of the Steamboat *Nauvoo*,” *BYU Law Review*, vol. 1976, no. 3 (1976), 735–82.
16. Lásd David Herbert Donald, *Lincoln* (1995), 94–118.
17. Lásd Dallin H. Oaks and Joseph I. Bentley, “Joseph Smith and Legal Process,” 781.
18. Gordon A. Madsen, Jeffrey N. Walker and John W. Welch, eds., *Sustaining the Law: Joseph Smith’s Legal Encounters* (2014), x–xi.
19. Dallin H. Oaks, “Joseph, the Man and the Prophet,” 73.
20. Jeffrey N. Walker, Gordon A. Madsen and others, eds., *Sustaining the Law*, vi.
21. Jeffrey N. Walker, Gordon A. Madsen and others, eds., *Sustaining the Law*, vii.
22. Gordon A. Madsen and others, eds., *Sustaining the Law*, xvii.
23. Gordon A. Madsen and others, eds., *Sustaining the Law*, xvii–xviii.
24. Gordon A. Madsen and others, eds., *Sustaining the Law*, xviii.
25. Gordon A. Madsen and others, eds., *Sustaining the Law*, xi–xii.
26. Dallin H. Oaks, “Joseph, the Man and the Prophet,” 73.

Érdeklődők potyognak a fáról

Akét fiatal misszionárius, aki 1995-ben a Buenos Aires-i utcákat járva kopogtatott, meglehetősen furcsállta a területi elnökség egyik tagjától elhangzott ígéretet: „Ha keményen dolgoztok, és teljességgel engedelmesek lesztek, a fákról is keresztelkedni vágyó érdeklődők fognak potyogni.” Hamarosan mi is tudomást szereztünk erről az ígéretről.

Édesapám éppen a házunk előtti járda mellett metszette az egyik fát. Miközben a fa tetején nyeste az ágakat, meglátott az

utcán két fiatalembert, akik éppen felé tartottak. Ahogy elhaladtak a fa alatt, leszólt nekik angolul.

Édesapám nem igazán tudott angolul, de pár szót azért ismert, és kíváncsi volt. Kik lehetnek ezek a fiatalemberek, és mit csinálnak a mi környékünkön?

A misszionáriusok megálltak, mert nem értették, honnan jött a hang. Édesapám lemászott a fáról, hogy beszéljen velük. Az üzenetük és a viselkedésük mély benyomást tett rá, és behívta őket a házba.

A vallással összefüggésben szerzett korábbi tapasztalatai nyugtalanítóan hatottak rá, viszont a visszaállított evangélium üzenete a szívéhez szólt. Nehéz idők voltak a háta mögött, és tudta, hogy meg kell változnia. Édesanyámmal, nagymamámmal és velem együtt figyelmesen hallgatta a misszionáriusok tanításait.

Én még csak 11 éves voltam, de az általuk tanított igazságok bennem is megpendítettek valamit – ahogy

Miközben édesapám a fa tetején nyeste az ágakat, meglátott az utcán két fiatalembert, akik éppen felé tartottak.

édesanyámban és nagymamámban is. Ez azt eredményezte, hogy néhány hónappal később, 1995 szeptemberében mindannyian megkeresztelkedtünk.

A hit magjait, melyeket a misszionáriusok ültettek el a szívünkben, hamarosan már az egyházban szerzett ismerősök táplálták a barátságukkal, további evangéliumi tanítással, valamint az erős egyházi vezetőkkel szerzett jó tapasztalatokkal. A szívélyes fogadtatásnak köszönhetően, amelyben részünk volt, a mi hitünk magja „esék a jó földbe; és mikor kikelt, százannyi hasznot hoz” (Lukács 8:8).

A hitünk ma – mintegy 25 évvel később – is élvezett gyümölcsei közé tartozik a Jézus Krisztus visszaállított evangéliuma iránti szilárd elkötelezettség, a templom áldásai, valamint a teljes és boldog élet áldása az egész örökkévalóságra egyesült családtagok új nemzedékével együtt.

Mindig hálás leszek azért a két misszionáriusért, akik próbára tettek egy sugalmazott ígéretet.. ■

Yamila Caminos, Argentína, Buenos Aires

Félelem után lakoma

Egész életemben tevékeny voltam az egyházban. Teljes idejű missziót szolgáltam, templomi házasságot kötöttem, és négy csodálatos lányt segítettem felnevelni. Ahogy azonban teltek az évek, azt vettem észre, hogy

néhány barátom feladta az egyháztagságát. Néhány rokonom a közösségi médián keresztül megkérdőjelezte és bírálta az egyház vezetőit. És életemben először bennem is kétségek támadtak az egyházzal kapcsolatban. A kétségeim miatt félni kezdtem attól, hogy mit hoz a jövő. Időnként teljesen elárasztott a reménytelenség.

E nehéz időszak során tudatosan kényszerítettem magam, hogy részt vegyek az egyik cövekkonferencián. A cövekelnököm ezeket mondta a beszédében: „Ha túl akarjuk élni a küszöbön álló nehéz időket, el kell mozdulnunk az Isten szaván való felületes lakmározástól a kitartó lakmározás irányába. Elsőbbséget kell biztosítanunk az életünkben a rendszeres és összpontosított szentírás-tanulmányozásnak. Ha így teszünk, megígérem, hogy nem fogunk félni.”

A „félni” szó felkeltette a figyelmemet. Ráébredtem, hogy hagytam az evangélium tanulmányozását felületes tevékenységgé válni. Ez oda vezetett, hogy félelem lett úrrá az életemen. Úgy döntöttem, kipróbálom a cövekelnököm tanácsát.

Felállítottam egy asztalkát és egy kényelmes széket, és egy imát követően elkezdtem az evangélium tanulmányozását.

Hazamentem, és kialakítottam egy helyet az evangélium tanulmányozáshoz. A szoba sarkába beállítottam egy asztalkát és egy kényelmes széket. A falra kiakasztottam néhány képet a Szabadítóról. Összeszedtem a szentírásaimat, néhány ceruzát és egy jegyzetömböt. A tanulmányozást imával kezdtem.

Egy-két hét után kialakult egy megszokott menetrend. Először egy általános konferenciái beszédet hallgattam meg, aztán valamelyik evangéliumi témát tanulmányoztam. Utána elolvastam néhány fejezetet a Mormon könyvből, és a tanulmányozást egy Mennyei Atyámhoz szóló szívből jövő imával zártam.

Fél évig a különböző zavaró tényezők ellenére ritkán telt el úgy nap, hogy ne tanulmányoztam volna az evangéliumot. Ettől jobban megértettem számos evangéliumi témát, a rendszeres és őszinte imák által pedig megerősítettem a Mennyei Atyámmal ápolott kapcsolatomat.

A bizonyosságom ismét elkezdett támaszt jelenteni számomra. A visszaállított evangéliumról kapott újabb bizonyosságok elhalványították a kétségeimet. Azt vettem észre, hogy kevesebbet aggódom, és jobban bízom Istenben. Éreztem, hogy fokozatosan elszáll belőlem a félelem és a csüggedés. Elvesztettem az érdeklődésemet az időpazarló tevékenységek iránt is, és feltűnt, hogy kezdek nagylelkűbb és kedvesebb lenni másokkal.

Amint megfogadtam a cövekelnököm tanácsát, Isten át tudott alakítani. Maga a Mester gyógyított meg és állított helyre, amikor az Ő szavain lakmároztam. ■

Matt Maxwell, USA, Utah

Egész nap keményen dolgoztunk. Éhesek voltunk. Lehet, hogy a talált pénz éppen a szolgálatunkért kapott áldás.

De én éhes vagyok!

Kolumbiában szolgáltam missziót, és az egyik esős napon a társammal egy óránk maradt még arra, hogy hazaérjünk. Az egész napos gyaloglástól elfáradtunk és megéhezünk. Nem találtunk senkit, akit taníthattunk volna.

Nem vittünk magunkkal pénzt, és bevásárolni sem voltunk. Tudtuk, hogy amikor hazaérünk, nem lesz mit ennünk. Megpróbáltam elúzni ezeket a kellemetlen gondolatokat, és a munkára összpontosítani.

„Odanézz, mit találtam!” – kiáltott fel hirtelen a társam.

Bankjegyek heverték a földön. Láttam az arcán, hogy arra gondol, amire én. Vehetnék valamit enni!

Aztán egy pillanattal később a társam azt mondta: „Nem, ez a pénz nem a miénk.”

„De én éhes vagyok!” – gondoltam.

„Bárkié legyen is, ilyenkor este már nem fogjuk megtalálni az illetőt” – mondtam a társamnak.

Ő azt javasolta, hogy imádkozzunk. Tudtam, hogy így helyes, de egy részem örülségnek gondolta ezt. Egész nap keményen dolgoztunk. Éhesek voltunk. Lehet, hogy a talált pénz éppen a szolgálatunkért kapott áldás.

Aztán eszembe jutott édesanyám. Kiskoromban arra tanított engem és a testvéreimet, hogy mindig legyünk becsületesek. Példa volt számunkra, és mindig azért imádkozott, hogy legyen bátorságunk becsületesnek lenni. Tudtam, hogy ha ott lett volna velünk, akkor elszomorította volna, ha nem döntök helyesen.

Így hát imádkoztunk. Arra kértük Mennyei Atyát, hogy segítsen nekünk megtalálni a tulajdonost. Néhány perc elteltével egy fiatalember jött arra, és

keresett valamit. Könnyes volt a szeme, és feldúltnak tűnt. A társammal odamentünk hozzá, és kiderült, hogy nálunk van, amit keres.

Visszaadtuk a pénzét, ő pedig egyfolytában hálálkodott. Elmondta, hogy a továbbtanulásához kell a pénz. Anélkül hiába vették fel. Könnyek szöktek a szemembe, és megbántam a pénz elköltésére vonatkozó korábbi vágyamat. Elkértük az elérhetőségét, és vele együtt hat embert tudtunk tanítani. Aznap este megköszöntem a társamnak a jó példáját.

Tudom, hogy Isten megáld bennünket, amikor becsületesek vagyunk. Bár nem volt mit ennünk aznap este, nem emlékszem rá, hogy éhesen feküdtem volna le. Végző soron mégis áldás volt, hogy megtaláltuk azt a pénzt. ■

Isadora Marques Garcia, Brazília, São Paulo

Hit táplálta a kazánt

A mikor a férjemmel, Markkal, és az öt kisgyermekünkkel az Amerikai Egyesült Államok keleti partvidékén éltünk, a házunkat olajkazán fűtötte. Az olaj szintjének ellenőrzéséhez egy mérőpálcát kellett a tartályba eresztteni. Amikor az olaj szintje alacsony lett, kihívtuk a fűtőolajat szállító céget, hogy töltsék fel.

Éppen egy különösen hideg január volt, nekünk pedig pénzügyi gondjaink akadtak. Esténként még egy étteremben is dolgoztam részmunkaidőben, hogy több legyen a bevételünk, de még így is nehezen jöttünk ki. Végül aztán dönteni kellett: tizedet fizetünk vagy a fűtésért fizetünk. Megmértük az olajszintet, és 5 cm volt a tartályban. Ez mindössze egy-két napra volt elég. Ennek ellenére úgy döntöttünk, hogy az Úrba vetjük a bizalmunkat, és befizetjük a tizedünket.

Másnap Mark ismét megmérte az olajszintet. Továbbra is 5 centin állt. Harmadnap Mark megint megmérte, és még mindig 5 cm volt benne. A fűtés működött, de az olaj nem fogyott. A következő két nap során az olaj szintje változatlan maradt. Emlékszem, éjszakánként örömkönnnyeket hullattam, amikor hallottam,

hogyan bekapcsol a kazán. A kazánunkat nem olaj táplálta, hanem a hit.

Úgy éreztem magam, mint az özvegy, aki enni adott Illésnek, és azt tapasztalta, hogy „sem a vékabeli liszt el nem fogy, sem a korsóbeli olaj meg nem kevesül” (1 Királyok 17:16). Eljött a fizetésnap, és Mark megint megmérte az olajat. Ezúttal már csak feleannyi volt benne. Az olaj szintje csökkenni kezdett, de már volt pénzünk feltölteni a tartályt.

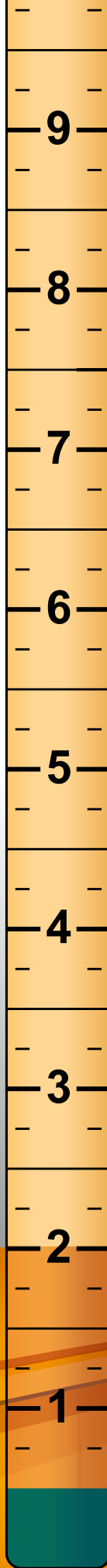
A családnak próbára tette az Úr azon ígéretét, melyet a Malakiás 3:10-ben tett: „[É]s ezzel próbáljatok meg engem, azt mondja a Seregeknek Ura, ha nem nyitom meg néktek az egek csatornáit, és ha nem árasztok reátok áldást bőségesen.”

Ha bárki kételkedik a tizedfizetés áldásaiban, azt arra biztatom, hogy engedjen az Úr felszólításának, és „ezzel próbálja meg” Őt. A tizedfizetés megnyitja az egek csatornáit, és az Úr törvényei és parancsolatai iránti engedelmesség és hűség révén sokféle áldásban részesülünk.

A családnak soha nem fogja elfelejteni azt, amikor olaj helyett hit táplálta a kazánunkat. ■

Lois Mansius, USA, Texas

Megmértük az olajszintet,
és 5 cm volt a tartályban.
Ez mindössze egy-két napra volt elég.

Hogyan nyúzzuk meg a bűzös borzot?

A mikor az önellátásra gondolok, mindig eszembe jut a misszióelnököm egyik mondása: „Nyúzzátok meg a saját bűzös borzotokat.” Igen, tényleg furcsa mondás, de sok igazságot rejt az az elgondolás, hogy bizony **előfordulnak olyan kemény helyzetek az életünkben**, amelyekkel senki más nem nézhet szembe helyettünk.

Akkor hát „hogyan nyúzzuk meg a saját bűzös borzunkat”, ami az érzelmi önellátást illeti? Hogyan birkózzunk meg a csalódásokkal, és **tanuljuk meg kezelni a mindenféle érzelmeinket?**

Szerencsére nem kell sötétben tapogatóznunk – rengeteg forrásanyag áll rendelkezésre. Néhány ilyen tanácsot a „14 mód arra, hogy helyreállítsátok az érzelmi egészségeteket” című cikkben is megtalálunk. Ami még fontosabb, hogy **egyszerűsíthetjük az életünket** a parancsolatok betartásával (lásd 44. oldal).

Eltart egy darabig, amíg megtanuljuk, hogyan reagáljunk mindarra, amit az utunkba sodor az élet. Érzelmileg önellátónak lenni nem azt jelenti, hogy mindig azt fogjuk érezni, amit szeretnénk. Azt jelenti, hogy Jézus Krisztus kegyelme és a saját erőfeszítéseink által **képesek leszünk egészséges és gyümölcsöző módokon kezelni az érzelmeinket**. M. Russell Ballard elnök ad nekünk néhány gyakorlati tanácsot ezen egyensúly eléréséhez (lásd 48. oldal).

Miközben **az érzelmi önellátás elérésére törekszünk**, talán gyenge kis verébnek érezzük magunkat (lásd 46. oldal), de ha erőfeszítéseket teszünk és Mennyei Atyával társulunk, biztosak lehetünk abban, hogy egy nap „szárnyra kel[ün]k [majd], mint a saskeselyűk” (Ésaiás 40:31), ami egy fennköltebb megfogalmazása annak, hogy lesz erőnk megnyúzni a saját bűzös borzainkat.

A legjobbakat kívánva:

Heather Johnson

OSZD MEG A SAJÁT TÖRTÉNETEDET!

Neked is van egy hihetetlen történeted, amelyet megosztanál? Vagy vannak bizonyos témák, amelyekről olvasni szeretnél? Ha igen, akkor írd meg nekünk! Küldd be a cikket vagy visszajelzésedet a liahona.lds.org oldalon.

A LEGJOBB TANÁCS...

Fiatal felnőttek osztják meg a legjobb tanácsot, amelyet az érzelmi és mentális egészségük megőrzésével kapcsolatban kaptak:

„Szánj időt magadra: eddiz, tisztítsd meg az elmédet, és szabadulj meg a benned lévő mérgező gondolatoktól és érzésektől.”

– Brianna Forrester, USA, Washington

„Ne félj felkeresni egy terapeutát! Én a lelki és a földi kezeléseim megfelelő keverékével tudom élni ismét az életemet, és jelenleg a missziós elhívásomra várok, hogy az Urat szolgálhassam.”

– Nate Seal, USA, Utah

„Legyetek mértékletesek minden jó dologban, miközben Krisztust helyezitek az életemek középpontjába.”

– Nan Crews, USA, Louisiana

„Ne felejtsetek el eleget aludni! Lehet, hogy ez viccesen hangzik, de valójában iszonyú fontos!”

– Sydney Smith, USA, Kalifornia

Mi a legjobb tanács, amelyet valaha kaptatok azzal kapcsolatban, hogy ne legyetek túl kemények magatokkal szemben? A válaszaitokat a liahona.lds.org oldalon küldhetitek be 2019. január 31-ig.

TÖBB IS VAN MÉG

Kövessetek figyelemmel az Evangéliumi könyvtár alkalmazás fiatal felnőtteknek szóló rovatában a „YA Weekly” [Heti FF] részt, amely minden héten új digitális tartalommal jelentkezik; kövessetek minket a [facebook.com/liahona](https://www.facebook.com/liahona) oldalon is, ahol nyomtatásban meg nem jelenő cikkeket és bónusz tartalmakat találtok.

Lori Fuller

a *Jóbarát* című folyóirat egyik szerkesztője. Szívesen hallgat új együtteseket és a rádióban a híreket, szeret a világ különböző tájairól származó ételeket készíteni. Néha írogat is.

Valerie Durrant

kaliforniai, és a férjével, Ryannel négy éve házasok. Nemrég kisfiuk született. Szeret jógázni, festeni, olvasni és kirándulni a hegyekbe.

Heather J. Johnson

szerző és szerkesztő. Szeret vízisíelni és téli kalandtúrákra menni a hegyekbe. Kedvence az angol irodalom, és nagyon örülne, ha a mindennapi angolban is létezne az a szó, hogy „ti”.

Dave Clarke

nagyon szereti a feleségével és a lányával tölteni az idejét. Amikor könyvelőként éppen nem számokon töri a fejét, akkor a szabadban szokott kerékpározni vagy futni, vagy éppen kosárlabdát néz.

FIATAL FELNŐTTEK!

EBBEN A ROVATBAN

- 44 **Az evangélium: Örökkévaló életviteli tanács**
Írta: Lori Fuller
- 46 **Taníts meg repülni: Érzelmi önellátás elérése az Úr módján**
Írta: Valerie Durrant
- 48 **8 javaslat az élet által támasztott követelmények kiegyensúlyozására**
Írta: M. Russell Ballard elnök

CSAK ONLINE

Megtalálni a nektek megfelelő mentálhigiénés szakembert
Írta: Kevin Theriot

14 mód arra, hogy helyreállítsátok az érzelmi egészségeteket
Írta: Heather J. Johnson

Miért nem félek többé a mentálhigiénés tanácsadástól?
Írta: Dave Clarke

AZ EVANGÉLIUM

Örökkévaló életviteli tanács

Írta: **Lori Fuller**

Egyházi folyóiratok

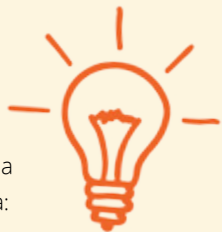
Gondoltatok már valaha arra, hogy miként teszi sokkal egyszerűbbé az életeteket a parancsolatok betartása?

Amúlt hónapban történt, hogy néhány barátommal épp a hetünkről beszélgettünk. Az egyik barátom elmesélte, milyen tehetélt jelent számára az, hogy az édesanyja az alkoholizmusból igyekszik felépülni. Ez a barátom alig valamivel fiatalabb nálam, a feladat pedig igencsak komolynak tűnt.

Aztán még azon az estén szóba került az is, hogy milyen sokba kerül a dohányzás, és hogy az egyik ismerős hölgy korábban napi egy doboz cigarettát is elszívott. (Számoljátok ki: ez rengeteg pénz!) Ekkor éppen leszokni próbált, és elvonási tünetei voltak. A fia viszont nagyon örült annak, hogy az anyja próbált leszokni. Az apja halálát ugyanis kábítószer-túladagolás okozta, amitől a droghasználat még sokkal félelmetesebb volt a fiú számára.

Végül a kávéra terelődött a szó – hogy mennyit isznak az emberek reggelente (és délutánonként, és néha még éjszaka is), és hogy mennyire tud nekik hiányozni, ha kimarad az aznapi csésze fekete.

Ahogy hazafelé vezettem, és ezeken a beszélgetéseken gondolkodtam, az jutott eszembe: „A Bölcsesség szava gyakorlatilag a legjobb életviteli tanács.” (Olyan értelemben, hogy az életviteli tanácsok segítenek jobban, hatékonyabban stb. élni az életedet. Ahogy valaki egyszer mondta: amit valamikor úgy neveztünk, hogy „jó ötlet”, azt ma már „életviteli tanácsnak” hívjuk.) Mintha csak Isten ezt mondta volna:

„Itt egy módszer arra, hogy pénzt takaríts meg, egészséges maradj, óvd a gyerekeidet, és elkerüld a nagyon durva érzelmi terheket, mint amilyen többek között a saját és mások függősége is.” Mintha csak Isten előre számított volna azokra a gondokra, amelyekkel szembesülni fogunk, és megmutatta, hogyan kerüljük el a felét...

Isten minden parancsolatával az a helyzet, hogy választhatunk: követjük vagy mellőzzük. De miközben az járt a fejemben, hogy a Bölcsesség szava egy Istentől kapott szabályrendszer, amely egyfelől előrejelez számos nehézséget, másfelől meg is óv minket ezektől, a következő gondolat merült fel bennem: „Mi van akkor, ha Isten összes parancsolata így működik?” Mi van akkor, ha egy szerető Mennyei Atya, aki már megtapasztalta az életet és annak nehézségeit, adott nekünk egy útmutatót, hogy segítsen nekünk a lehető legkevesebb gyötrődéssel eligazodni a világban? És mi van akkor, ha azért adta nekünk, mert szeret és meg akar védeni minket?

Elégedett akarsz lenni azzal, amid van, hogy boldog és hálás légy? „Ne kívánd felebarátod házáat” (2 Mózés 20:17).

El akarod kerülni, hogy elítéljenek, hogy börtönbe menj, hogy inged-gatyád rámenjen az óvadékra és a perköltségekre? Meg akarod őrizni az emberek bizalmát és tiszteletét – és az állásodat? „Ne lopj” (2 Mózés 20:15).

Közel akarsz maradni Istenhez, hogy vezethessen téged és irányt mutathasson neked, és segítsen hordozni a terheidet? „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből” (Máté 22:37).

Ez a felsorolás bármeddig folytatható. Minden egyes parancsolat alkalmas arra, hogy megóvjon minket a szívfájdalomtól, hogy megkönnyítse az életünket, hogy távol tartson a zűrtől, vagy hogy egyszerűen csak segítsen békességre lenni. És mindez csupán nagyon csekély személyes költséggel vagy kényelmetlenséggel jár. (És rejtett díjak sincsenek!)

Semmiképpen sem szeretném lekiacsiyelní Isten parancsolatait, mintha azok csupán irányelvek vagy hasznos életviteli tanácsok lennének! Ennél sokkal többről van szó. Ugyanakkor mégis ennyire egyszerűek. Mennyei Atya nem óvhat meg minket mindentől. Szerető

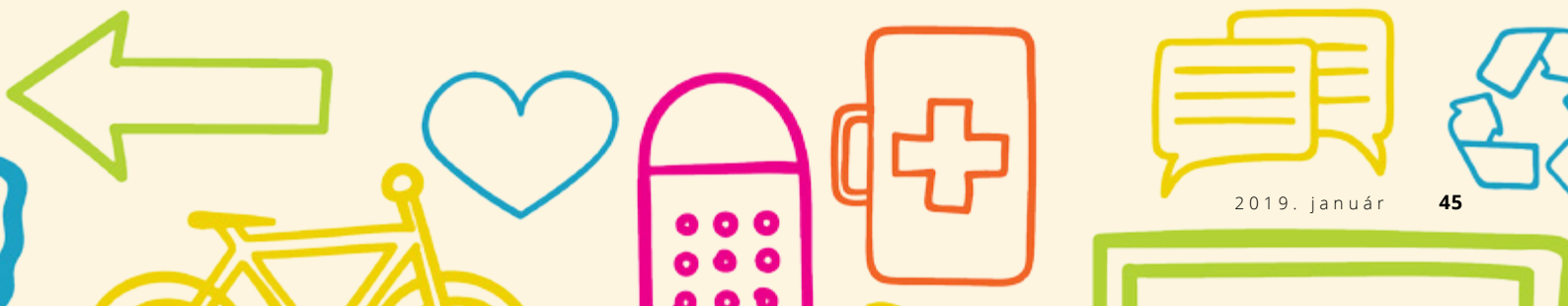
szülőként azonban szeretne felkészíteni minket, és megóvni bennünket a döntéseinkért fizetendő ártól – úgy, hogy jobb döntések felé vezet minket.

Természetesen attól még történhetnek rossz dolgok, hogy betartjuk a parancsolatokat. Hogy akkor minek erőlködünk?

Mert soha nem tudhatjuk, hogy *mitől védelmez éppen* bennünket az engedelmességünk. Mert segít olyan életet élnünk, amelyben már nincsenek önmagunk okozta sebek. Mert az engedelmeség segít közel maradnunk Istenhez. Mert olyan helyzetbe hoz minket, hogy bűnbánatot tarthatunk, amikor rossz döntést hozunk. Mert bízunk abban, hogy Isten tudja, miként áldjon és óvjon meg minket.

Ez a felsorolás bármeddig folytatható. Sokkal, de sokkal hosszabb, mint azoknak az okoknak a felsorolása, hogy miért *ne* tartasuk be a parancsolatokat.

Akár tetszik, akár nem, Isten megengedi, hogy én döntsem el, milyen mértékben akarok engedelmes lenni. *Én* döntöm el, mennyire válok fogadókésszé azokra az áldásokra, amelyeket számomra tartogat. Szóval, miért tartom be a parancsolatokat? Mert azt akarom, hogy szélesen hömpölyoghessen az életembe mindaz a segítség, amelyet Isten nyújtani szeretne nekem. ■

Mennyei Atyára és Jézus Krisztusra kell támaszkodnunk, és hozzá kell tennünk a saját erőfeszítésünket is, ha az a célunk, hogy érzelmileg önellátóvá váljunk.

Taníts meg repülni

Érzelmi önellátás elérése az Úr módján

Írta: Valerie Durrant

Amikor egy repülni tanuló fiókára gondolunk, gyakran csak az utolsó, hősies mozzanatot képzeljük magunk elé: a madárka kibukfencezik a fészekből, kiterjeszti a szárnyait, és felszáll az égbe. Ezt a végső sikert azonban valószínűleg számos kudarc előzte meg, melyek végeztével a madár nem felfelé szárnyalt az égbe, hanem lepottyant a földre.

A repülni tanuló madárhoz hasonlóan velünk is előfordulhat, hogy újra és újra esés lesz az osztályrészünk, amikor egyedül indulunk neki, hogy érzelmi önellátásra tegyünk szert. Ha azonban az Úrhoz fordulunk segítségért, és mi is megtesszük a részünket, akkor megtanulhatjuk, hogyan legyünk ellenállóak akkor is, amikor az élet nem egészen a tervek szerint alakul, és amikor a megpróbáltatásainkat már nem bírjuk egyedül elviselni.

Megtanulni repülni

Ha megtanulni repülni ilyen fájdalmas folyamat, akkor miért akarná egyáltalán a madár valaha is elhagyni a fészket? Az anyja miatt. A fióka életének első időszakában az anyamadár közvetlenül a fészekbe hozza nekik az élelmet. Idővel aztán elkezdi a fészken kívül hagyni az élelmet, hogy a kis csőrikének muszáj legyen kimozdulnia a kényelmi zónájából, ha enni akar.

Ugyanebben a folyamatban van részünk nekünk is, amikor azt tanuljuk, hogyan váljunk érzelmileg önellátóvá – de azt még nem várják tőlünk, hogy képesek legyünk teljesen önállóan repülni.

Ahogy a madármama is engedi, hogy a kicsinyei kizuhanjanak a fészekből, Mennyei Atya is engedi, hogy olyan próbatételekben és élményekben legyen részünk, amelyek fájdalmasak, bosszantóak és csüggesztőek lehetnek. Az Ő szabadításterve úgy lett elkészítve, hogy segítsen nekünk hasonlóvá válni Őhöz, ezért tehát minden kihívás, amellyel szembesülünk, tanulási és növekedési lehetőséget jelenthet. Az anyamadárhoz hasonlóan Mennyei Atya továbbra is biztosítja számunkra a megnyugvást és az iránymutatást, mert csak az Ő segítségével

tehetünk szert érzelmi és mentális egészségre, és őrizhetjük is meg azt.

Saját szárnycsapásaink

Habár Mennyei Atya a társunk ebben, nem várhatjuk el, hogy mindent megcsináljon helyettünk. Azt szeretné, hogy az érzelmi önellátáshoz vezető ösvényen vegyük igénybe az Őáltala adott önrendelkezésünket és egyéb forrásokat.

Amikor például szívfájdalmat, haragot vagy veszteséget élünk át, Ő azt szeretné, ha tanácskoznánk Vele; azonban ne elégedjünk meg ennyivel – meg kell tennünk, ami csak tőlünk telik, hogy a Tőle kapott készletek szerint cselekedjünk; hogy betartsuk a parancsolatokat; hogy békeséget, megnyugvást és válaszokat keresve elmenjünk a templomba; hogy figyelembe vegyük a prófétai tanácsot; és hogy bízzunk a számunkra készített tervében.

Mennyei Atya számos eszközt adott nekünk az érzelmi önellátás eléréséhez, de ha már mindent megtettünk, és még mindig úgy érezzük, hogy elakadtunk, vagy hogy továbbra is küszködünk a mentális egészségünk terén, akkor további források igénybevétele válhat szükségessé.

Kétségtelenül lehetnek olyan időszakok, amikor mentálhigiénés szakemberhez kell fordulni, vagy javaslatot kell kérni a püspöktől arra vonatkozóan, hogy milyen további tanácsadás segíthet a továbbhaladásban.

Ne feledjétek azonban, hogy ha minden egyes alkalommal másoktól kérünk tanácsot, amikor csak akadály kerül az utunkba, azzal az önálló tanulás és fejlődés felbecsülhetetlen lehetőségeit vesztegethetjük el. Még egyszer: bele kell fektetnünk a kellő saját erőfeszítést ahhoz, hogy előre tudjunk haladni.

Az Úr mintáját követve

A Tan és szövetségek 9. szakaszában Oliver Cowdery feddést kap, amiért úgy próbálta lefordítani a Mormon könyve egyes lemezeit, hogy „nem gondol[t] bele, csak kért[e] Istent” (7. vers). Majd pedig azt az intést kapja, hogy „tanulmányoz[za] az elmé[jé]ben”, vonja le a saját következtetését, végül „kérd[ze] meg Istent, hogy helyes-e” (8. vers).

Amikor ezt a mintát követjük, Mennyei Atya nem magunkra hagy minket, hogy teljes mértékben csak a saját képességeinkre

és gondolatainkra hagyatkozzunk, miközben a mentális egészségünkkel törődünk – inkább alkalmat ad nekünk arra, hogy megtanuljunk, miként használjuk az önrendelkezésünket. Végső soron az fog nekünk leginkább segíteni hasonlóná válni Őhöz, ha az Ő segítségével keresünk válaszokat a kérdéseinkre, és találunk megoldásokat a gondjainkra. Ezt észben tartva megkérhetjük Őt, hogy mutassa meg, miként válhatunk érzelmileg kiegyensúlyozottabbá, ahelyett, hogy egyszerűen arra kérnénk Őt, hogy tegyen minket jobbá.

Ha ily módon minden alkalommal, amikor csak a mentális jóllétünk próbára tételük, újra és újra gyakoroljuk az önrendelkezésünket, lassacskán egyre jobbá és magabiztosabbá válunk. Habár egyelőre még nem kell megtanulnunk repülni, biztosra vehetjük, hogy Ő mindvégig ott van velünk, és örvendezik afelett, hogy segít nekünk apránként jobbá válni. Mindennap új lehetőség nyílik az egyre újabb magaslatoz meghódítására – felkészítve minket arra a napra, amikor önállóan tudunk majd repülni. ■

A szerző az Amerikai Egyesült Államokban, Kaliforniában él.

M. Russell Ballard elnök
a Tizenkét Apostol Kvórumának ügyvezető elnöke

Van néhány javaslatom, amelyek a reményeim szerint értékesnek bizonyulnak azok számára közületek, akiket az foglalkoztat, hogy miként találják meg az egyensúlyt az élet által támasztott követelmények közepette.

NYOLC JAVASLAT

az élet által támasztott követelmények kiegyensúlyozására

1. **Először is, gondoljátok át az életeteket, és állítsátok fel a fontossági sorrendeteket.** Rendszeresen vonuljatok félre, hogy mélyrehatóan elgondolkodhassatok azon, merre tartotok, és hogy mit kell tennetek azért, hogy eljussatok oda. Jézus, a mi példaképünk, gyakran „félrevonula a pusztákba, és imádkozék” (Lukács 5:16). Időről időre nekünk is ugyanezt kell tennünk, hogy a Szabadítóhoz hasonlóan mi is felfrissítsük magunkat lelkileg. Írjátok le a feladatokat, amelyeket az egyes napokon el akartok végezni. Miközben papírra vetitek a napi időbeosztásokat, mindenekeelőtt emlékezzetek azokra a szent szövetségekre, melyeket az Úrral kötöttetek.
2. **Másodszor, tűzzetek ki elérhető rövid távú célokat.** Jól kiegyensúlyozott célokat tűzzetek ki – se túl sokat, se túl keveset, se túl nagyratörőket, se túl visszafogottakat. Írjátok le az elérhető céljaitokat, és a fontosságuk szerint haladva dolgozzatok a megvalósításukon. Imádkozzatok isteni útmutatásért a céljaitok kitűzésében.
3. **Harmadszor, bölcs költségvetés készítésével kövessétek figyelemmel a valódi szükségleteiteket, és gondosan vessétek őket össze az életetekben jelentkező számos igénnyel.** Túlon túl sok egyén és család került már túl nagy adósságba. Legyetek óvatosak a sok kedvező hitelajánlattal! Sokkal könnyebb felvenni egy kölcsönt, mint visszafizetni. Az anyagi biztonsághoz vezető utat nem lehet levágni. Soha nem lesz egyensúly az életünkben, ha

a pénzügyeinket nem tartjuk biztonsággal ellenőrzés alatt.

Emlékezzetek rá, hogy mindig teljes tizedet fizessetek!

4. Negyedszer, maradjatok közel a háztársatokhoz, a gyermekeitekhez, a rokonaitokhoz és a barátaitokhoz.

Ők segíteni fognak abban, hogy fenntartsátok az egyensúlyt az életekben. Nyílt és őszinte kommunikáció által építsetek kapcsolatokat a családtagjaitokkal és a barátaitokkal.

A jó házasságot és a jó családi kapcsolatokat kedves, szeretetteljes, figyelmes kommunikáció útján lehet fenntartani. Emlékezzetek rá, hogy egy pillantás, egy kacsintás, egy bólintás vagy egy érintés gyakran többet mond a szavaknál. A jó kapcsolattartás alapvető részét képezi a humorérzék és a megfelelő odafigyelés is.

5. Ötödször, tanulmányozzátok a szentírásokat.

Ezek szolgáltatják a rendelkezésünkre álló egyik legjobb forrást ahhoz, hogy kapcsolatban maradjunk az Úr Lelkével. A szentírásaim tanulmányozása volt az egyik módja annak, hogy biztos tudást nyertem arról, hogy Jézus a Krisztus. Russell M. Nelson elnök arra kérte az egyház tagjait, hogy imádságosan tanulmányozzák a Mormon könyvét mindennap.

6. Hatodszor, muszáj úgy beosztani a napunkat, hogy elegendő alvás, testedzés és lazítás legyen benne, amennyiben egészséges és kiegyensúlyozott életet szeretnénk.

A jó fizikai kiállás növeli a méltóságunkat és az önbecsülésünket.

7. Hetedszer, tartsatok heti családi estet.

Nem szabad elveszítetnünk ezt a különleges alkalmat, amikor „tanít[hatju]k egymásnak a királyság tanát” (T&Sz 88:77), amely a családokat az örök élethez vezeti.

Sátán mindig azon dolgozik, hogy megsemmisítse a bizonyágunkat, ha azonban tanulmányozzuk az evangéliumot, és az abban foglalt parancsolatok szerint élünk, akkor nem lesz hatalma, hogy azon túlmenően kísértsen vagy zavarjon meg minket, mint aminek még elég erősek vagyunk ellenállni.

8. Az utolsó javaslatom az, hogy imádkozzatok gyakran.

Az állandó, őszinte ima révén mindennap tudni fogjátok, hogy mely döntések helyesek. Amikor lelkileg fogékony vagyok, azt veszem észre, hogy mindent sokkal könnyebben tudok egyensúlyba hozni az életemben.

Tisztában vagyok vele, hogy ezeket a javaslatokat ki lehet még egészíteni továbbiakkal. Meggyőződésem azonban, hogy ha néhány alapvető célkitűzésre összpontosítunk, akkor nagyobb eséllyel tudjuk kezelni az élet által

felénk támasztott számos követelményt. Ne feledjétek, hogy bármi, amit az életben túlzásba viszünk, ki tud billenteni minket az egyensúlyunkból. Ugyanakkor ha túl kevés van mindabból, ami fontos, az ugyanilyen eredménnyel járhat. Benjámin király azt tanácsolta, „hogy mindezen dolgokat bölcsen és rendben tegyétek” (Móziás 4:27).

A világos iránymutatás és célok hiánya gyakran oda vezet, hogy elpazaroljuk az időnket és az erőnket, és hozzájárul az egyensúly felborulásához az életünkben. A halhatatlanságra és örök életre való törekvés legyen a fő célunk (lásd Mózes 1:39). Ha pedig ez a fő célunk, akkor miért is ne szabadulnánk meg az életünkben mindazoktól a dolgoktól, amelyek anélkül követelik és kötik le a figyelmünket, az érzéseinket és az erőnket, hogy hozzásegítenének e cél eléréséhez?

Egyszerűen tegyétek meg a tőletek telhető legjobbat minden egyes nap. Tegyétek meg az alapvető dolgokat, aztán észre sem veszitek, máris tele lesz az életek azzal a lelki megértéssel, amely megerősíti számotokra, hogy Mennyei Atyátok szeret benneteket. Ha valaki tudatában van ennek, akkor élete céltudatossággal és jelentőséggel telik meg, ami pedig megkönnyíti az egyensúly fenntartását. ■

Az 1987. áprilisi általános konferencia egyik beszédének felhasználásával.

EBBEN A ROVATBAN

Mi lenne, ha elmennék?

Amikor ideköltöztem, rajtam kívül csak két fiatal nő volt az egyházközségemben. Összebarátkoztunk és jól megismertem őket. Aztán elmaradtak az egyházi gyűlésekről.

Egyszer épp a templomba mentem, amikor megláttam a misszióelnököt. Meséltem neki a barátaimról, és megkérdeztem tőle, mit tehetnék, hogy segítek nekik visszajönni az egyházba. Azt mondta nekem, hogy maradjak ott, ahol vagyok, legyek erős és imádkozzak értük.

Nem sokkal ezután láttam az egyik lányt, aminek nagyon örültem. Amikor aznap este hazamentem, imádkoztam, és erősen éreztem, hogy egészen biztosan pontosan ott kell maradnom, ahol vagyok, továbbra is járnom kell az egyházi gyűlésekre és az ifjúsági hitoktatásra, és példát kell mutatnom a barátaimnak. Mi lenne, ha elmennék, majd soha nem jönnék vissza, és az egyik barátom visszatérne az egyházba? Ki lenne akkor az ő barátja, és segítené neki a visszatérésben?

A dolgok könnyebben mennek akkor, ha együtt csináljuk őket.

Aljona,

Ukrájnra, Harkivi terület

52 A Szabadítóhoz hasonlóan:
Fejlődés négy fontos területen
Írta: Diane Thomas

56 Így állj szilárdan – egy
súlyemelő tanácsai
Írta: Kuinini Manumua

58 A 2019. évi Közös tevékenység
mottója: „Ha engem szeret-
tek, az én parancsolataimat
megtartsátok”
Írta: a Fiatal Nők és a Fiatal
Férfiak általános elnökségei

60 A 2019.
évi Közös
tevékenység
mottójának
dala: Ha
szeretjük Öt
Írta: Nik Day

64 Az utolsó szó: Az úrvacsora
és a krisztusibbá válás
Írta: D. Todd Christofferson
elder

Írta: Diane Thomas

Ifjúsági és Felsőfokú Hitoktatás

A SZABADÍTÓHOZ HASONLÓAN:

Fejlődés négy fontos területen

Nem sokat tudunk arról, hogy milyen volt Jézus Krisztus gyermekkora, ám Lukács 2:52 fontos adalékkal szolgál számunkra.

Hogy mit csináljak?!”
„Pedig figyeltem. Tényleg. Az oktató már átvizsgálta a hámat, pontosan megmutatta nekem, hogyan engedjem el a kötelet, és még azt is kijelentette, hogy „NEM fogom hagyni, hogy leess!”, miközben egyenesen a szemembe nézett.

Mégis, abban a döntő pillanatban csak álltam ott, remegve és verítékezve, ahogy a vállamon átnézve lefelé - messze lefelé - bámultam, és tudtam, hogy meg kell tennem az első lépést.

Le a szikláról.

Na mármost elképzelhető, hogy ti soha nem voltatok még ilyen helyzetben, szó szerint a szakadék szélén egyensúlyozva, abban reménykedve, hogy eléggé felkészültetek a kötélen való leereszkedéshez. De lelkileg már valószínűleg voltatok ilyen helyzetben. Tudjátok, amikor önállóan tanulmányoztátok a szentírásokat, és hallottátok a tanítókat bizonyosságot tenni az igaz tanról és a tantételekről. Érzitek, ahogy a Lélek arra hív, hogy olyan dolgokat tegyetek, amelyek segítenek hasonlóbá válnotok a Szabadítóhoz. Izgatottan várjátok, hogy megtehesseitek ezt a lépést, megmutatva az Úrnak, milyen elkötelezettek vagytok az evangéliuma iránt.

Aztán arra gondoltok: „De hogyan is csináljam?”

És ami egy pillanattal korábban oly világosnak és megtehetőnek tűnt, elillan. Ott álltok a lelki sziklaperemen, és nem vagytok biztosak benne, hogy rendelkeztek-e a megfelelő felszereléssel vagy felkészültséggel ahhoz, hogy a megismert igazság szerint cselekedjete.

Hasonlóvá válni Jézus Krisztushoz: mit tehettek ezért ti?

Kezdjétek az elején!

A Szabadító ugyanúgy kezdte a halandó életét, mint ti és én: csecsemő volt. Idővel aztán hozzánk hasonlóan Jézus is egyre növekedett (lásd Tan és szövetségek 93:11–17). Megtanult járni, beszélni és nevetni. Megtanult dolgozni, olvasni és kijönni másokkal.

Hogy miként „nőtt fel” az Úr, az tulajdonképpen ott áll Lukács 2:52-ben: „Jézus pedig gyarapodék bölcsességben és testének állapotjában, és az Isten és emberek előtt való kedvességben.”

Ha hasonlóvá szeretnénk válni a Szabadítóhoz, akkor ahhoz követhetjük az Ő példáját.

Nézzük meg tehát ezt a mintát, és lássuk meg a saját szemünkkel, hogy *lehetséges* hasonlóvá válni Jézus Krisztushoz!

Ott álltok a lelki sziklaperemen, és nem vagytok biztosak benne, hogy rendelkeztek-e a megfelelő felszereléssel vagy felkészültséggel ahhoz, hogy a megismert igazság szerint cselekedjete.

Gyarapodjatok bölcsességben!

Isten úgy teremtette meg az elménket, hogy bámulatos képességgel rendelkezünk az ismeretek felmérésére, feldolgozására és alkalmazására. Tények, adatok, készségek, eljárások – szinte korlátlan mennyiségű ismeretet vagyunk képesek felhalmozni!

A Szabadítóhoz hasonlóan azonban mi is arra törekszünk, hogy ne csupán ismeretben, hanem *bölcsességben* is gyarapodjunk. A bölcsesség az ismeretek helyes alkalmazásának, a választásaink megértésének és a jó döntések meghozatalának képessége.

„A tudás megfelelő használata alkotja a

bölcsességet” – tanította James E. Talmage elder (1862–1933) a Tizenkét Apostol Kvórumából.¹ Azt is elmagyarázta, hogy miként tett szert bölcsességre a Szabadító: „Tanulmányozás által gyűjtött tudást, valamint ima, gondolkodás és erőfeszítés által nyert bölcsességet.”² Alma így tanította a fiát, Hélamánt: „Ó fiam, emlékezz erre, és fiatalon tanulj *bölcsességet*; igen, fiatalon tanul meg betartani Isten parancsolatait” (Alma 37:35; kiemelés hozzáadva). Gondoljatok bele: a hit, a tanulmányozás és az engedelmesség fokozza azt a képességünket, hogy tudásra tegyünk szert és gyarapodjunk bölcsességben.

BÖLCSESSÉG

Miként alkalmazhatnátok a hit és az engedelmesség tantételeit úgy, hogy azok segítsenek nektek gyarapodni bölcsességben? Milyen módokon segíthet nektek hasonlóbbá válni a Szabadítóhoz, ha gyarapodtok bölcsességben?

BŐVEBBEN:

Lásd 2 Nefi 9:28–29; Tan és szövetségek 130:18–19.

Gyarapodjatok „testetek állapotjában”!

Nefi nagy és erős volt. A szentírások úgy utalnak rá, mint aki „jó nagy termetű” (1 Nefi 2:16) volt. Én nem vagyok ilyen. Nefi testalkata egészen másmilyen tevékenységek elvégzésére volt alkalmas, mint az én testalkatom, mert Nefinek az Úr másmilyen feladatokat szánt. Nefinek hajót kellett építenie, élelmet kellett szereznie a családjának, és segítenie kellett nekik a pusztai vándorlásukban.

TESTI ÁLLAPOT

Milyen módokon kapcsolódik a fizikai testetekről való gondoskodás a lelketekről való gondoskodáshoz? Min fogtok változtatni vagy javítani azzal kapcsolatban, ahogy gondját viselitek a testeteknek?

BŐVEBBEN:
Olvassátok el
Russell M. Nelson elnök
Adjunk hálát Istennek! című
konferenciái beszédét.

A fizikai testünk rendelkezik mind-azzal, amire szükségünk van ahhoz, hogy halandó életet élhessünk, és élvezhessük azt. Az isteni terv szerint az újszülött gyermek idővel gyarapodik „testének állapotjában”. Nem kell további szerveket vagy végtagokat növeszteni, ahogy egyre idősebbé válunk – ezek az alkotóelemeink már induláskor a testünk részévé lettek teremtve. Semmit nem kell már összeszerelni! Ahhoz azonban, hogy szolgálhassuk Istent és a körülöttnk lévőket, ügyelnünk kell a testi egészségünkre.

Fizikai testünk a lelkünk tökéletesen megtervezett temploma, avagy hajléka (lásd 1 Korinthusbeliek 3:16–17; 6:19–20). Russell M. Nelson elnök ezt tanította: „Testetek – bármilyen természetes adottságokkal rendelkezzen is – Isten pompás alkotása. Húsból való szent hajlék – templom a lelketek számára.”³

A halandó tapasztalatszerzés miatt testünknek talán súlyos fizikai nehézségekben, fogyatékoságokban és fájdalomban van része, Mennyei Atyánk azonban tökéletesen tervezte meg a testünket az életben ránk váró lehetőségek sikeres kihasználásához.

Gyarapodjatok az „Isten előtt való kedvességben”!

Jeffrey R. Holland elder a Tizenkét Apostol Kvórumából azt tanította, hogy „az egész örökkévalóság első nagy igazsága az, hogy Isten az Ő teljes szívével, lelkével, elméjével és erejével szeret *minket*”⁴.

Isten szeret *titeket*. Még amikor rossz napotok van, Ő akkor is szeret *titeket* – az összes erősségekkel, gyengeségekkel, kérdéseitekkel és reményetekkel együtt. Hogyan tudtok tehát gyarapodni az „Isten előtt való kedvességben”? Úgy, hogy megmutatjátok, hogy viszontszeretitek Őt!

Jézus egyszer ezt mondta a tanítványainak: „Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartjátok” (János 14:15). Az engedelmisségek mutatja meg az Isten iránti szereteteteket. Készséges engedelmisségek az apró, hétköznapi tevékenységekben felkészíthet benneteket arra, hogy válaszolni tudjatok az Ő jövőben érkező hívásaira, és még nagyobb dolgokat vihesetek véghez.

ISTEN ELŐTTI KEDVESSÉG

Hogyan mutatta ki a Szabadító, hogy szereti Mennyei Atyát?
Mit tanít ez nektek Jézusról?
Milyen hathatós, igazlelkű cselekedetet vihetnétek véghez még ma, hogy megmutassátok az Isten iránti szereteteteket?

BŐVEBBEN:
Lásd Móziás 2:22, 41.
„Amint egyre többet tudunk meg Jézus Krisztusról, úgy mind nagyobb hitet fejlesztünk ki Őbenne, és természetes módon követni akarjuk az Ő példáját.”

Jean B. Bingham: Hogy „a ti örömeitek beteljék”.
Liahóna, 2017. nov. 87.

Gyarapodjatok az „emberek előtt való kedvességben”!

Meglepetés! Az, hogy nektek van a legtöbb követőtök a közösségi médiában, még *nem* jelenti azt, hogy „kedvesek vagytok az emberek előtt”.

Jézus megmutatta, miként lehet másként hatással lenni másokra – ahogy azt is, hogy kinek engedi meg, hogy hatással legyen Őrá. Ő „széjjeljárt jót tévén...; mert az Isten vala ő vele” (Apostolok cselekedetei 10:38).

BŐVEBBEN:

Legyetek olyan barátok, amilyen barátja Ammon volt Lamóni királynak. Lásd Alma 17:19-18:41.

EMBEREK ELŐTTI KEDVESSÉG

Milyen módokon lehetnek jobb barátai a körülöttek lévőeknek? Ha követitek a Szabadító példáját, aki „széjjeljárt jót tévén”, az miként növelheti a másokra gyakorolt igazlelkű hatásokat?

Henry B. Eyring elnök, az Első Elnökség második tanácsosa egyszer ezt mondta: „Még mindig emlékszem, mintha csak ma lett volna, olyan barátokra, akik hosszú idővel ezelőtt jó hatással voltak az életemre. Már eltávoztak, de szeretetük, példájuk, hitük és bizonyosságuk emléke még mindig felelem.”⁵

Ti is fokozhatjátok az általatok kifejtett hatást, ha olyan barátok lesztek, akik jó hatással vannak mások életére! *A fiatalság erősségéért* megtanítja, miként tegyétek ezt: „Mutass őszinte érdeklődést mások iránt; mosolyogj, és éreztesd velük, hogy fontosak számodra. Mindenkiel légy kedves és tisztelettudó, és tartózkodj attól, hogy megítéld vagy kritizáld a körülöttek lévőket. [...] Tegyétek különleges erőfeszítést arra, hogy azokkal is barátkozz, akik visszahúzódnak vagy magányosak, különleges szükségleteik vannak, vagy úgy érzik, hogy kirekesztik őket.”⁶

Gondolj azokra az emberekre, akiket őszintén csodálsz és tisztelsz – akik *kedvesek* előtted! Milyen tulajdonságokat fejlesztettek ki, amelyekről Jézus Krisztus jut eszedbe? Mert legyenek bármilyen jók is a barátaink, a legjobb barátunk Jézus Krisztus, és az Ő példája az, amelyet követni akarunk!

Minden összefügg

„Jézus pedig gyarapodék bölcsességben, és testének állapotjában, és az Isten és emberek előtt való kedvességben” (Lukács 2:52). Miközben a Szabadító által lefektetett növekedési mintát követitek, rájöttök majd, hogy ezek az alkotóelemek tökéletesen működnek együtt, ti pedig *valóban* még inkább Őhozza hasonlóvá váltok. Az elmétek, a testetek és a lelketek együtt fog dolgozni a ti javatokra, és képesek lesztek megáldani sok más ember életét, és teljes szívetekkel, lelketekkel, elmétekkel és erőtökkel szolgálni Istent (lásd Tan és szövetségek 4:2)! ■

JEGYZETEK

1. James E. Talmage, *The Articles of Faith*, 12th ed. (1924), 90.
2. James E. Talmage, *Jesus the Christ* (1916), 112.
3. Vö. Russell M. Nelson: Isten gyermekei vagyunk. *Liahóna*, 1999. jan. 101.
4. Vö. Jeffrey R. Holland: Holnap az Úr csodákat cselekszik majd köztetek. *Liahóna*, 2016. máj. 126–127.
5. Vö. Henry B. Eyring: Igaz barátok. *Liahóna*, 2002. júl. 32.
6. A fiatalság erősségéért (füzet, 2011). 16.

Írta: Kuinini Manumua

A mikor a középiskola első osztályába jártam, a súlyemelőedző azt javasolta, hogy én is kezdjek súlyt emelni.

„Ööö... kösz, nem – mondtam. – Nem az én világom.”

De ő egyre csak unszolt. Hetekig.

Végül kipróbáltam. Igaza volt, nagyon bejött a súlyemelés. Először kifejezetten furá volt: a testem semmi ilyesmihez nem volt hozzászokva. De aztán megszerettem azt az érzést, amit az edzés adott. Szerettem a csapattársaimat és a versenyeket is. Aztán egyre jobb lettem!

Mostanra pedig a súlyemelés már meghatározó szerepet játszik az életemben. Mindennap legalább két-három órát edzek: tarkón guggolás, lökés, beülve szakítás... (És ne aggódj, ha esetleg nem tudnád, hogy ezek mit jelentenek – én sem tudtam!)

Mint annyi mindenhez, a súlyemeléshez is idő és türelem szükséges, ez pedig időnként nehezebbre eshet az embernek. Szerencsére a családom mindig mellettem áll és biztat engem, még akkor is, amikor amiatt panaszkodom, hogy

ÍGY ÁLLJ SZILÁRDAN - EGY

SÚLYEMELŐ

mindenem sajog (ami gyakran előfordul). Mire hazaérek az edzésről, Apa mindig jeges borogatással és lelkesítő szavakkal vár. Anya pedig mindig áldozatokat hoz azért, hogy eljuthassak a versenyekre.

Néhány évvel ezelőtt is egy ilyen versenyen vettem részt Pennsylvania államban, Philadelphiában. Izgatottan vártam, hogy összemérhessem az erőmet az ország különböző részeiből érkezett súlyemelőkkel, de egy kicsit aggódtam is, amiért ennyire távol vagyok a családomtól. Hogy ezt könnyebb legyen elviselnem, Anya megígérte, hogy mindennap küld szentírásverseket és elgondolkodtató üzeneteket SMS-ben.

A verseny előtti estén néhány srác bulit szervezett. Úgy gondoltam, hogy klassz lenne részt venni rajta, így aztán a szobatársammal elugrottunk oda. Csakhogy rögtön láttam, hogy ez nem az a fajta buli, amilyenekhez én szoktam. Itt a fiatalok italoztak, cigiztek, káromkodtak és kihívóan táncoltak. Tudtam, hogy nem kellene ott lennem, de aggódtam amiatt, hogy mit fog gondolni a szobatársam, vagy éppen a többi versenyző.

De aztán bevillant egy gondolat:

„Álljatok szent helyeken.”

Az egyik kedvenc szentírásversemből volt, amelyet Anya ráadásul pont aznap reggel küldött nekem, vagyis a Tan és szövetségek 87:8-ból: „Álljatok tehát szent helyeken, és ne mozduljatok el, míg el nem jön az Úr napja; mert íme, hamar eljön az, mondja az Úr. Ámen.”

Nem tudom, hogy Anya miért küldte aznap azt a verset, de egész életemben ez volt az egyik kedvencem. Már nyolc évesen megtanultam kívülről, és ez a vers újra és újra emlékeztetett engem arra, hogy legyek bátor, engedelmes, és álljak ki azért, amiben hiszek.

„Álljatok szent helyeken.”

„Mennem kell” – mondtam a szobatársamnak. Elmondtam neki, hogy Anya milyen szentírásverset küldött aznap reggel. „Ez itt nem olyan hely, ahol állnom kellene.”

A szobatársam azt mondta, hogy ő sem akar maradni. Ő is kényelmetlenül érezte magát, de nem akarta egyedül faképnél hagyni őket, nehogy lúzernek nézzék. Megköszönte, hogy szóltam, aztán vissza is mentünk a szállásra.

Másnap reggel megtudtuk, hogy nem sokkal a távozásunk után a buliban lévő fiatalok lebuktak, és ital- és drogfogyasztás miatt kizárták őket a versenyből.

Ha nem jött volna a készítés, hogy jusson eszembe az Anya által küldött vers, talán engem is kizártak volna. Végül aranyérmes lettem, úgyhogy igazán hálás vagyok, amiért versenyezhettem. (Azt hiszem, nem múlik el úgy nap, hogy ne köszönném meg Anyának azt az SMS-t.)

A súlyemelőverseny megnyerése eléggé egyértelmű és azonnali áldás, amely a parancsolatok betartásából fakad. De a Tan és szövetségek 87:8 nem azt mondja, hogy „álljatok szent helyeken, hogy súlyemelőversenyeket nyerhessetek”. Ahogy a János 14:15 sem azt mondja, hogy „ha azonnali áldásokat akartok, az én parancsolataimat megtartsátok”. Az Úr azért áld meg bennünket, mert szeret. Mi pedig azért próbálunk szentek és engedelmesek lenni, mert bízunk az Úrban, és szeretjük Őt. ■

A szerző az Amerikai Egyesült Államokban, Kaliforniában él.

TANÁCSAI

HA ENGEM SZERETTEK, AZ ÉN PARANCSOLATAIMAT MEGTARTSÁTOTK JÁNOS 14:15

Bonnie H. Cordon nővér, a Fiatal Nők általános elnöke (középen); Michelle D. Craig nővér, első tanácsos (balra); valamint Becky Craven nővér, második tanácsos (jobbra)

Stephen W. Owen, a Fiatal Férjak általános elnöke (középen); Douglas D. Holmes fivér, első tanácsos (balra); valamint M. Joseph Brough fivér, második tanácsos (jobbra)

HA ENGEM SZERETTEK

Írta: a Fiatal Nők Általános Elnöksége

A fiatalok 2019. évi mottója Acselekvésre szólító felkérés – a Szabadítónktól jövő személyes kérés. Mindannyian benne vagytok? Szeretitek Őt? Hajlandóak vagytok a nyomdokain járni?

A Szabadítónk, Jézus Krisztus valami olyat tett értünk, amit mi sehogy sem tudtunk volna megtenni magunkért. És hogy mit kér tőlünk cserébe? Annyit kér, hogy tartsuk be a parancsolatait, hogy abban az áldásban lehessen részünk, miszerint a Lelke mindig velünk lesz (lásd Moróni 4:3).

A parancsolatok a szeretet ajándékai. A Szabadító egyszerűen fogalmazott: „Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok.” De vajon *miért*? Mert Ő is szeret titeket! Azt szeretné, hogy *ti* boldogok legyetek. Azt szeretné, hogy a *ti* életek is örömmel és végtelen lehetőségekkel legyen tele. Azt szeretné, hogy *ti* biztonságban legyetek, védve a világ gonosz dolgaitól. Olyan hatalmas áldásokat szeretne kiárasztani *rátok*, „hogy nem lesz elég hely annak befogadására” (3 Nefi 24:10). Azt szeretné,

ha *ti* visszatérnétek és újra Óvele élnétek, és részesülnétek Mennyei Atya *minden* megígért áldásában.

Mindig emlékezzetek arra, hogy milyen nagyon szereti Mennyei Atya a gyermekeit. Tökéletes irántatok a szeretete. Ti pedig azzal mutathatjátok ki az Őiránta tanúsított szereteteket, hogy betartjátok a parancsolatait. Az igazlelkű cselekedeteitek hatalmas áldásokat fognak hozni rátok és a környezetetekre is.

Ahogy azt a prófétánk, Russell M. Nelson elnök mondta: „Szükségünk van itt rátok velünk, az Úr fiatalokból álló seregében. Nélkületek egész egyszerűen nem ugyanaz!” Arra kért benneteket, hogy „emelkedjete ki a világból, [és] különbözzetek tőle” azáltal, hogy *A fiatalság erősségéért* normái szerint éltek, és betartjátok a parancsolatokat; hogy „a kinézetekben, a beszédeitekben, a tetteitekben és az öltözködésetekben is olyanok le[gye]tek, mint Jézus Krisztus igaz tanítványai” (Izrael nagy reménysége. [Világméretű áhítat fiataloknak, 2018. június 3.], 8., HopeOfIsrael.lds.org).

Miközben arra törekedtek, hogy engedelmeskedjete az Úrnak és az Ő prófétáinak, a Szentlélek hatalma el fog tölteni benneteket Isten

szeretetével, és bizonyoságot fog tenni nektek az Isten fiaként vagy leányaként meglévő isteni mivoltokról. Ezen áldások tovább növekednek, amikor arra törekedtek, hogy igaz életet éljete. Az Úr és a próféta bíznak bennetek. Szeretnek titeket. Megígérjük, hogy nagy fokú magabiztosság, önbizalom és megnyugvás fakad abból, ha engedelmeskedtek a parancsolatoknak, és betartjátok azokat.

AZ ÉN PARANCSOLATAIMAT MEGTARTSÁTOK

Írta: a *Fiatál Férfiak Általános Elnöksége*

Volt már valaha ilyen gondolatok: „Hogyan mutathatom ki Mennyei Atyának, hogy igazán szeretném, ha megválaszolná az imáimat, és megáldana?” A Szabadító Jézus Krisztus adott nekünk ehhez egy kulcsot, amikor ezt mondta: „Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok” (János 14:15).

Más szavakkal, azáltal mutatjuk ki a Mennyei Atya iránti szeretetünket,

hogy betartjuk a parancsolatait.

A válaszok néha nem a várakozásainknak megfelelő időben vagy módon érkeznek, és kísértésbe is eshetünk, hogy feladjuk, vagy hogy ne legyünk többé engedelmesek. Ha azonban türelmesek vagyunk és odafigyelünk, akkor az Úr megadja a választ a neki megfelelő időben és módon. Ő mindig megválaszolja az igazlelkű imákat. Ő mindig megáldja az engedelmeséget (lásd Móziás 2:21–24).

A világ azt tanítja, hogy a szeretet mentes a követelményektől. Ennek azonban valójában az ellenkezője igaz. Az Isten iránti szeretetünket azzal mutatjuk ki, ha hajlandóságot és szorgalmat tanúsítunk a parancsolatait betartásában.

A Szabadító azt tanította, hogy „az igazság szabadokká tesz titeket” (János 8:32). Alma próféta kijelentette továbbá, hogy „a gonoszság sohasem volt boldogság” (Alma 41:10). Joseph Smith prófétán keresztül pedig az Úr ezt tanította: „Van egy törvény, amely már a világ megalapítása előtt visszavonhatatlanul el lett rendelve a mennyben, amelyen minden áldás alapszik – és amikor bármilyen áldásban részesülünk

Istentől, az ama törvény iránti engedelmesség által történik, amelyen az áldás alapszik” (Tan és szövetségek 130:20–21).

A boldogság, az áldások és az iránymutatás mind az engedelmeségen keresztül érkezik. Mennyei Atya azt szeretné, hogy boldogok és szabadok legyetek, mert szeret benneteket, és ez az oka annak, hogy parancsolatokat ad. Ahhoz, hogy nem e világi békességben lehessen részünk, meg kell tanulnunk, hogy a boldogsághoz vezető egyetlen út az, ha alávetjük magunkat Mennyei Atya akaratának.

Mennyei Atya azt szeretné, hogy örök boldogságra leljete. A prófétája azt szeretné, hogy mértéken felüli örömet találjatek. Mi azt szeretnénk, hogy megleljete az a békességet, amelyet mi már megleltünk a Szabadító követésében. Kövesséte az Óáltala mutatott utat (lásd Lásd, követelek, Uram! *Himnuszok*, 140. sz.). Válasszátok azt, hogy engedelmesek lesztek. A készsége engedelmeségetek valódi szabadsághoz és boldogsághoz vezet majd. ■

HA SZERETJÜK ŐT

A 2019. évi Közös tevékenység mottójának dala

Szöveg és zene: Nik Day

Lendületesen ♩ = 96-108

1. Több, mint pus - ta szó vagy ér - zés - A sze - re - tet en - nél töb - bet rejt.
2. Út - ját kö - vet - ve meg - lát - juk, Hogy meg - áld - hat min - ket ke - gyel - me.

— Jé - zus e - zért jött a föld - re, És el - ár - vult
— Az Ő sze - re - te - te ál - tal Nyom - do - ká - ban

szí - vek re - mé - nye így lett. — Mi is úgy sze - ret - he -
jár - va új é - le - tünk lesz. —

© Intellectual Reserve, Inc., 2018. All rights reserved.

Erről a dalról készíthető másolat esetenkénti, nem kereskedelmi egyházi és otthoni használatra.

Ezt a megjegyzést minden másolaton fel kell tüntetni!

14

tünk, — A - hogy Ő — sze - ret min - ket. — És ha Őt —

Gm Dm B \flat

17

— így sze - ret - jük, — Így is é - lünk. —

F Gm Dm

20

§

És tisz - ta szív - vel szol - gá - lunk majd min - den - kit, Ké -

B \flat F Gm 7

23

zen - fog - va se - gít - jük, ki el - bot - lik, É - le - tünk - kel pél - dáz - zuk a

F B \flat F

26

sza - va - it, Ha sze - ret - jük. — Ha sze - ret - jük, — Ha sze - ret -

26 Gm⁷ F B^b

29 1. 2. 3.

jük. — jük. —

29 F Gm Dm B^b F

34 Al Coda ☉

Ha sze-ret - jük. — A vi - lág —

34 Gm⁷ Dm⁷ B^b C

38

más — lesz így, hidd — el. — Ó — meg-áld min - ket, — Hogy-ha át -

38 Dm B^b F C

42

ad - juk, mit Tő - le kap - tunk: — Sze - re - te - tét. — És tiszt -

Dm C7

45

ta szív - vel szol - gá - lunk majd min - den - kit, Ké - zen - fog - va se - gít - jük, ki

F Gm Dm

48

el - bot - lik, É - le - tünkkel pél - dáz - zuk a sza - va - it, Ha sze - ret - jük. —

Bb F Gm Dm

52 D.S. al Coda

És tiszt -

Bb

53 CODA rit.

Bb F Gm Dm Bb

rit.

A **utah-i American Forkban** született
1945. január 21-én

Ügyvédként
dolgozott

2008 áprilisában
támogatták a

Tizenkét Apostol Kvóruma
tagjaként

13 évesen úgy
segített be az
édesanyja műtét-
je után, hogy
kenyeret
sütött.

Ezt egészen
az egyetemig
folytatta

1968-ban
feleségül vette
Katherine
Jacobot a
Salt Lake
templomban

5 gyermekük
és **16 unokájuk** van

Az úrvacsora és a krisztusibbá válás

Írta: **D. Todd Christofferson** elder
a Tizenkét Apostol Kvórumából

Ha jobban belegondolunk, az úrvacsora jelképrendszere gyönyörű. A kenyér és a víz az Ő testét és vérének jelképezi, aki az Élet Kenyere és az Élő Víz (lásd János 4:10), szívbe markoló emlékeztetőként arra az árra, melyet Ő fizetett a megváltásunkért. A kenyér megtörésekor emlékezünk a Szabadító megsebzett testére. Amikor a vizet isszuk, arra a vére gondolunk, melyet Ő ontott a Gecsemánében és a kereszten, illetve annak megszentelő hatalmára (lásd Mózes 6:60).

Azonban az Ő testének jelképes evése és vérének ivása további jelentéssel is bír: azzal, hogy Krisztus tulajdonságait és jellemét magunkévá tesszük... Amikor hetente veszünk az úrvacsorai kenyérből és vízből, jól tesszük, ha átgondoljuk, mennyire teljes mértékben kell magunkévá tennünk az Ő jellemét és büntelen életének mintáját a saját életünkben és lényünkben. Jézus nem engesztelhetett volna ki mások bűneiért, ha Ő maga nem lett volna büntelen.

Mivel az igazságosság nem formált jogot rá, ezért felajánlhatta Magát helyettünk az igazságosság kielégítésére, majd pedig irgalmat nyújthatott számunkra. [...]

A Szabadító testéből venni és véreből inni azt jelenti, hogy kivetünk az életünkéből mindent, ami nincs összhangban a krisztusi jellemmel, és elsajátítjuk az Ő jellemvonásait. Ez a bűnbánat tágabb jelentése: nem csupán elfordulunk a múltbéli bűntől, hanem „Isten felé fordítjuk a szívünket és az akaratunkat”, tovább haladva előre (Lásd Szentíraskalauz: bűnbánat). Isten majd megmutatja nekünk a hiányosságainkat és a hibáinkat, azonban segít is a gyengeségeinkből erőt kovácsolni (lásd Ether 12:27). Ha őszintén feltesszük a kérdést: „mi fogyatkozás van még bennem?” (Máté 19:20), Ő nem hagy minket kétségek között, hanem szeretettel válaszol a boldogságunk érdekében. És reményt nyújt nekünk. ■

Egy 2017. októberi általános konferenciái beszéd alapján.

HA ENGEM SZERETTEK,
AZ EN PARANCSOLATAIMAT
MEGTARTSÁTOTK. JÁNOS 14:15

AZ UTOLSÓ NAPOK
SZENTJEINEK
JÉZUS KRISZTUS
EGYHÁZA

FIATAL FELNŐTTEKNEK

**TÚL NEHÉZNEK
TŰNIK AZ ÉLET?**

*Ebben a hónapban minden
arról szól, hogyan fejleszthetitek
az érzelmi és mentális
egészségeketek.*

42

JOSEPH SMITH
**A PRÓFÉTA JÓSÁGÁRÓL
ÉS JELLEMÉRŐL SZÓLÓ
VISSZAEMLEKEZÉSEK**

28

FIATALOKNAK
**NÉGY MÓD ARRA, HOGY
OLYANOK LEGYÜNK,
MINT JÉZUS KRISZTUS**

52

A KÖZÖS TEVÉKENYSÉG
ÚJ MOTTÓJA
**A SZABADÍTÓTÓL
JÖVŐ FELKÉRÉS**

58

AZ UTOLSÓ NAPOK
SZENTJEINEK
JÉZUS KRISZTUS
EGYHÁZA

HUNGARIAN

Jóbarát

Új gyermekeknek
szóló folyóirat,
csak NEKTEK!

Írta: Russell M. Nelson elnök

Tanuljatok Jézusról!

Isten elküldte a Fiát, Jézus Krisztust, hogy segítsen nekünk. Ti is Ihatalmat kaphattok Jézus Krisztustól, ha megteszitek a következőket:

Tanulmányozzátok Az élő Krisztus című kiadványt. A próféták és apostolok Jézus Krisztusról tett bizonyága ez.

Tanuljatok a Szabadítóról. Néhány évvel ezelőtt elolvastam és aláhúztam *minden* Jézus Krisztusról szóló verset a szentírásokban. Amikor végeztem, azt mondtam a feleségemnek: „Más ember lettem!”

Legyetek hajlandóak kiállni, felszólalni, és különbözni a világ emberétől.

Igyekeztek Őrá tekinteni minden gondolatban (lásd Tan és szövetségek 6:36). Amikor ezt teszitek, kétségeitek és félelmeitek tovaszállnak.

Kösetek szent szövetségeket, és tartsátok be azokat.

Az Elhozni Jézus Krisztus hatalmát az életünkbe. Liahóna, 2017. máj. 39–42. alapján.

SEGÍTSETEK KERTÉSZKEDNI!

Amikor Jézus a földön volt, mindig kedves volt másokhoz. Amikor kedvesek vagyunk, Őt követjük.

Ahogy a kertben is sokféle dísznövény, virág és zöldség nőhet, úgy mi is sokféleképpen lehetünk kedvesek.

Az idén kedvességkertet ültetünk!

Amikor kedvesek vagytok valakivel, vágjatok ki papírból egy virágot, kaktuszt, levélt, dísznövényt, zöldséget vagy akár egy szorgos kerti rovarot, és írjátok fel rá. Aztán küldjétek el nekünk. A hátsó borítóról megtudjátok, hogyan. Vagy készítenétek saját kedvességkertet, és küldjétek egy fényképet arról, ahogy ott „kertészkedtek”!

Ez az én
parancsolatom,
hogy szeressétek
egymást, a miké-
pen én szerettelek
titeket.*

*János 15:12

A **Nigéria Osun államában** élő elemis gyermekek virágokat készítettek, hogy a kedvességkerthez adják.

Kihajt a bizonyság

Egyáltalán mit jelent az, hogy valakinek van bizonyága?

Írta: Maryssa Dennis

Egyházi folyóiratok
Igaz történet alapján,
magyar átdolgozás

Esztí besétált az Elemibe, és leült a barátja, Ákos mellé.

„Sziaztok! – mondta Rózsika néni. – Kezdjük egy énekkel.”

Esztí a csoportjával együtt énekelt. „A hit olyan, mint a mag: Elültetve kihajt” (*Gyermekek énekeskönyve*, 50.).

Rózsika néni lapokat és zsírkrétákat osztott ki. „Gondolkozzatok el azon, amiről énekeltünk – mondta. – Amikor elültetitek a hitetek magját, abból bizonyság fog kihajtani. Most pedig rajzoljátok le, hogy nézne ki a bizonyságotok, ha növény lenne.”

Esztí az üres lapját bámulta. A többiek mind elkezdtek rajzolni. Esztí odapillantott Ákos rajzára. A növényének egyenes szára és sok levele volt. Hasonlított az Esztiek erkélyén burjánzó bazsalikomra. Lehet, hogy az ő bizonyága is így néz ki! Fogott egy zsírkrétát, és rajzolt egy Ákoséhoz hasonló növényt.

„Kérlek, nyissátok ki a szentírásaitokat az Alma 32-nél” – mondta Rózsika néni.

Arról olvastak, hogy ültessünk el egy magot a szívünkbe, és érezzük, ahogy növekszik. Esztí megszemlélte a „bizonyásgnövényét”. *Van* egyáltalán bizonyága? Ez egyáltalán mit jelent? Meg szeretne volna kérdezni, de túlságosan szégyenlős volt.

Az óra után Rózsika néni odajött Esztihez.

„Úgy tűnik, mintha zavarna valami. Baj van?” – kérdezte Rózsika néni.

Esztí ismét lepillantott a rajzára. „Nem vagyok benne biztos, hogy van bizonyágom. Nem is igazán tudom, hogy mit jelent.”

Rózsika néni kedvesen rámosolygott Eszti-re. „Semmi baj. Emlékszel rá, hogy mi a hit?”

Esztí bólintott.

„Remélni valamit, amit nem látunk?”

„Így van! – mondta Rózsika néni. – Tudsz néhány példát mondani?”

Ez könnyű kérdés volt. „Hiszek Mennyei Atyában és Jézus Krisztusban. Tudom, hogy szeretnek.”

Rózsika néni elmosolyodott. „Pont most osztottad meg a bizonyágodat! A bizonyágod az, amit te az evangéliummal kapcsolatban hiszel.”

Esztí elgondolkodott ezen. „Ezek szerint már van is bizonyágom?”

„Igen!” Rózsika néni felmutatta a szentírásait. „És emlékszel arra, hogy miről olvastunk ma? Cselekedetekkel táplálsz a magot, például azzal, ha eljössz istentiszteletre. Akkor a bizonyágod tovább fog erősödni.”

Esztí úgy érezte, hogy már érti. „Akkor ezért rajzoltuk a bizonyágunkat úgy, mintha növény lenne?”

„Pontosan. Azért, mert a növények is apránként növekednek – mondta Rózsika néni. – A bizonyág is ilyen. Általában nem egy csapásra jön az egész. Egyszerre mindig egy kicsit növekszik.”

Esztí most már más szemmel nézett a rajzára. Amint hazaért, odaírta a rajza mellé: „Az én bizonyásgnövényem”. Kirakta a falra az ágya mellé. Tudta, hogy a bizonyága már növekszik. És tovább akarta követni Jézust, hogy a bizonyága még nagyobbra nőhessen! ●

NÖVELJÉTEK A BIZONYSÁGOTOKAT!

A bizonyosság

az, amiről meg vagy győződve, hogy igaz; például az, hogy „Isten szeret engem”, vagy „hiszem, hogy a családok örökkévalóak”.

A növényeknek kell víz és napfény, hogy növekedni tudjanak. A szentírások, az ima és az istentisztelet olyanok a bizonyosságunknak, mint a víz és a fény.

A gyökerek erőssé teszik a növényeket. Tartsuk erősen a bizonyosságunkat azzal, hogy mindennap gondolunk Mennyei Atyára és Jézusra!

A növényekhez hasonlóan a bizonyosság is mindenkinél más-más ütemben fejlődik. Mennyei Atya már attól is boldog, ha legalább egy kicsit fejlődik a tudásod.

A hit magvai

Alma próféta a bizonyság kinevelését egy mag elültetéséhez hasonlította (lásd Alma 32). Amikor imádkoztok, olvasátok a szentírásokat és segítetek másoknak, a hitetek növekedni fog! Próbáljátok ki ezt a kísérletet, és csíráztassatok ki egy magot.

Amire szükségetek lesz:

száraz bab
(bármilyen)

papírtör-
lők vagy
zsebkendő

átlátszó,
lezárási
nejlonzacskó

- 1 Helyezetek nedves papírtörleket vagy zsebkendőket a zacskóba. Rakjátok rájuk a babszemet, és zárjátok le a zacskót.
- 2 Hagyjátok a zacskót napos helyen. Úgy egy hét után a bab várhatóan kicsírázik!
- 3 Hagyjátok még növekedni egy darabig. Amikor gyökereket láttok megjelenni, ültessétek át a hajtást földbe. Kapjon vizet és napfényt, és figyeljétek meg, mekkorára növekszik!

A növény és az árnyéka

Mindenkinek másként növekszik a bizonyága. Össze tudjátok párosítani a növényeket az árnyékkal?

A hit

Szöveg: Beatrice Goff Jackson
Zene: Michael Finlinson Moody

Határozottan ♩ = 80-92

C G7 C F C

1. A hit tu-dás, hogy nap - pal kö - vet min - den é - sza - kát.
2. A hit tu-dás, hogy Is - ten mel - lől jöt - tem a föld - re.

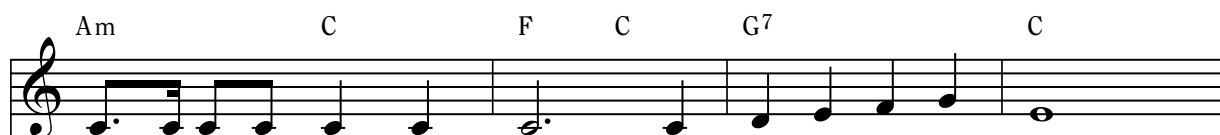
Dm G7 C D G7

A hit tu-dás, hogy meg - hall - gat az Úr min - den i - mát.
A hit tu-dás, hogy Is - ten - hez majd visz - sza - tér - he - tek.

Am C F C G7 C

A hit o - lyan, mint a mag: El - ül - tet - ve ki - hajt.
Hit - tel bí - zom A - tyám - ban és a Meg - vál - tóm - ban.

Am C F C G7 C

A hit ki - zsen - dül a szí - vem - ben, A - mi - kor jót te - szek.
El - mé - lyül hi - tem, ha jót te - szek, S en - ge - del - mes - ke - dek.

© Intellectual Reserve, Inc., 2019. Minden jog fenntartva.
Erről a dalról készíthető másolat esetenkénti, nem kereskedelmi egyházi vagy otthoni használatra.
Ezt a megjegyzést minden másolaton fel kell tüntetni!

Hali a Fülöp- szigetekről!

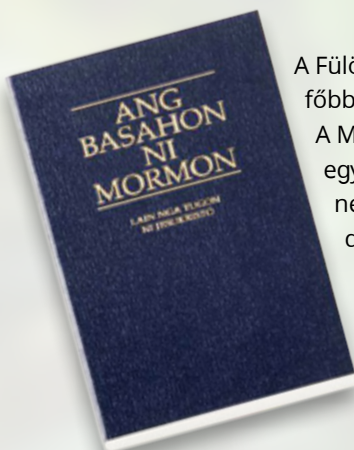
Paolo
vagyok.

Én pedig
Margo vagyok.

Körülbelül százmillió
ember él a
Fülöp-szigeteken, és rajtuk
kívül sok érdekes állat is!

Az idén beutazzuk a
világot, hogy többet tudjunk
meg Isten gyermekeiről.
Csatlakozzatok hozzánk a
Fülöp-szigeteki utunkon!

A Fülöp-szigeteken nyolc
főbb nyelvet beszélnek.
A Mormon könyvét
egy szebuánónak
nevezett nyelven
adják ki.

Ti mivel mentek istentiszteletre? A jeepney sok
Fülöp-szigeteki család kedvelt tömegközlekedési eszköze!

Ez egy VAJ-gyűrű a Fülöp-szigeteki tagalog nyelven. A „válaszd a jót” így hangzik: *piliin ang tama*.

Ez a Cebuban és a Manilában található templom. És tudjátok mi a nagy hír? Manilában épül egy második templom is! Sőt, két másik városban, Urdanetában és Cagayan de Oróban is templom fog épülni.

A Fülöp-szigeteki gyerekek egyik játéka a *luksong tinik*, vagyis a „tövisugrás”. Leül egy gyerek – vagy két gyerek egymással szemben – a földre, és felváltva egymásra tornyozza a lábait és a kezeit. Ezután a többi gyerek megpróbálja ezt a tornyot úgy átugrani, hogy ne érjen hozzá.

Köszönjük, hogy velünk együtt fedeztéték fel a Fülöp-szigeteket! Viszlát legközelebb!

Ismerjétek meg néhány Fülöp-szigeteki barátunkat!

„Mindig nagyon várom az esti családi szentírásolvasást. Mindig jó érzés, amikor a szentírásokat olvasom.”
Lanneah D., 10 éves,
Fülöp-szigetek,
Közép-Luzon

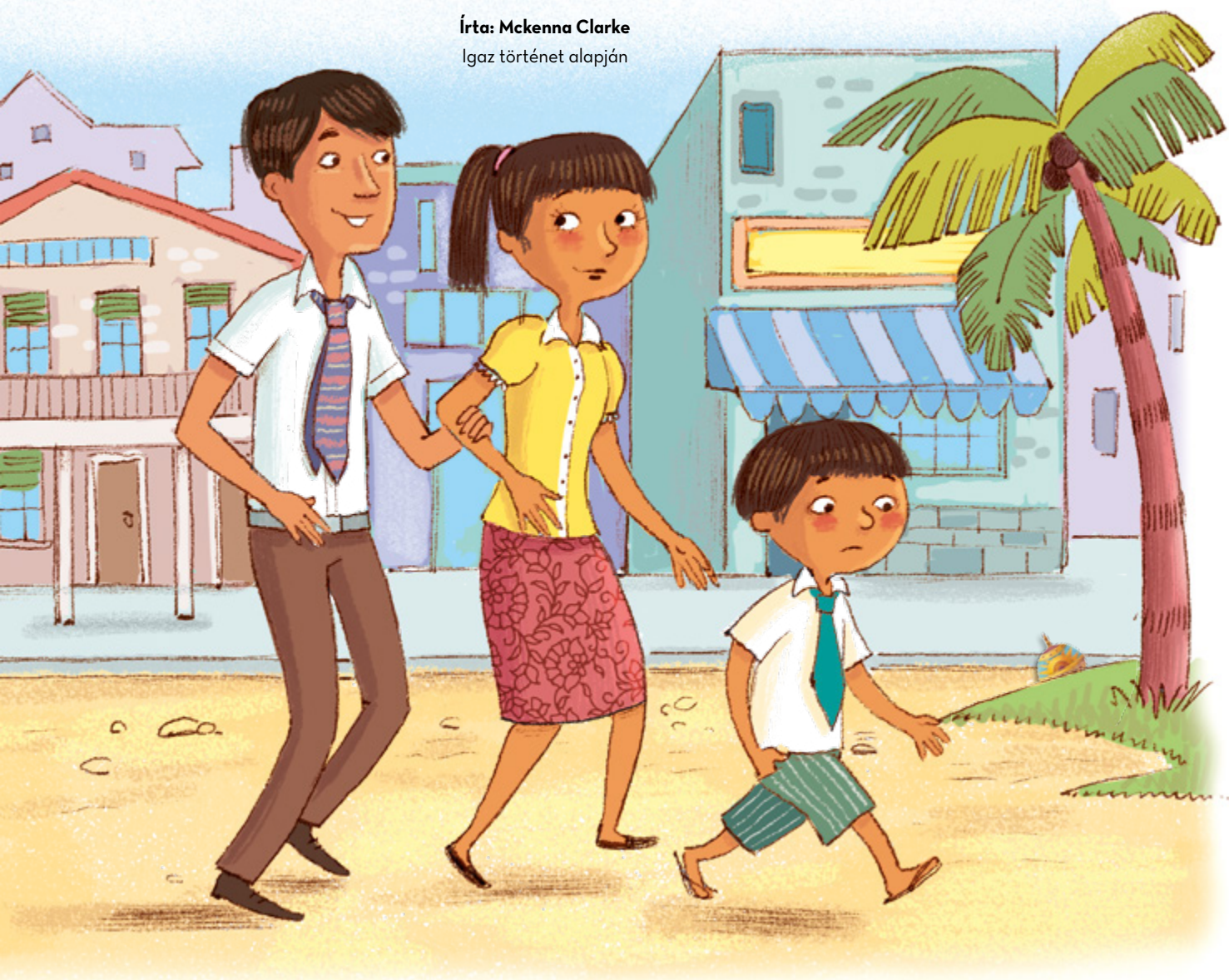

„Amikor még csak tanultam olvasni, szomorú voltam, hogy nem olvasok elég gyorsan. A szüleim és a nővérem segítettek, és ma már örömmel olvasom a szentírásokat.”
Acumen D., 7 éves,
Fülöp-szigetek, Közép-Luzon

Ti is a Fülöp-szigeteken éltek? Írjatok nekünk! Szeretnénk hallani felőletek!

A JÉGNYALÓKÁS missziós pénzalap

Írta: Mckenna Clarke
Igaz történet alapján

„Monda néki Jézus: Legeltesd az én juhaimat!”
(János 21:17).

Egy forró napon Jared hazafelé sétált istentiszteletről Anyjával és Apjával. Az Elemiben tanultakon gondolkodott. Mivel Jared nem hall jól, nagyon oda kellett figyelnie a tanítója által mutatott képekre, és a táblára írt szavakra.

Aznap arról tanultak, hogy Jézus arra kérte a tanítványokat, hogy legyenek misszionáriusok. Jared azon gondolkodott, hogy mit tehetne az evangélium megosztásáért, ahogy azt Jézus kérte. Tudta, hogy még túl fiatal a misszionáriusi szolgálathoz. Aztán támadt egy

nagyszerű ötlete. Talán már most elkezdhetné félretenni rá a pénzt!

Amint hazaért, Jared elfutott a kecskéje, Umber mellett, egyenesen be a házba. Elővett egy műanyag dobozt, és óvatosan lyukat vágott a tetejébe. Az oldalára azt írta: „Pénz a misszióra”. Aztán bement a szobájába, és az ágy alól előszedte a pénzét. Egyenként bedobálta az összeset a dobozba. De az érmék még a doboz alját is alig-alig fedték be. Hogyan tudna több pénzt keresni?

Jared gondolkodott és gondolkodott. Kinézett az ablakon a ragyogó napsütésbe. A Fülöp-szigeteken

nagy volt a forróság. Jared és a barátai szinte minden délután kókuszos jégnyalókat ettek iskola után. „Ez az!” – gondolta. Esetleg készíthetne jégnyalókat, és eladhatná másoknak, akik egy kis hűsítőre vágnak.

Jared elszaladt, hogy megkeresse Anyát. „Megmutatod, hogyan kell jégnyalókat készíteni?” – jelezte Jared. Jelyelven beszélgettek, ami azt jelenti, hogy az ember a kezével mondja el, amit szeretne. Anya mosolygott és bólintott.

Másnap Jared és Anya elment a nagy piacra, és megvette az összes hozzávalót. Amikor hazaértek, Jared elővett egy nagy edényt, és kókusztejet, sűrített tejet, vaníliát, valamint kókuszreszeléket kevert össze benne. Anya és Jared egy tölcséren keresztül kis zacskókba töltötték a keveréket. A zacskókat betették a fagyasztóba. „Kiváló!” – jelezte Anya.

Sokáig tartott, amíg a jégnyalóka megfagyott. De másnap, az iskolából hazaérve végre készen volt! Jared felállt egy székre, és levette a hűtőszekrény tetejéről a fehér hűtőtáskát. Az aljába néhány törölközőt rakott, azokra

pedig rétegesen rárakta a jégnyalókat. Már alig várta, hogy eladja őket!

Kiszaladt a poros utcára. Néhány barátja házilag eszkábált papírsárkányokkal játszott, mások a strandpapucsukkal dobtak célba egy konzervdobozra.

Jared felállított egy asztalkát az úttest mellett, és egy nagy táblát helyezett rá: „Jégnyalóka: 5 peso.” A barátja, Jhonell odaszaladt, és a hűtőtáskára mutatott. Adott Jarednek egy ötpesóst, cserébe pedig kapott egy jégnyalókat. A srácok pacsiztak.

Hamarosan Jared többi barátja is odajött jégnyalókat venni. Amikor néhány órával később Anya vacsorázni hívta Jaredet, már csak néhány jégnyalóka maradt.

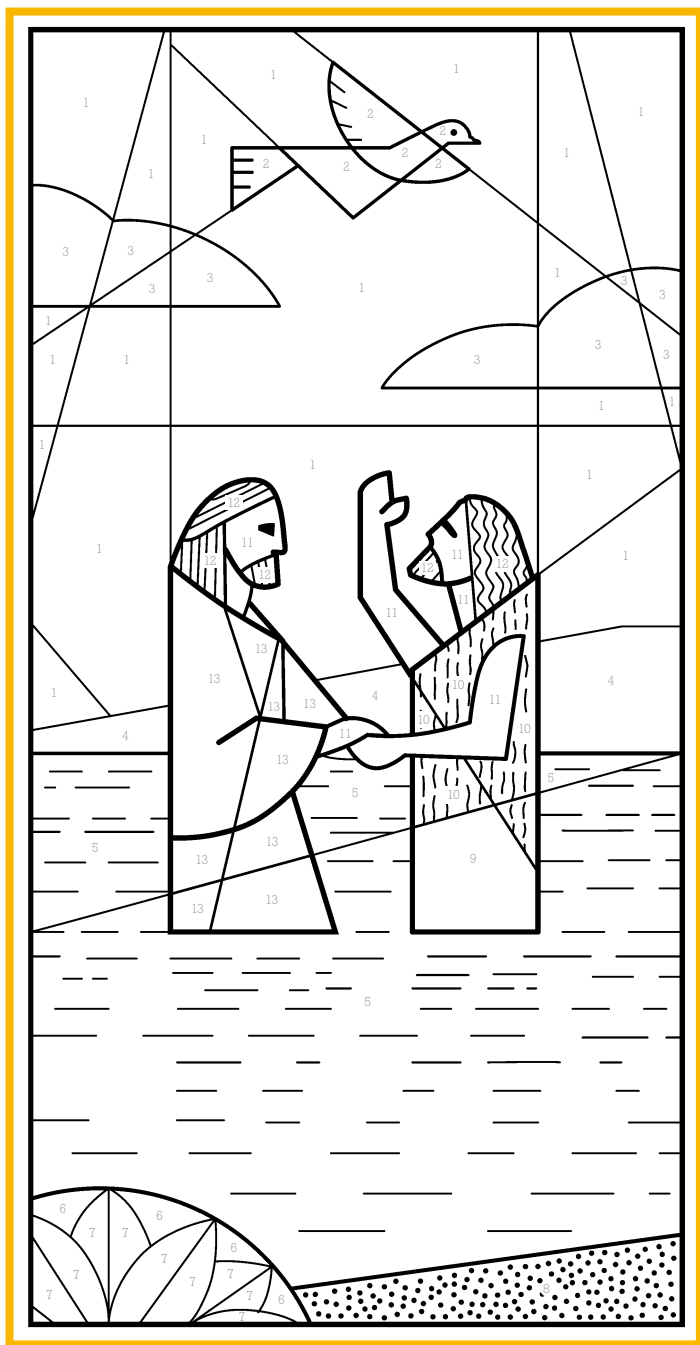
Jared fogta a szinte üres hűtőtáskát és a pénzt. Az egyik zsebébe félretett néhány érmét a tizedre, a többi érmét pedig a másik zsebébe süllyesztette. Már alig várta, hogy lássa megtelni a missziós perselyét!

Otthon beszórta a misszióra szánt érméket a doboz alján lévő kupacra. Még mindig rengeteg volt a hely! Jared mégis melegséget érzett belül, amikor arra gondolt, hogy egy nap majd missziót fog szolgálni. Úgy döntött, hogy addig fog mindennap jégnyalókat árulni, amíg meg nem telik a doboz. Jó érzés volt pénzt keresni ahhoz, hogy misszionárius lehessen belőle, ahogy azt Jézus kérte tőle. ●

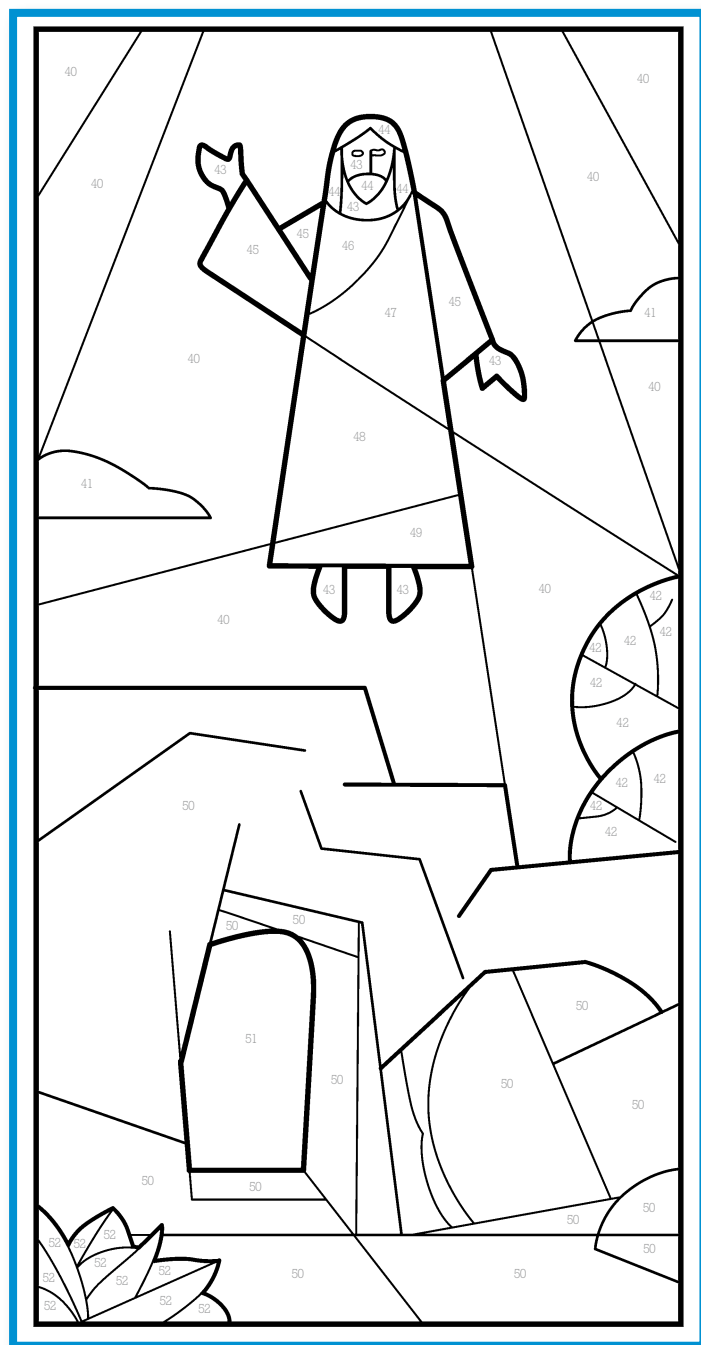
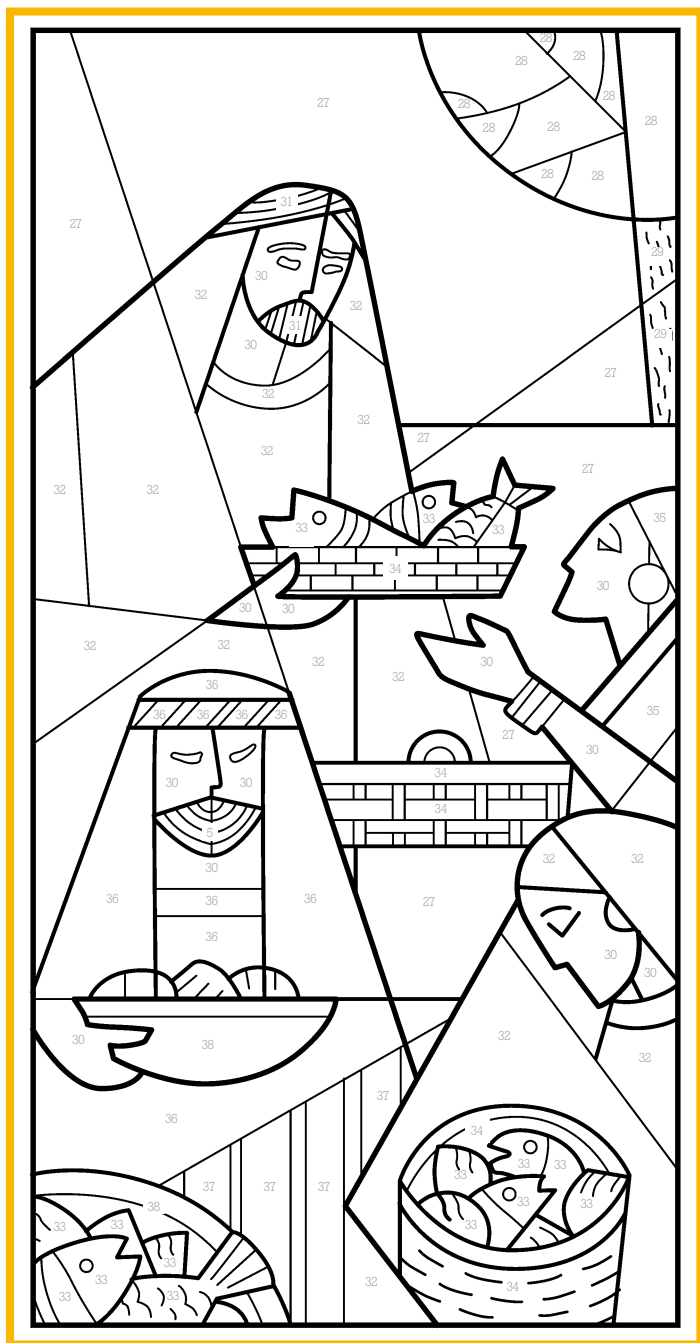
A szerző a Fülöp-szigeteken szolgált misszionáriusként, most pedig az Amerikai Egyesült Államok Virginia államában él.

Újszövetség olvasási táblázat

Az idén egyre jobban megismerhetitek Jézust az Újszövetség olvasása közben! Minden héten felkészülhettek az elemis órátkra a J14. oldalon felsorolt versek elolvasásával. Olvasás után színezzétek be az üres mezőket.

ÚJSZÖVETSÉG OLVASÁSI TÁBLÁZAT

Ezek a szentírásversek a 2019-es tananyag heti olvasmányaihoz tartoznak

1. Máté 25:1–4, 8–13

2. Lukács 1:30–38

3. Lukács 2:40–49, 52

4. János 1:1–5

5. Máté 3:11–17

6. Máté 4:1–10

7. János 3:1–5, 14–17

8. Máté 5:14–16

9. Máté 6:5–8

10. Márk 4:35–41

11. Máté 12:6–13

12. Máté 13:1–9

13. Máté 14:22–31

14. Máté 16:13–19

15. Máté 17:14–20

16. János 20:10–18

17. Lukács 10:30–37

18. János 10:9–18

19. Lukács 17:11–19

20. Márk 10:13–22

21. Máté 21:12–17

22. Máté 25:31–40

23. János 13:33–35

24. Márk 14:22–24

25. Lukács 23:32–34, 39–43

26. János 20:24–29

27. Apostolok cselekedetei 9:1–6, 18–20

28. Apostolok cselekedetei 3:1–10

29. Apostolok cselekedetei 12:5–11

30. Apostolok cselekedetei 17:22–31

31. Apostolok cselekedetei 26:12–20

32. Rómabeliek 6:3–11

33. Rómabeliek 10:13–17

34. 1 Korinthusbeliek 2:11–14

35. 1 Korinthusbeliek 13:1–8

36. 1 Korinthusbeliek 15:13–22

37. 2 Korinthusbeliek 1:3–7

38. 2 Korinthusbeliek 9:6–9

39. Galátziabeliek 6:1–10

40. Efézusbeliek 2:4–10

41. Efézusbeliek 6:10–18

42. Kolossébeliek 2:2–7

43. 2 Thessalonikabeliek 3:7–13

44. 2 Timótheus 3:14–17

45. Zsidók 1:2–10

46. Zsidók 7:1–6

47. Jakab 3:1–10

48. 1 Péter 3:12–18

49. 1 János 5:2–5

50. Jelenések 5:1–10

51. Lukács 2:4–12

52. Jelenések 12:7–11

Bármikor, bárhol, bármiről
imádkozhatok. Mennyei Atyám
hallja és megválaszolja az imáimat.

Ballard elnök texasi látogatása

Az apostolok beutazzák a világot, hogy szolgálattételt nyújtsanak az embereknek, és Jézus Krisztusról tanítsák őket.

A mikor a Harvey nevű hurrikán, ez az óriási vihar lecsapott a texasi Houstonra, sok ember otthona került víz alá vagy semmisült meg. M. Russell Ballard elnök odarepült segíteni!

1

Amint a gépe földet ért, azonnal abba az irányítóközpontba ment, ahol az egyház a készleteket gyűjtötte, és ahonnan szétküldte a Mormon Segítő Kezek önkénteseit.

2

Ezt követően olyan környékekre látogatott el, ahol sok otthont elöntött a víz. Voltak autóval járhatatlan utcák, így gyalog ment házról házra. Meghallgatta az embereket, és Mennyei Atya szeretetéről biztosította őket.

3

A segítségnyújtásban részt vevő misszionáriusokkal és egyháztaggal is találkozott.

MIT JELENT A SZOLGÁLTATÉTEL?

Jézus Krisztus szolgált másokat, és az apostolai is ezt teszik. Párosítsátok a napjainkban szolgálattételt végző embereket ábrázoló képeket a hozzájuk tartozó szavakkal!

Segíteni

Meghallgatni

Megáldani

Megosztani

Kedvesnek lenni

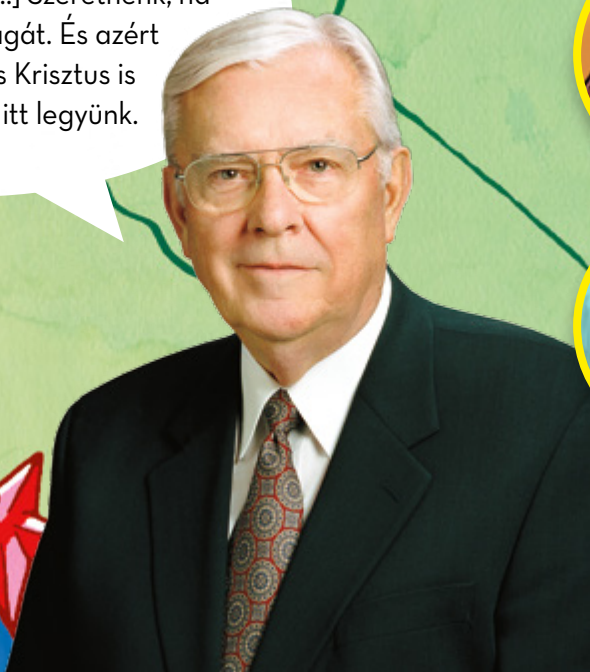
4

Beszédet mondott egy áhítaton és három úrvacsorai gyűlésen is, hogy minél több embernek beszélhessen Mennyei Atya szeretetéről!

5

Amikor találkozott egy idős bácsival, akinek megrongálódott a háza, Ballard elnök ezt mondta:

Egyike vagyok Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza apostolainak. [...] Szeretnénk, ha tudná, hogy szeretjük magát. És azért vagyunk itt, mert Jézus Krisztus is azt szeretné, hogy itt legyünk.

Hogyan segíthettek valakinek már ma?

Mindenki tökéletes kincse

Írta: Eric B. Murdock

Igaz történet alapján, magyar átdolgozás

„Holnap különleges nap lesz – mondta Dani tanító nénije. – Holnap behozhattok valamit, és megmutathatjátok az osztálynak!”

Dani elmosolyodott. Nagyon szerette az ilyen alkalmakat! Már alig várta, hogy megmutathasson valami különlegeset a barátainak.

Iskola után Dani elújságolta Anyuak a jó hírt.

„Mit vigyek be?” – kérdezte.

„Valamit, amit különlegesnek tartasz” – mondta Anyu.

„Bevihetem Csülköt!”

„Szerintem kutyát nem engednek be a suliba – vélekedett Anyu. – De biztosan vannak más különleges kincseid, amiket megmutathatsz.”

Így hát kezdetét vette Dani kincsvadászata! Talált egy plüss majmot. Bevigye? Dani inkább tovább kutakodott.

Benézett a konyhaszékek mögé. Keresgélt a könyvespolcon. Nem állhat meg, amíg nem talál valamit, ami pont megfelel.

Aztán az ágya felé nézett. Rátalált a tökéletes kincsre!

Elszaladt, hogy megmutassa Anyunak. Dani erősen szorította a kincsét.

„Anyu! – mondta. – Nézd! Megtaláltam a legjobbbat!”

Magasba emelt egy kisebb képet, hogy Anyu is jól lássa. Jézust ábrázolta kisfiúként. Danit mindig jó érzések töltötték el, amikor a képre nézett. Azt

szerette volna, ha az iskolai barátait is jó érzések töltik el.

„Ez egy nagyon különleges dolog egy ilyen bemutatóra – mondta Anyu. – Mit fogsz mondani az osztálytársaidnak Jézusról?”

„Azt, hogy mindenki boldog lehet – mondta –, mert Jézus mindenkit szeret!” ●

Jézus tanult és növekedett

Írta: Marissa Widdison
Egyházi folyóiratok

Jézus kisbabaként
született. Egyszer én
is voltam kisbaba!

Mária és József segített
gondját viselni Jézusnak.
Nekem ki segít?

Jézus úgy növekedett,
ahogy én is. Növekedett a
bölcsessége. Ez azt jelenti,
hogy új dolgokat tanult.

Növekedett *testben*. Ez azt jelenti, hogy a teste egyre nagyobb lett.

Növekedett az *Isten előtti* kedvességben. Ez azt jelenti, hogy tanult Mennyei Atyáról. Megtanult imádkozni. Olvasta a szentírásokat.

Növekedett az *emberek előtti* kedvességben. Ez azt jelenti, hogy új barátokat szerzett. Kedves volt másokhoz. Segített a családjának.

Én is segíthetek az elmémnek és a testemnek növekedni.
Megtanulhatom Istent követni. Lehetek jó barát. Növekedni fogok
a jó dolgokban, ahogy Jézus is növekedett! ●

Olvassatok Jézus gyermekkoráról a Lukács 2:40–52-ben.

Növekszem

ILLUSZTRÁLTÁ: APRYL STOTT

Kedves Szülők!

Örömmel mutatjuk be az új *Jóbarát* című folyóiratot, amelyet immár a *Liahóna* mellékleteként fogtok megkapni! Ha nincsenek otthon gyermekeitek, remélhetőleg megosztjátok majd az unokáitokkal, szomszédaitokkal vagy egy elemis gyermekkel.

Az új *Jóbarát* a következőket tartalmazza:

- Történetek, énekek és tevékenységek több mint 20 oldalon
- Új fajtájú papír, amely kiváló a színezéshez, rajzoláshoz és kivágáshoz
- Üzenet az Első Elnökségtől
- Történetek a Tizenkét Apostol Kvórumának szolgálattételéről világszerte
- Gyermekről szóló történetek a világ minden tájáról
- Forrásanyagok a családi esthez és a családi szentírás-tanulmányozáshoz

Szeretnénk, ha megírnátok:

- Milyen tapasztalatai vannak a családotoknak az új *Jóbaráttal*?
- Milyen volt megosztani másokkal?
- Milyen jobbító javaslataitok vannak?

Új *Jóbarát*

50 E. North Temple Street, Room 2393
Salt Lake City, UT 84105 USA
liahona@ldschurch.org

Szeretettel:

A Jóbarát

Találd meg az elrejtett Liahónát!

TARTALOMJEGYZÉK

- J2** Az Első Elnökség részéről: Tanuljatok Jézusról!
- J4** Kihajt a bizonyság
- J6** Tevékenység: A hit magvai
- J7** Zene: A Hit
- J8** Hali a Fülöp-szigetéről!
- J10** A jégnyalókás missziós pénzalap
- J12** Újszövetség olvasási táblázat
- J15** Ragyogó ötlet poszter: Ima
- J16** Apostolok világszerte: Ballard elnök texasi látogatása
- J18** Mindenki tökéletes kincse
- J20** Kövesd Jézust!: Jézus tanult és növekedett
- J23** Kifestő: Növekszem